

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

23

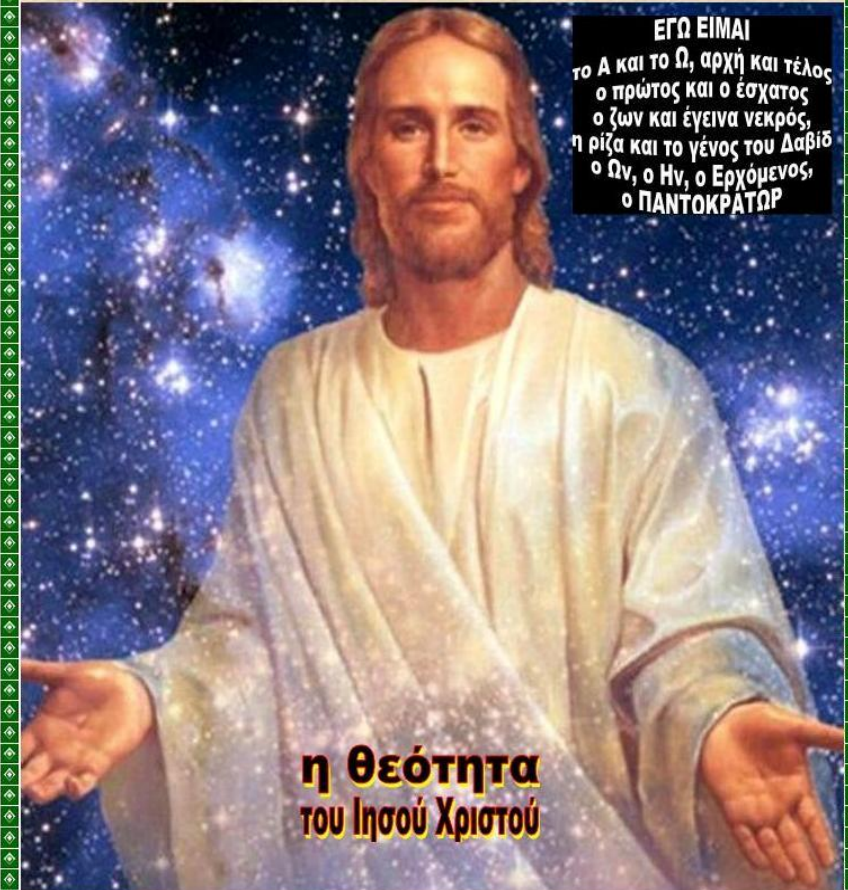
01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΣΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΑΛΤΕ ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Υμνοι και Τραγούδια (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρδέλης)

επικοινωνία - "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ / FILADELFOS" - πληροφορίες:
Site: www.AlkiviadisFiladelfos.com
Τηλ - Viber: 694 - 49 21 318 # Facebook: Alkiviadis Tzelepis

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ
το Α και το Ω, αρχή και τέλος
ο πρώτος και ο έσχατος
ο ζων και έγεινα νεκρός,
η ρίζα και το γένος του Δαβίδ
ο Ων, ο Ων, ο Ερχόμενος,
ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ

η Θεότητα
του Ιησού Χριστού

η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ και η ΘΕΪΚΗ φύση Του

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 28 - 9

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Έκδοση βελτιωμένη 2018
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2018

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:

ALKIVIADIS TZELEPIS

www.facebook.com/groups/filadelfos

Αρχική Έκδοση: 06/1992
ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 01/1995
ΕΚΔΟΣΗ ΤΡΙΤΗ: 03/2018
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων

ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos Holy Bible

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 28- 9

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
-----------------------	-----------

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.....	07
1. Οι 12 βασικές ιδιότητες του Θεού	07
2. Ο Θεός είναι "ΕΙΣ" (ΕΝΑΣ)	11

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ.....	15
1. Ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός (γενικά)	15
2. Ο Ιησούς είχε ΣΩΜΑ - ΨΥΧΗ - ΠΝΕΥΜΑ	18
3. Ο Ιησούς ΜΙΛΟΥΣΕ σαν άνθρωπος	21
4. Ο Ιησούς ΠΕΘΑΝΕ σαν άνθρωπος	23

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

Η ΘΕΪΚΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ.....	25
1. Η διπλή φύση του Ιησού Χριστού	25
2. Ο Ιησούς ΜΙΛΟΥΣΕ ως ο Θεός Πατέρας	35
3. Ο Ιησούς είναι ο "ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΩΝ" (ο ΓΙΑΧΒΕ)	39
4. Ονομασίες και ιδιότητες του Ιησού	43

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ	51
1. Ο Θεός είναι "ΠΝΕΥΜΑ"	51
2. Ο Ιησούς είναι "ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ"	53

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ	67
Ο ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΘΕΟΣ.....	

1. Η μοναδικότητα του Θεού	67
2. Η θεότητα του Ιησού Χριστού	71
3. Η μεγάλη κληρονομιά του Υιού.....	74

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ	75
1. Ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου	75
2. ΙΗΣΟΥΣ: Η "δεξιά" του Θεού	78

ΕΠΙΛΟΓΟΣ	83
-----------------------	-----------

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Για την εύκολη κατανόηση του κειμένου της Αγίας Γραφής από τον αναγνώστη, στο παρόν βιβλίο χρησιμοποιείται **το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα** (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»). Λέξεις εδαφίων που βρίσκονται **σε παρένθεση**, δεν υπάρχουν στο αρχαίο πρωτότυπο Ελληνικό κείμενο.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Το θέμα που πραγματεύεται με σύντομο τρόπο το βιβλίο αυτό, έχει σαν σκοπό να μάθει ο κάθε αναγεννημένος αναγνώστης **"Ποιος είναι ο Κύριος"** που λατρεύει, που υψώνει και που δοξάζει, γιατί ο Διάβολος, που ο μόνος στόχος του είναι *«να κλέψη, και θύση και απολέση»* (Ιωάννης 1':10), στο πέρασμα των αιώνων έχει διαστρεβλώσει αυτή την κατεξοχήν αλήθεια του Λόγου του Θεού, έχοντας κάνει τους πιστούς να δίνουν τη λατρεία τους σ' ένα Θεό, τον οποίο **στην πραγματικότητα ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ και ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΓΝΩΣΗ για το ποιος είναι** και όταν τους ρωτήσεις να σου πουν περισσότερα για το Θεό που λατρεύουν, αμέσως η απάντηση έρχεται με μια μικρή λέξη, που τους βγάζει από τη δύσκολη θέση, είναι **"μυστήριο"** απαντούν.

2. Ο εχθρός της ψυχής μας, ο Διάβολος, κτύπησε κατευθείαν και με ευστοχία στο κέντρο του προβλήματος και έφερε τον πιστό σε μια κατάσταση πνευματικού ύπνου και αδράνειας, ώστε να μη δίνει στο σωτήρα του και στον Κύριό του λατρεία *«εν Πνεύματι και αληθεία»* (Ιωάννης Δ:24).

- **«Εν ΠΝΕΥΜΑΤΙ Λατρεία»** σημαίνει, όχι να δίνουμε μια ξερή, τυπική και από συνήθεια λατρεία στο Θεό, αλλά να Του δίνουμε όλο το είναι μας, όλο τον εαυτό μας σ' Αυτόν (βλ. Ψαλμός ΡΓ', Μάρκος ΙΒ:29-30), να λατρεύουμε τον Κύριο με το άγιο Πνεύμα Του, με το οποίο μας έχει βαπτίσει.

- **«Εν ΑΛΗΘΕΙΑ Λατρεία»** σημαίνει να Τον λατρεύουμε με ΑΛΗΘΕΙΑ, έχοντας δηλαδή πλήρη επίγνωση για το ποιος είναι ο Κύριος τον οποίο υψώνουμε και δοξάζουμε και όχι να γίνεται προσευχή με πολύπλοκα φιλολογικά και ασύνδετα μεταξύ τους νοήματα. Προσωπικά, έχω ακούσει δεκάδες πιστούς διαφόρων ομολογιών να προσεύχονται απευθείας στον Ιησού και να λένε *«Κυριε Ιησού, Σ' ευχαριστώ που με έσωσες και που μ' ελευθέρωσες.....κλπ»* και στο τέλος λένε *«όλα αυτά τα ζητούμε στο ΟΝΟΜΑ του Χριστού»*. Το εύλογο ερώτημα είναι *«Μα, αφού προσεύχεσαι απευθείας στον Ιησού, πώς στο τέλος λέγεις ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΑ ΖΗΤΩ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;»* Είναι σαν να λέγεις *«Αλκιβιάδη, δώσε μου σε παρακαλώ ένα ποτήρι νερό και τέλος λέγειςΣε ευχαριστώ στο ΟΝΟΜΑ του Αλκιβιάδη!»*. Αυτές είναι προσευχές χωρίς ΑΛΗΘΕΙΑ, είναι προσευχές που έχουν μέσα τους σκοτάδι και μυστήριο.

3. Η μικρή αυτή, αλλά και περιεκτική μελέτη, έχει σαν βασικό στόχο να ξεκαθαρίσει τη σύγχυση που υπάρχει για το **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**, ώστε να βοηθηθούν όλοι οι ειλικρινείς εκζητητές του προσώπου Του και να γίνουν **αληθινοί προσκυνητές** Αυτού. Η πρώτη και μεγαλύτερη από

όλες τις εντολές του Κυρίου είναι να έχουμε επίγνωση για το **ποιος είναι ο Θεός μας** και αυτό είναι το κεντρικό μήνυμα όλου του βιβλίου (βλ. Έξοδος Κ:1-3, Δευτερονόμιο ς':4, Μάρκος ΙΒ:29-30, Β' Τιμόθεου Α:12, κλπ.).

4. Το βιβλίο αυτό απευθύνεται **αποκλειστικά** σε άτομα που έχουν προσωπική γνωριμία με τον Ιησού Χριστό, σε αναγεννημένους πιστούς, γιατί θα υπάρχει αντικειμενική αδυναμία σε άτομα που δεν είναι εξοικειωμένα με το Λόγο του Θεού και δεν μπορούν να Τον χειρίζονται, να κατανοήσουν το περιεχόμενο του βιβλίου. Θα συνιστούσα στον αναγνώστη να διαβαστεί το βιβλίο αυτό μια φορά στην αρχή για απλή ενημέρωση και εξοικείωση με το περιεχόμενό του και μετά να διαβαστεί για δεύτερη φορά, μελετώντας το κάθε θέμα με τη βοήθεια της Αγίας Γραφής.

5. Κάθε κεφάλαιο που αναλύεται, περιλαμβάνει πάρα πολλά εδάφια μέσα από την Αγία Γραφή, από τα οποία **άλλα αναγράφονται** όπως έχουν και **άλλα αναφέρονται απλά**, γι' αυτό θα πρέπει ο αναγνώστης να τα διαβάζει μέσα από τη Βίβλο του. Θα πρέπει να μην προσπερνούνται τα εδάφια με τη σκέψη ότι **είναι γνωστά** ή ότι **τα ξέρουμε**, αλλά να διαβάζονται ολόκληρα με προσευχή και με προσοχή, ώστε ο Κύριος να μας γεμίσει με το Λόγο Του και να μας αποκαλύπτει τις θαυμαστές αλήθειές Του.

Δεν θα γίνεται ιδιαίτερη ερμηνεία και ανάλυση των εδαφίων, αλλά θα γίνεται απλή αναφορά με επισήμανση ποιο είναι **το κεντρικό μήνυμά του** και αυτό γίνεται, ώστε ο αναγνώστης μέσα από την πληθώρα των παρατιθέμενων εδαφίων (κατά θέμα ή κατά κατηγορία), να εξάγει τα δικά του ασφαλή συμπεράσματα και όχι να δεχτεί την όποια δική μας ερμηνεία. Ο κάθε πιστός είναι *«διδακτός του Θεού»* (βλ. Ιωάννης ς':45, Α Θεσσαλονικείς Δ:9). και ο ίδιος θα λάβει αποκάλυψη για κάθε ερμηνεία εδαφίου, γιατί μέσα **σε κάθε εδάφιο ξεχωριστά** βρίσκεται και μια κρυμμένη αποκάλυψη του Λόγου του Θεού. Πιστεύω ότι στο τέλος ο πιστός θα έχει μία μόνο θέση να λάβει, **ή να δεχτεί** το περιεχόμενο του βιβλίου **ή να το απορρίψει**, μέση θέση δεν μπορεί να υπάρχει. Εκείνο όμως που είμαι βέβαιος, είναι ότι ο Λόγος του Θεού θα αγγίξει την καρδιά του και το Πνεύμα του Κυρίου θα εργαστεί μέσα του για να του αποκαλύψει τις αιώνιες αλήθειες Του, που θα τον οδηγήσουν σε νέα μονοπάτια δόξας.

6. Το βιβλίο αυτό αφιερώνεται στον Κύριο Ιησού με την προσδοκία και την προσευχή ότι θα γίνει ένα μικρό και ταπεινό εργαλείο για την αναζωπύρωση, τον αγιασμό και τον καθαρισμό των πιστών των εσχάτων καιρών από κάθε πλάνη και ψευδοδιδασκαλία του Διαβόλου, για τη δόξα Του.

Μάρτιος 2018 / 3η έκδοση

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

01. ΟΙ 12 ΒΑΣΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η δόξα του Θεού βρίσκεται στις ιδιότητές Του, που είναι οι πολύχρωμες ακτίνες με τις οποίες λαμποκοπά η άγια φύση Του. Η γνώση των ιδιοτήτων Του από τον αναγεννημένο πιστό, αποτελεί μια μικρή γεύση του ουρανού. Ο Θεός αποκάλυψε στον άνθρωπο τον εαυτό Του με πολλούς και ποικίλους τρόπους, αλλά η μεγαλύτερη αποκάλυψή Του έγινε στο πρόσωπο του κεχρισμένου Του, του Ιησού Χριστού «*όστις είναι (η ορατή) ΕΙΚΩΝ του Θεού του αοράτου*» (Κολοσσαείς Α:15). Στον Ιησού, τον Υιό Του, βλέπουμε τις υπέροχες εκλάμψεις της μεγαλοπρέπειας και της δόξας του Θεού Πατέρα. Η σοφία, η αγάπη, η δικαιοσύνη και η αγιότητα του Θεού ακτινοβολούν μέσα από τον Υιό Του: «*Όστις είδεν ΕΜΕ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ*» (Ιωάννης ΙΔ:9 /Βλέπε: Ιωάννης ΙΒ:45, Εβραίους Α:3). Παρακάτω θα αναφερθούν μερικές από τις βασικές ιδιότητες του Θεού, όπως αυτές μας αποκαλύπτονται μέσα στον άγιο Λόγο Του, την Αγία Γραφή. Θα γίνει ειδική μνεία σε μία ιδιότητα του Θεού, τη **μοναδικότητά Του**, που Τον ξεχωρίζει από τα γύρω ειδωλολατρικά έθνη:

(01) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Π Ν Ε Υ Μ Α"

«Και ΠΝΕΥΜΑ ΘΕΟΥ εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων....» (Γένεσις Α:2).

«Και ήτο επ' αυτόν ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ και έκρινε τον Ισραήλ» (Κριτές Γ:10)

«Θέλω εκχέει το ΠΝΕΥΜΑ Μου επί πάσαν σάρκαν» (Ιωήλ Β: 28, Πράξεις Β:17)

«Ο Θεός είναι ΠΝΕΥΜΑ...» (Ιωάννης Δ:23-34).

«Που να υπάγω από του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Σου; Και από του προσώπου Σου που να φύγω;» (Ψαλμός ΛΘ/139:7-8).

«...Τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν Εμέ και το ΠΝΕΥΜΑ Αυτού» (Ησαΐας ΜΗ:16)

«Θέλω θέσει το ΠΝΕΥΜΑ Μου επ' Αυτόν (τον Υιόν)...» (Ματθ.ΙΒ:18, Ησαΐας ΜΒ:1).

«ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου του είναι επ' Εμέ, διότι ο Κύριος με έχρισε» (Ησαΐας ΞΑ:1).

«Ο Θεός ...δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς...». Επειδή ο Θεός είναι ΠΝΕΥΜΑ, δεν λατρεύεται μέσα σε γήινη σφαίρα (Πράξεις ΙΖ:24-28).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Ησαΐας ΜΔ:3, Ιεζεκιήλ ΛΘ:29, Ζαχαρίας ΙΒ:10, Ιωάννης Ζ:39, κλπ.

(02) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Α Π Ε Ι Ρ Ο Σ"

«Ιδού ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί ΝΑ ΣΕ ΧΩΡΕΣΩΙ...» (Α' Βασιλέων Η:27).

«Η σύνεσις Αυτού ΑΜΕΤΡΗΤΟΣ...» (Ψαλμός ΡΜΖ:5).

«Δεν πληρώ Εγώ τον ΟΥΡΑΝΟΝ και την ΓΗΝ; λέγει Κύριος» (Ιερεμίας ΚΓ:24).

«Και η μεγαλωσύνη Αυτού ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΣ...» (Ψαλμός ΡΜΕ:3).

«Τον παντοδύναμον, ΔΕΝ ΔΥΝΑΜΕΘΑ να εννοήσωμεν Αυτόν» (Ιώβ ΛΖ:23-24)

ΔΙΑΒΑΣΕ: Ησαΐας Μ:28, Ρωμαίους ΙΑ:33, Ψαλμός ΡΛΘ:7, Α' Τιμόθεου ς:16.

(03) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Α Ο Ρ Α Τ Ο Σ"

«Όστις (ο Ιησούς) είναι εικών του Θεού του ΑΟΡΑΤΟΥ» (Κολοσσαείς Α:15).

«Τον οποίον ΟΥΔΕΙΣ των ανθρώπων είδεν, ΟΥΔΕ ΔΥΝΑΤΑΙ να ίδη» (Α' Τιμόθ. ς:16)

«Εις δε τον βασιλέα των αιώνων, τον ΑΦΘΑΡΤΟΝ, τον ΑΟΡΑΤΟΝ, τον μόνον σοφόν Θεόν...» (Α' Τιμόθεου Α:17).

«ΟΥΔΕΙΣ είδε ποτέ τον Θεόν...» (Ιωάννης Α:18, Α' Ιωάννου Δ:12).

«Διότι (ο Μωυσής) ως βλέπων τον ΑΟΡΑΤΟΝ ενεκαρτέρησε» (Εβραίους ΙΑ:27).

«Επειδή τα ΑΟΡΑΤΑ Αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως κόσμου, ΝΟΟΥΜΕΝΑ δια των ποιημάτων...» (Ρωμαίους Α:20).

(04) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Α Ι Ω Ν Ι Ο Σ"

«Εν ΑΡΧΗ εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην...» (Γένεσις Α:1).

«Ο Θεός ο ΑΙΩΝΙΟΣ (είναι) καταφυγή...» (Δευτερονόμιο ΛΓ:27)

«Εις δε τον βασιλέα των ΑΙΩΝΩΝ, τον άφθαρτον, τον αόρατον» (Α' Τιμόθ. Α:17)

«Η τε ΑΪΔΙΟΣ Αυτού δύναμις και θειότης...» (Ρωμαίους Α:20).

«Όστις (ο Ιησούς) δια του Πνεύματος του ΑΙΩΝΙΟΥ προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν...» (Εβραίους Θ:14)

«Και λέγω, Ζω εγώ εις τον ΑΙΩΝΑ...» (Δευτερονόμιο ΛΒ:40)

«Δεν εγνώρισας; Δεν ήκουσας, (ότι) ο ΑΙΩΝΙΟΣ Θεός...» (Ησαΐας Μ:28).

«Διότι, ούτω λέγει ο ύψιστος και ο υπέρτατος, ο κατοικών την ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ, του οποίου το όνομα (είναι) ο άγιος...» (Ησαΐας ΝΖ:15)

ΔΙΑΒΑΣΕ: Ρωμαίους Ις:26, Έξοδος Γ:13-15, Ψαλμοί 90:2, 102:27, κλπ.

(05) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Α Θ Α Ν Α Τ Ο Σ"

«Εις δε τον βασιλέα των ΑΙΩΝΩΝ, τον ΑΦΘΑΡΤΟΝ, τον αόρατον» (Α' Τιμόθ. Α:17)

«Όστις μόνος έχει την ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ, κατοικών φως απρόσιτον» (Α' Τιμόθ. ς:16)

«Και λέγω, Ζω εγώ εις τον ΑΙΩΝΑ...» (Δευτερονόμιο ΛΒ:40)

(06) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ - ΠΟΙΗΤΗΣ"

«Εν αρχή ΕΠΟΙΗΣΕΝ ο Θεός τον ουρανόν και την γην...» (Γένεσις Α:1).

«Δεν εγνώρισας; Δεν ήκουσας, (ότι) ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο ΠΟΙΗΤΗΣ των άκρων της γης, δεν ατονεί και δεν αποκάμνει...» (Ησαΐας Μ:28).

«Συ ΕΠΟΙΗΣΑΣ τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών...» (Νεεμίας Θ:6).

«Κατ' αρχάς Συ, Κύριε, την γην ΕΘΕΜΕΛΙΩΣΑΣ, και έργα των χειρών Σου είναι οι ουρανοί...» (Ψαλμός ΡΒ/102:25-27)

«Διότι Συ ΕΚΤΙΣΑΣ τα πάντα, και διά το θέλημά Σου...» (Αποκάλυψη Δ:11).

«Η οποία (θλίψις) δεν έγινεν απ' αρχής της κτίσεως, την οποίαν ΕΚΤΙΣΕΝ ο Θεός έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει» (Μάρκος ΙΓ:19).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Πράξεις ΙΖ:24, Εφεσίους Γ:9, Κολοσσαείς Α:16, Αποκάλυψη Ι':6, κλπ

(07) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ"

«Που να υπάγω από του Πνεύματός σου; και από του προσώπου σου που να φύγω; Εάν αναβώ εις τον ουρανόν, είσαι ΕΚΕΙ· εάν πλαγιάσω εις τον άδην, ιδού, ΣΥ...» (Ψαλμός ΡΛΘ/139:7-8).

«Οι οφθαλμοί του Κυρίου (είναι) εν ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩ, παρατηρούντες κακούς και αγαθούς....» (Παροιμίες ΙΕ:3).

«Ούτω λέγει Κύριος· Ο ουρανός (είναι) θρόνος μου και η γη υποπόδιον των ποδών μου....» (Ησαΐας Ξς:1).

«Δύναται τις να κρυφθή εν κρυφίοις τόποις και εγώ να μη ίδω αυτόν; λέγει Κύριος. Δεν πληρώ εγώ τον ουρανόν και την γην; λέγει Κύριος» (Ιερεμίας ΚΓ:24).

«Γνώρισονκαι θες εν τη καρδιά σου, ότι ο Κύριος, αυτός (είναι) Θεός, εν τω ουρανώ ΑΝΩ και επί της γης ΚΑΤΩ· δεν είναι άλλος» (Δευτερονόμιο Δ:39).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Αμώς Θ:2-4, Πράξεις ΙΖ:27-28, Ματθαίος ΚΗ:20, κλπ.

(08) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ"

«Τον Παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν· (είναι) υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν....» (Ιώβ ΛΖ:23).

«Και πριν γείνη η ημέρα, εγώ αυτός ήμην· και δεν υπάρχει ο λυτρώων εκ της χειρός μου· θέλω κάμει και τις δύναται να εμποδίση αυτό;» (Ησαΐας ΜΓ:13).

«Παρά τω Θεώ όμως τα ΠΑΝΤΑ είναι δυνατά....» Ματθαίος ΙΘ:26).

«Την οποίαν (επιφάνειαν Ιησού) εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων» (Α' Τιμόθεου ζ':15).

«Διότι ΟΥΔΕΝ ΠΡΑΓΜΑ θέλει είσθαι ΑΔΥΝΑΤΟΝ παρά τω Θεώ» (Λουκάς Α:37)

«Αλληλουία, διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ» (Αποκάλ. ΙΘ:6)

«Σου Κύριε (είναι) η ΜΕΓΑΛΟΣΥΝΗ, και η ΔΥΝΑΜΙΣ...» (Α' Χρονικών ΚΘ:11).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Γένεσις Α:1-25, Ψαλμός ΛΓ:6, Ιερεμίας ΝΑ:15, Ιώβ ΜΒ:2, Μάρκος Ι':27 και ΙΔ:36, Λουκάς ΙΗ:27, κλπ.

(09) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΣ-ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ"

«Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ΔΕΝ ΑΛΛΟΙΟΥΜΑΙ» (Μαλαχίας Γ:6).

«Αυτοί (οι ουρανοί) θέλουσιν απολεσθή, ΣΕ δε ΔΙΑΜΕΝΕΙΣ· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθήκαι θέλουσιν αλλαχθή· ΣΥ όμως (είσαι) ο ΑΥΤΟΣ, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει» (Ψαλμός ΡΒ/102:25-27).

«Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει ΑΛΛΟΙΩΣΙΣ ή σκιά μεταβολής» (Ιάκωβος Α:7).

«Θέλων (ο Θεός) να δείξη περισσότερον προς τους κληρονόμους της επαγγελίας το ΑΜΕΤΑΘΕΤΟΝ της βουλής αυτού...» (Εβραίους ζ':17).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Αριθμοί ΚΓ:19, Α' Σαμουήλ ΙΕ:29, Ρωμαίους ΙΑ:29, κλπ.

(10) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΣ"

«Όστις κάμνει μεγαλεία, ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΑ, θαυμάσια...» (Ιώβ Ε:8-9).

«Δύνασαι να ΕΞΙΧΝΙΑΣΗΣ τα βάθη του Θεού; Δύνασαι να ΕΞΙΧΝΙΑΣΗΣ τον παντοδύναμον με εντέλειαν;» (Ιώβ ΙΑ:7).

«Κύριε ΒΑΘΕΙΣ είναι οι διαλογισμοί Σου ΣΦΟΔΡΑ...» Ψαλμός 92:5, βλ. ΡΜΖ:5).

«Δεν ΕΞΙΧΝΙΑΖΕΤΑΙ η φρόνησις Αυτού...» (Ησαΐας Μ:28).

«Όλα τα έκανε καλάχωρίς ο άνθρωπος να μπορεί να ΕΞΙΧΝΙΑΣΕΙ από την αρχή μέχρι το τέλος το έργο που ο Θεός έκανε» (Εκκλησιαστής Γ:11, βλ. Η:17).

«Πόσον ΕΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΟΙ (είναι) αι κρίσεις Αυτού, και ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΙ αι οδοί Αυτού....» (Ρωμαίους ΙΑ:33-36)

(11) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΑΓΑΠΗ"

«Κύριος ο Θεός, οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και αληθινός, φυλάττων ΕΛΕΟΣ εις χιλιάδας, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν και αμαρτίαν....» (Εξοδος ΛΔ:6-7, βλ. Κ:6).

«Αλλ' επειδή ο Κύριος σας ΗΓΑΠΗΣΕ ...σας εξήγαγεν ο Κύριος εν χειρί κραταία και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της δουλείας...» (Δευτερονόμιο Ζ:8, βλ. Ε:10).

«Διότι τόσο ΗΓΑΠΗΣΕΝ ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις Αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον» (Ιωάννης Γ:16).

«Αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού ΑΓΑΠΗΝ εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός ΑΠΕΘΑΝΕΝ υπέρ ημών» (Ρωμαίους Ε:8).

«Αδελφοί, χαίρετε,φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ και της ΕΙΡΗΝΗΣ θέλει είσθαι μεθ' υμών» (Β' Κορινθίους ΙΓ:11).

«Ο Θεός όμως πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν ΑΓΑΠΗΝ αυτού με την οποίαν ΗΓΑΠΗΣΕΝ ημάς» (Εφεσίους Β:4).

«Όστις ΔΕΝ ΑΓΑΠΑ δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός είναι ΑΓΑΠΗΟ Θεός είναι ΑΓΑΠΗ και όστις μένει εν τη ΑΓΑΠΗ εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αутώ» (Α' Ιωάννη Δ:8,16).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Ψαλμός Πς':15, Ιερεμίας ΛΒ:18, Δανιήλ Θ:4, Ματθαίος Ε:45, κλπ.

(12) Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Α Γ Ι Ο Σ"

«Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας· θέλετε λοιπόν αγιασθή και θέλετε είσθαι άγιοι, διότι ΑΓΙΟΣ είμαι εγώ.... » (Λευιτικό ΙΑ:44-45).

«Διότι, ούτω λέγει ο ύψιστος και ο υπέρτατος, ο κατοικών την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα (είναι) ο ΑΓΙΟΣ....» (Ησαΐας ΝΖ:15, βλ. Λ:15).

«Και έκραζε το εν προς το άλλο και έλεγεν, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ ο Κύριος των δυνάμεων, πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης Αυτού» (Ησαΐας ς:6).

«Συ δε ο ΑΓΙΟΣ κατοικείς μεταξύ των επαίνων του Ισραήλ» (Ψαλμός ΚΒ:3).

«Πάτερ ΑΓΙΕ, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί Σου, το οποίο μοι έδωκας ("ώ δέδωκάς μοι" /αρχ.κείμενο), διά να ήναι εν καθώς ημείς» (Ιωάννης ΙΖ:11).

«Και δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα· ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο ων και ο ερχόμενος» (Αποκάλυψη Δ:8).

ΔΙΑΒΑΣΕ: Ι.Ναυή ΚΔ:19, Ψαλμός ΠΘ:18, Ησαΐας Ε:16, ΙΒ:6, Ιεζεκιήλ ΛΘ:7, Αββακούμ Α:12, Α' Πέτρου Α:15-16, κλπ.

02. Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "Ε Ι Σ" (ΕΝΑΣ)

Το ότι ο Θεός είναι ΕΝΑΣ, είναι μια ιδιότητα που Τον διαφοροποιεί και Τον ξεχωρίζει απ' όλες τις άλλες θρησκείες, λατρείες και δοξασίες, βασικό χαρακτηριστικό των οποίων είναι η λατρεία περικοτοτέρων του ενός προσώπων, ή ειδώλων, ή θεοτήτων, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα και εκείνο που ο Θεός βδελύσσεται είναι η κάθε μορφής ειδωλολατρεία. Το "ΕΙΣ" είναι απόλυτο αριθμητικό, το οποίο εκφράζει την έννοια της μονάδας σε αντιδιαστολή με τα αριθμητικά δύο, τρία, κλπ και όταν το "ΕΙΣ" αναφέρεται στο Θεό φανερώνει ότι «ο Θεός είναι ΕΝΑΣ», ότι έχει δηλαδή ΜΙΑ υπόσταση (Εβραίους Α:3) και όχι δύο, ή τρεις, ή περισσότερες υποστάσεις. Στα Εβραϊκά το "ΕΙΣ" είναι "ΕΧΑΔ" και έχει την έννοια της απόλυτης ακεραίας μονάδας (βλέπε: Γένεσις Α:3, Β:24, ΜΒ:13 - Έξοδος Α:19, ΙΒ:4, ΚΕ:19, Κς':16,19,24, ΚΗ:10, ΚΘ:1,3,23,39 - Λευιτικό Ις':8, ΚΓ:19 - Αριθμοί Ζ:14, Ι':4, ΙΕ:25 - Δευτερονόμιο ς':4 - Α' Βασιλέων Ι':17 - Ζαχαρίας ΙΔ:9). Το ότι ο Θεός είναι ΕΝΑΣ ("ΕΙΣ"), ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, το διακηρύσσει επανειλημμένα με καθαρότητα και σαφήνεια:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ Δ:35 «Εις σε εδείχθη (τούτο), διά να γνωρίσης ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· δεν είναι άλλος ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΟΥ».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ς'(6):4 «Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών (είναι) "ΕΙΣ" Κύριος».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΛΒ:39 «Ιδέτε τώρα ότι εγώ, Εγώ Είμαι, και δεν είναι Θεός ΠΛΗΝ ΕΜΟΥ...».

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ Ζ:22 «Δια τούτο μέγας είσαι Κύριε Θεέ, διότι δεν είναι όμοιός Σου, ουδέ είναι Θεός ΕΚΤΟΣ ΣΟΥ...».

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΗ:39 «Και ότε είδε πας ο λαός ...και είπον, Ο Κύριος, αυτός (είναι) ο Θεός· ο Κύριος, αυτός (είναι) ο Θεός».

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ:18 «Και ας γνωρίσωσιν ότι Συ, του οποίου το όνομα (είναι) Κύριος, (είσαι) ο μόνος Ύψιστος επί πάσαν την γην».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΒ:8 «Εγώ (είμαι) ο Κύριος· τούτο (είναι) το όνομά μου· και ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΔΩΣΕΙ την δόξαν μου ΕΙΣ ΑΛΛΟΝ ουδέ την αίνεσίν μου εις τα γλυπτά».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΓ:3 «Διότι εγώ (είμαι) Κύριος ο Θεός σου, ο άγιος του Ισραήλ, ο ΣΩΤΗΡ σου...».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΓ:10-11 «Σεις είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος ...διά να μάθητε και να πιστεύσητε εις Εμέ και να εννοήσητε ότι εγώ αυτός (είμαι)· προ εμού άλλος Θεός ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕΝ ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ. Εγώ, εγώ (είμαι) ο Κύριος· και εκτός εμού ΣΩΤΗΡ δεν υπάρχει».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΔ:6 «Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ (είμαι) ο ΠΡΩΤΟΣ και εγώ ο ΕΣΧΑΤΟΣ· και εκτός Εμού ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ Θεός».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΔ:8 «Σεις είσθε μάρτυρές μου· εκτός Εμού υπάρχει Θεός· βεβαίως δεν υπάρχει βράχος· δεν γνωρίζω (ουδένα)».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΔ:24 «Εγώ (είμαι) ο Κύριος ο ποιήσας τα πάντα· ο μόνος ΕΚΤΕΙΝΑΣ τους ουρανούς, ο ΣΤΕΡΕΩΣΑΣ την γην απ' εμαυτού»

ΗΣΑΪΑΣ ΜΕ:5-6 «Εγώ (είμαι) ο Κύριος και ΔΕΝ είναι άλλος· δεν υπάρχει εκτός εμού Θεός· ...διά να γνωρίσωσιν από ανατολών ηλίου και από δυσμών, ότι εκτός εμού δεν υπάρχει ουδείς· Εγώ (είμαι) ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΕ:18 «Διότι ούτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς ...Εγώ (είμαι) ο Κύριος και ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ άλλος».

ΗΣΑΪΑΣ ΜΕ:22 «Εις Εμέ βλέψατε και σώθητε, πάντα τα πέρατα της γής· διότι Εγώ (είμαι) ο Θεός και ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ άλλος».

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΔ:9	«Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ' όλην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι Κύριος "ΕΙΣ" (εχάδ) και το όνομα αυτού "ΕΝ" (εχάδ)...
ΜΑΛΑΧΙΑΣ Β:10	«Δεν (είναι) "ΕΙΣ" ο πατήρ πάντων ημών; δεν έπλασεν ημάς "ΕΙΣ" Θεός;».
ΜΑΡΚΟΣ ΙΒ:28-29	«Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν, ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΝΑΙ "ΕΙΣ" ΚΥΡΙΟΣ ».
ΜΑΡΚΟΣ ΙΒ:32	«Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι "ΕΙΣ Θεός" , και δεν είναι άλλος εκτός Αυτού».
ΓΑΛΑΤΑΣ Γ:20	«Ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι ΕΙΣ ».
ΡΩΜΑΙΟΥΣ Γ:30	«Επειδή "ΕΙΣ" (είναι) ο Θεός, όστις θέλει δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και την ακροβυστίαν...».
ΙΑΚΩΒΟΣ Β:19	«Συ πιστεύεις ότι Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΕΙΣ" · καλώς ποιείς· και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι».
Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Η:4-6	«Εξεύρομεν ότι το είδωλον (είναι) ουδέν εν τω κόσμω, και ότι ΔΕΝ (υπάρχει) ΟΥΔΕΙΣ ΑΛΛΟΣ ΘΕΟΣ ειμή "ΕΙΣ" . Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανών είτε επί της γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, αλλ' εις ημάς είναι ΕΙΣ Θεός ο Πατήρ , εξ ου τα πάντα και ημείς εις αυτόν, και ΕΙΣ Κύριος Ιησούς Χριστός , δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού».
ΕΦΕΣΙΟΥΣ Δ:4-6	«ΕΝ σώμα και ΕΝ Πνεύμα, καθώς και προσεκήλθητε με μίαν ελπίδα της προσκλήσεώς σας· ΕΙΣ Κύριος, ΜΙΑ πίστις, ΕΝ βάπτισμα· ΕΙΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ΩΝ επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν ».
Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Β:5	«Διότι είναι ΕΙΣ Θεός, ΕΙΣ και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός».

Ο Λόγος του Θεού χρησιμοποιεί πολύ συχνά στα Ελληνικά την έννοια του «**ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ**», που στην Εβραϊκή γλώσσα είναι η λέξη **"ΛΕΒΑΔΕΧΑ"**, η οποία είναι επίρρημα και προέρχεται από το ρήμα **"ΜΠΑΔΑΔ"** που σημαίνει «**ΜΟΝΟΣ**» και «**ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ**». Παρακάτω αναφέρονται μερικές περιπτώσεις ενδεικτικά:

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΘ:15	«Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος (επί) των χερουβείμ, Συ αυτός (είσαι) ο Θεός, ο ΜΟΝΟΣ , πάντων των βασιλείων της γής· συ έκαμες τον ουρανόν και την γην».
Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΘ:19	«Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς, δέομαι, εκ της χειρός αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι Συ (είσαι) Κύριος ο Θεός, ο ΜΟΝΟΣ ».

ΝΕΕΜΙΑΣ Θ:6	«Συ αυτός είσαι Κύριος ΜΟΝΟΣ · Συ εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών, την γην και πάντα τα επ' αυτής ...»
ΨΑΛΜΟΣ Πς':10	«Διότι μέγας είσαι και κάμνεις θαυμάσια· Συ είσαι Θεός ΜΟΝΟΣ ».
ΗΣΑΪΑΣ ΛΖ:16	«Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος (επί) των χερουβείμ, Συ αυτός (είσαι) ο Θεός, ο ΜΟΝΟΣ , πάντων των βασιλείων της γής...».
ΗΣΑΪΑΣ ΛΖ:20	«Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς εκ της χειρός αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι Συ (είσαι) ο Κύριος, ο ΜΟΝΟΣ ».
ΙΩΑΝΝΗΣ Ε:44	«Πως δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο ΕΙΣ παρά του ΑΛΛΟΥ, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του ΜΟΝΟΥ Θεού;».
ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΖ:34	«Αύτη δε είναι η ΑΙΩΝΙΟΣ ΖΩΗ (δηλαδή) το να γνωρίζωσι (πρώτον) Σε τον ΜΟΝΟΝ αληθινόν Θεόν, και (δεύτερον) τον οποίον απέστειλας ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ».
ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ις':27	«Εις τον ΜΟΝΟΝ σοφόν Θεόν (έστω) η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιώνας· αμήν ».
Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Α:17	«Εις δε τον βασιλέα των αιώνων, τον άφθαρτον, τον αόρατον, τον ΜΟΝΟΝ σοφόν Θεόν, είη τιμή και δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν » (βλ. και ς':16).
ΙΟΥΔΑΣ, εδ.25	«Εις τον ΜΟΝΟΝ σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, είη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας. Αμήν ».

Η μοναδικότητα του Θεού είναι η **ΠΡΩΤΗ** από όλες τις **ΕΝΤΟΛΕΣ** που ο ίδιος ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο για να την τηρεί και να μην πέσει στην ειδωλολατρεία. Όταν ο Ιησούς ρωτήθηκε "ποια είναι η πρώτη ΟΛΩΝ των εντολών" επανέλαβε το Δευτερονόμιο ς':4 «**Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν, ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΝΑΙ "ΕΙΣ" ΚΥΡΙΟΣ**» (Μάρκος ΙΒ:28-29). Η πρώτη από τις 10 εντολές που έδωσε ο Θεός στο Μωυσή είναι: «**Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου ...ΜΗ ΕΧΗΣ ΑΛΙΟΥΣ ΘΕΟΥΣ, πλην Εμού**» (Εξοδος Κ:20, ΚΘ:46). Δυστυχώς όμως η ιστορία μαρτυρεί την πτώση του ανθρώπου στα είδωλα.

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Μέσα στην Αγία Γραφή βρίσκουν απάντηση βασικά ερωτήματα που απασχολούν κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας σχετικά με τον Ιησού Χριστό, όπως: **Ποιος** είναι ο Ιησούς; **Ποια** είναι η προσωπικότητά Του; **Ποια** η σχέση Του με τον Πατέρα Θεό; **Ποια** θεότητα κατοικούσε μέσα Του; Για το λόγο αυτό, στη μελέτη μας, θα χρησιμοποιήσουμε μεγάλο αριθμό εδαφίων, που θα απαντούν θετικά σε όλα τα ερωτήματα. Ο Ιησούς είχε διπλή φύση: Ήταν τέλειος **ως ΑΝΘΡΩΠΟΣ** (ανθρώπινη φύση) και τέλειος **ως (ο) Θεός** (θεία φύση). Η διδασκαλία της διπλής φύσης του Ιησού, είναι καθαρά εδραιωμένη μέσα στην Αγία Γραφή.

01. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ (γενικά)

Υπάρχουν μέσα στη Βίβλο πλήθος περικοπών και εδαφίων που αναφέρονται στον Ιησού, ως ΑΝΘΡΩΠΟ: **Σαν άνθρωπος** πειράστηκε κατά πάντα, έπαθε, έκλαψε, υπέφερε, πόνεσε, σταυρώθηκε, πέθανε και τάφηκε. **Σαν άνθρωπος** είναι κατώτερος από τον Πατέρα και **σαν άνθρωπος** υποτάσσεται σ' Αυτόν για να είναι ο Θεός «*τα πάντα εν πάσι*» (Α' Κορινθίους ΙΕ:28). Ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού ομόφωνα διδάσκει την ανθρώπινη φύση του Ιησού:

- (01) **ΗΣΑΪΑΣ ΝΓ:3** «Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων· ΑΝΘΡΩΠΟΣ θλίψεων και δόκιμος ασθενείας· και ως (άνθρωπος) από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν»
- (02) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:1** «Βίβλος γενέσεως Ιησού Χριστού υιού Δαβίδ, υιού Αβραάμ...» (αρχαίο κείμενο)
- (03) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Δ:1-2** «Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την έρημον διά να πειρασθή υπό του Διαβόλου, και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε...»
α. Ο Θεός είναι απείραστος κακών (Ιάκωβος Α:13).
β. Ο Θεός ΔΕΝ πεινά (Ψαλμός Ν:10-12, Πράξεις ΙΖ:25).
- (04) **ΜΑΡΚΟΣ Δ:38** «Και αυτός (ο Ιησούς) ήτο επί της πρύμνης κοιμώμενος επί το προσκεφάλαιον...» Ο Θεός ΔΕΝ κοιμάται (Ψαλμός ΡΚΑ:3-5), ο

άνθρωπος έχει ανάγκη από ύπνο για ξεκούραση.

- (05) **ΜΑΡΚΟΣ ΙΓ:32** «Περί δε της ΗΜΕΡΑΣ εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι εν τω ουρανώ, ΟΥΔΕ Ο ΥΙΟΣ, ειμή ο Πατήρ»
Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τα μέλλοντα, ο Θεός όμως γνωρίζει τα ΠΑΝΤΑ. Στο παραπάνω εδάφιο υπάρχει μια μεγάλη αποκάλυψη, ότι δηλαδή ο Ιησούς ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ δεν γνώριζε την ημερομηνία του 2ου ένδοξου ερχομού Του, ήταν ένα γεγονός που δεν Του το είχε αποκαλύψει ο Πατέρας.
- (06) **ΛΟΥΚΑΣ Γ:21** «Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, ΒΑΠΤΙΣΘΕΝΤΟΣ και του Ιησού, και ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΥ, ηνοιχθη ο ουρανός...»
α. Ο άνθρωπος βαπτίζεται και όχι ο Θεός.
β. Ο άνθρωπος προσεύχεται στο Θεό και όχι ο Θεός στο Θεό.
- (07) **ΛΟΥΚΑΣ Δ:18** «Πνεύμα Κυρίου (είναι) επ' Εμέ, δια τούτο ΜΕ ΕΧΡΙΣΕ, με απέστειλε δια να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς ...κλπ.»
α. Ο άνθρωπος χρίεται από το Θεό. Ο Θεός δεν χρίεται από κανένα.
β. Ο άνθρωπος αποστέλλεται και όχι ο Θεός.
- (08) **ΙΩΑΝΝΗΣ Δ:6** «Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν...»
α. Ο άνθρωπος κουράζεται, ο Θεός ΔΕΝ κουράζεται ποτέ.
β. Ο Θεός ΔΕΝ ταξιδεύει, και ΔΕΝ οδοιπορεί, γιατί βρίσκεται παντού, μία από τις ιδιότητές Του είναι η πανταχού παρουσία Του.
- (09) **ΙΩΑΝΝΗΣ Η:40** «Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, ΑΝΘΡΩΠΟΝ όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ΗΚΟΥΣΑ παρά του Θεού.»
α. Ο άνθρωπος θανατώνεται, ο Θεός ΔΕΝ πεθαίνει.
β. Ο άνθρωπος ακούει και υπακούει το Θεό.
- (10) **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:17** «Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου άπτου· διότι δεν ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Αλλ' ύπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς αυτούς· Αναβαίνω προς τον Πατέρα ΜΟΥ και Πατέρα ΣΑΣ και Θεόν ΜΟΥ και Θεόν ΣΑΣ»
α. Ο Θεός ΔΕΝ έχει Πατέρα (Εβραίους Ζ:3).
β. Ο Θεός δεν έχει (άλλον) Θεό. "ΕΙΣ" είναι ο Θεός, γι' αυτό εδώ ο Ιησούς μιλά και ενεργεί σαν άνθρωπος.
- (11) **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:28** «Και απεκρίθη ο Θωμάς, και είπε προς Αυτόν, ο ΚΥΡΙΟΣ Μου (ανθρώπινη φύση) και ο ΘΕΟΣ Μου (θεία φύση)...»
Ο Θωμάς, μονοθεϊστής Εβραίος, στο πρόσωπο του αναστημένου δασκάλου Του, αναγνώρισε τη φανέρωση του Πατέρα επί της γης, είδε τη δόξα του ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, είδε

το Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ.

- (12) **ΠΡΑΞΕΙΣ Β:22** «*Ἄνδρες Ἰσραηλίται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον πρὸς ἐσὰς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ σημείων, τὰ ὁποῖα ὁ ΘΕΟΣ ΕΚΑΜΕ δι' αὐτοῦ ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ σεῖς ἐξεύρετε, τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατὰ τὴν ὠρισμένην βουλὴν καὶ πρόγνῳσιν τοῦ Θεοῦ, διὰ χειρῶν ἀνόμων σταυρώσαντες ΕΘΑΝΑΤΩΣΑΤΕ.*»

α. «*Ἄνδρας ἀποδεδειγμένος*», εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Ἰησοῦ.

β. «*Ὁ Θεός ἐκάμε δι' Αὐτοῦ*», τὰ θαύματα δὲν τὰ ἔκανε ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Θεός χρησιμοποιοῦντας τὸν "ἄνδρα" Αὐτοῦ.

γ. «*Σταυρώσαντες, ἐθανάτωσατε*», ὁ Θεός ΔΕΝ πεθαίνει.

- (13) **ΠΡΑΞΕΙΣ Γ:26** «*Πρὸς ἐσὰς πρῶτον ὁ Θεός ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ "τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ Ἰησοῦν" ("τὸν παῖδα Αὐτοῦ", ἀρχ.κείμενο) ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ Αὐτὸν διὰ νὰ σὰς εὐλογῇ ὅταν ἐπιστρέφητε ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν...*»

α. Ὁ Θεός ΔΕΝ ἀνασταίνεται, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος.

β. Ὁ Θεός ΔΕΝ ἀποστέλλεται, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος.

γ. Στις Πράξεις Γ:13,26 καὶ Δ:25,27,30, ὁ Ἰησοῦς ἀποκαλεῖται «*ὁ ἅγιος ΠΑΙΔΑΣ τοῦ Θεοῦ*».

- (14) **ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΖ:31** «*Διότι (ὁ Θεός) προσδιώρισεν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει να κρίνη τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ ἈΝΔΡΟΣ τὸν ὁποῖον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας θεβαίωσιν (περὶ τούτου), ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν...*»

- (15) **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ε:15** «*Πλὴν δὲν (εἶναι) καθὼς τὸ ἀμάρτημα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἂν διὰ τὸ ΑΜΑΡΤΗΜΑ τοῦ ενός (δηλ. τοῦ Ἀδάμ) ἀπέθανον οἱ πολλοί, πολὺ περισσότερον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ τῆς ΧΑΡΙΤΟΣ τοῦ ενός ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπερίσσευσεν εἰς τοὺς πολλούς.*»

α. «*Διὰ τὸ ἀμάρτημα τοῦ ΕΝΟΣ (ἀνθρώπου)*», εἶναι ὁ πρῶτος ἀδάμ.

β. «*Διὰ τῆς χάριτος τοῦ ΕΝΟΣ ἀνθρώπου*», εἶναι ὁ ἔσχατος ἀδάμ.

"ΑΔΑΜ" σημαίνει "γῆινος - χοϊκός" καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ "ἔσχατος ἀδάμ" (Α' Κορινθίους ΙΕ:45).

- (16) **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΕ:21** «*Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος (ἦλθε) δι' ἈΝΘΡΩΠΟΥ, οὕτω καὶ δι' ἈΝΘΡΩΠΟΥ (δηλαδή τοῦ ΙΗΣΟΥ, ἦλθε) ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.*»

- (17) **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΕ:45-47** «*Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον· Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ ἐγένετο εἰς ψυχὴν ζώσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν ...Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἐκ τῆς γῆς χοϊκός, ὁ*

δεύτερος ἄνθρωπος (ὁ Κύριος) ἐξ οὐρανοῦ.

Ὁ "ΕΣΧΑΤΟΣ ἀδάμ" καὶ ὁ "ΔΕΥΤΕΡΟΣ ἄνθρωπος" εἶναι ὁ Ἰησοῦς, πού ἀποστολή του ἦταν νὰ πετύχει αὐτό, πού ἀπέτυχε ὁ "ΠΡΩΤΟΣ ἀδάμ", νὰ ἐπαναφέρει σὲ κοινωνία τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ δημιουργό του, τὴν ὁποία ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τὴν διέκοψε μὲ τὴν πτώση του.

- (18) **ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Β:7-8** «*...Καὶ σχήματι ευρεθεὶς ὡς ἈΝΘΡΩΠΟΣ, ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΕΝ ἑαυτὸν γενόμενος υπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ...*» (ἀρχαῖο κείμενο).

α. Τὸ "σχῆμα" (ἢ "μορφὴ") ἀφορᾷ πάντα τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ΠΝΕΥΜΑ, χωρὶς σχῆμα.

β. Ὁ ἄνθρωπος ταπεινῶνεται μπροστὰ στὸ Θεό καὶ ὄχι ὁ Θεός.

- (19) **Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Β:5** «*Διότι (εἶναι) Εἰς Θεός, Εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός*»

Για νὰ εἶναι κάποιοι "μεσίτης" μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ενός καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἔπρεπε νὰ μετέχει καὶ τῶν δύο φύσεων καὶ τῆς ἀνθρώπινης φύσης καὶ τῆς φύσης τοῦ Θεοῦ Πατέρα (ὄχι κάποιου ἄλλου Θεοῦ ἢ θεότητος), γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἔχει πρόσβαση καὶ στὸν ἀμαρτωλὸ ἄνθρωπο καὶ στὸν ἅγιο Θεό.

- (20) **ΓΑΛΑΤΑΣ Δ:4** «*Ὅτε ὁμως ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ ΓΥΝΑΙΚΟΣ καὶ υπετάγη εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑπὸ νόμον....*»

α. Ὁ ἄνθρωπος γεννιέται ἀπὸ ἄνθρωπο ("ἐκ γυναικός")

β. Ὁ ἄνθρωπος υποτάσσεται στὸ νόμο τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΑΒΑΣΕ: Ματθαῖος ΚΖ:46 /Λουκάς Β:52, ΚΒ:41-44, ΚΔ:39 /Ιωάννης Ε:19,30, ΙΔ:28, ΙΕ:13-14, ΙΘ:26-34 /Ρωμαίους Η:3 /Α' Κορινθ. ΙΕ:3 /Εβραίους Β:14-18, Δ:14-15, Ε:5-9 /Α' Πέτρου Β:23-24, Γ:18.

02. **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΧΕ "σῶμα - ψυχὴ - πνεῦμα"**

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σὰν ἄνθρωπος εἶχε **σῶμα, ψυχὴ καὶ πνεῦμα** (ἀνθρώπινο), ὅπως ἔχουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, γεγονός πού τὸ διδάσκει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ: «*Αὐτός δε ὁ Θεός τῆς εἰρήνης εἶθε νὰ σὰς ἀγιάσῃ ὁλοκλήρως, καὶ νὰ διατηρηθῇ ὁλόκληρον τὸ πνεῦμα σὰς καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*», (Α' Θεσσαλονικεῖς Ε:23). Κάθε ἄνθρωπος πού ἔχει ἀναγεννηθεῖ καὶ βαπτισθεῖ μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἔχει μέσα του καὶ τὸ δικό του **τὸ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑ καὶ τὸ ΠΝΕΥΜΑ τοῦ Θεοῦ**. Ἡ Γραφή μας λέγει ὅτι «*αὐτὸ τὸ ΠΝΕΥΜΑ (δηλαδή τοῦ Θεοῦ) συμ-μαρτυρεῖ μὲ τὸ πνεῦμα ἡμῶν* (δηλαδή τὸ δικό μας ἀνθρώπινο πνεῦμα) **ὅτι**

είμεθα τέκνα Θεού» (Ρωμαίους Η:16). Το ίδιο συνέβαινε και με τον "άνθρωπο Ιησού Χριστό", ο οποίος είχε ΣΩΜΑ, ΨΥΧΗ και ΠΝΕΥΜΑ (ανθρώπινη φύση Του), αλλά μέσα Του κατοίκησε και όλο το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Πατέρα Θεού (θεία φύση Του), κατοίκησε μέσα Του χωρίς μέτρο (βλ. Ιωάννης Γ:34, Κολοσσαείς Α:19, Β:19), γεγονός που συνέβηκε την ημέρα της βάπτισής Του (Ματθαίος Γ:16, Μάρκος Α:10, Λουκάς Γ:20).

Τα παρακάτω εδάφια αποδεικνύουν την πλήρη ανθρώπινη φύση του Ιησού, ο οποίος είχε σώμα, ψυχή και πνεύμα, που αποδεικνύουν ότι ο Ιησούς ήταν ένας απλός, ένας καθημερινός άνθρωπος, με όλες τις συνέπειες που μπορεί να έχει ένας ανθρώπινος οργανισμός (πόνος, κούραση, δίψα, ταλαιπωρία, θλίψη, κλπ):

(Α) Ο Ιησούς με "Σ Ω Μ Α" ανθρώπινο

- (1) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κς:12** «Επειδή χύσασα αυτή το μύρον τούτο επί του σώματός Μου, έκαμε (τούτο) διά τον ενταφιασμόν μου».
- (2) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΖ:58** «Ούτος (ο Ιωσήφ από Αριμαθαίας) ελθών προς τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθή το σώμα...».
- (3) **ΙΩΑΝΝΗΣ Β:19-21** «Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ΝΑΟΝ τούτον, και διά τριών ημερών ΘΕΛΩ ΕΓΕΙΡΕΙ ΑΥΤΟΝ ...Εκείνος όμως έλεγε περί του ΝΑΟΥ του σώματος αυτού».
Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι το σώμα του πιστού που έχει βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα του Θεού είναι ΝΑΟΣ του Πνεύματος του Θεού (βλ. Α' Κορινθίους Γ:16, ζ':19, Β' Κορινθίους ζ':16, Εφεσίους Β:21-22, Εβραίους Γ:6, Α' Πέτρου Β:5, κλπ).
- (4) **ΕΒΡΑΙΟΥΣ Ι':10** «...Με το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του ΣΩΜΑΤΟΣ του Ιησού Χριστού άπαξ (γενομένης)....».
- (5) **Α' ΠΕΤΡΟΥ Β:24** «Όστις (ο Ιησούς) τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω ΣΩΜΑΤΙ αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη...».

(Β) Ο Ιησούς με "Ψ Υ Χ Η" ανθρώπινη

- (1) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κς:38** «Τότε λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η ΨΥΧΗ μου έως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε μετ' Εμού».
- (2) **ΙΩΑΝΝΗΣ Ι':15-17** «Καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον

Πατέρα, και την ΨΥΧΗΝ μου βάλλω υπέρ των προβάτων Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ΨΥΧΗΝ μου...»

- (3) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΒ:27** «Τώρα η ΨΥΧΗ μου είναι τεταραγμένη· και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτο ήλθον εις την ώραν ταύτην».
- (4) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΓ:21** «Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ΨΥΧΗΝ και εμαρτύρησε και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει...»
- (5) **ΠΡΑΞΕΙΣ Β:27** «Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ΨΥΧΗΝ μου εν τω άδη ουδέ θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να ιδη διαφθοράν...»

(Γ) Ο Ιησούς με "Π Ν Ε Υ Μ Α" ανθρώπινο

- (1) **ΜΑΡΚΟΣ Β:8** «Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς· Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις σας;»
- (2) **ΜΑΡΚΟΣ Η:12** «Και αναστενάξας τω πνεύματι Αυτού λέγει...» (αρχ.)
- (3) **ΛΟΥΚΑΣ Ι':21** «Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσθη κατά το πνεύμα ο Ιησούς και είπεν ...».
Σε κάποια περίπτωση ο Παύλος λέγει «δεν έλαβον άνεσιν εις το ΠΝΕΥΜΑ μου, διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου» (Β' Κορινθίους Β:13), που σημαίνει ότι και ο Παύλος εδώ και ο Ιησούς εξέφρασαν τα αισθήματά τους μέσα στο ανθρώπινο πνεύμα τους, όπως γίνεται και στη δική μας ζωή σε διάφορες καθημερινές μας εκδηλώσεις.
- (4) **ΛΟΥΚΑΣ ΚΓ:46** «Πάτερ, εις χείρας Σου παραδίδω το πνεύμα μου, και ταύτα ειπών (ο Ιησούς) εξέπνευσεν...».
Το ανθρώπινο πνεύμα του παρέδωσε ο Ιησούς ("εξέπνευσεν"). Παρόμοια περίπτωση μέσα στη Βίβλο έχουμε και με τον Στέφανο όταν τον λιθοβολούσε το εξαγριωμένος πλήθος, ο οποίος είχε πει: «Κύριε Ιησού, δέξαι το ΠΝΕΥΜΑ μου» (Πράξεις Ζ:59). Το ίδιο λέγει και κάθε αναγεννημένος πιστός. Βλέπουμε λοιπόν ότι ο "άνθρωπος" Ιησούς ενήργησε με τον ίδιο τρόπο, που θα ενεργούσε και κάποιος άλλος πιστός, που θα πήγαινε μέσα στη δόξα του ουρανού.
- (5) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΑ:33** «Ο Ιησούς ούν είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους συνελθόντας αυτή Ιουδαίους κλαίοντας, ενεβριμήσατο τω πνεύματι και ετάραξε εαυτόν...» (αρχαίο κείμενο)
- (6) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΓ:21** «Ταύτα ειπών ο Ιησούς εταράχθη τω πνεύματι και εμαρτύρησεν και είπεν...» (αρχαίο κείμενο)

03. Ο ΙΗΣΟΥΣ "ΜΙΛΟΥΣΕ" ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται παρακάτω, παρουσιάζε-
ται με πολύ καθαρό τρόπο **η ανθρωπίνη φύση του Ιησού**, καθό-
σον τα λόγια που ειπώθηκαν από Αυτόν και που αναφέρονται στα
4 Ευαγγέλια δεν θα μπορούσαν σε καμία περίπτωση να είχαν ει-
πωθεί με την ιδιότητά Του, ως η ορατή φανέρωση του Θεού του
αοράτου, δεν θα μπορούσαν δηλαδή να είχαν ειπωθεί φανερώνο-
ντας **τη θεία φύση Του**. Τα εδάφια αναφέρονται μόνο, χωρίς να
γίνονται σχόλια, καθόσον το νόημα είναι πασιφανές, γι' αυτό προ-
σέξτε τις λέξεις που είναι έντονες:

- (01) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΑ:19** «Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ αμαρτωλῶν...».
- (02) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΕ:24** «Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν ἀπεστάλην, ἐμῇ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλῶτα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ».
- (03) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΖ:22-23** «Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθῃ...».
- (04) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΘ:17** «Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τι με λέγεις ἀγαθόν; ΟΥΔΕΙΣ ΑΓΑΘΟΣ ἐμῇ "ΕΙΣ", ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰάν θέλῃς νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τὰς ἐντολάς».
- (05) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κ:28** «Καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν».
- (06) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κς':11-12** «Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε. Ἐπειδὴ χύσασα αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ ΣΩΜΑΤΟΣ μου, ἔκαμε τοῦτο διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου».
- (07) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κς':26-28** «Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ ΣΩΜΑ μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· διότι τοῦτο εἶναι τὸ ΑἶΜΑ μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ πολλῶν ἐκχυννόμενον....».
- (08) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κς':32** «...Ἀφοῦ δὲ ἀναστῆθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν».
- (09) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΖ:46** «Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί; τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί με εγκατέλιπες;».

- (10) **ΜΑΡΚΟΣ Δ:38** «Και λέγει προς αυτούς· Ας υπάγωμεν εις τας πλυσίον κωμπούλεις, διὰ ΝΑ ΚΗΡΥΞΩ και εκεί· επειδή διὰ τούτο εξήλθον».
- (11) **ΜΑΡΚΟΣ ΙΓ:32** «Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ΟΥΔΕΙΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙ, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανών, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ».
- (12) **ΛΟΥΚΑΣ Δ:18** «Πνεύμα Κυρίου (είναι) επ' Εμέ, διὰ τούτο με έχρισε· με απέστειλε διὰ να ευαγγελιζώμαι προς τους πτωχούς...».
- (13) **ΛΟΥΚΑΣ Θ:58** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρωπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν».
- (14) **ΛΟΥΚΑΣ Ι':22** «Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ υπό του Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει ΤΙΣ είναι ο Υιός, ειμή ο Πατήρ, και ΤΙΣ είναι ο Πατήρ, ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν».
- (15) **ΛΟΥΚΑΣ ΙΑ:20** «Αλλ' εάν διὰ του δακτύλου του ΘΕΟΥ εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού».
- (16) **ΛΟΥΚΑΣ ΚΒ:8,15** «Και απέστειλε τον Πέτρον και Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις ημάς το πάσχα, διὰ να φάγωμεν.... Και είπε προς αυτούς· Πολύ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να πάθω».
- (17) **ΛΟΥΚΑΣ ΚΓ:34** «Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουν τι πράττουν...».
Εδώ ο Ιησούς λέγει λόγια συγχωρητικότητας, κάτι που πρέπει να κάνει και ο κάθε πιστός όταν βρίσκεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, όπως ακριβώς έκανε και ο πρωτομάρτυρας **Στέφανος**, που λιθοβολούμενος είπε: «*Κύριε, ΜΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΗΣ εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην*» (Πράξεις Ζ:60).
- (18) **ΛΟΥΚΑΣ ΚΓ:46** «και φωνάξας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· και ταύτα ειπών εξέπνευσεν».
- (19) **ΛΟΥΚΑΣ ΚΔ:39** «ίδετε τας ΧΕΙΡΑΣ και τους ΠΟΔΑΣ μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ΨΗΛΑΦΗΣΑΤΕ με και ίδετε, διότι "πνεύμα" σάρκα και οστά δεν έχει, καθώς ΕΜΕ θεωρείτε έχοντα.».
- (20) **ΙΩΑΝΝΗΣ Δ:7** «Έρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διὰ να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίνω».
- (21) **ΙΩΑΝΝΗΣ Ε:17** «Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς· Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και Εγώ εργάζομαι».

- (22) **ΙΩΑΝΝΗΣ Ε:36** «Αλλ' εγώ έχω την μαρτυρίαν μεγαλητέραν (της) του Ιωάννου· διότι τα έργα, τα οποία μοι έδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω αυτά, αυτά τα έργα, τα οποία εγώ πράττω, μαρτυρούσι περί Εμού ότι ο Πατήρ Με απέστειλε».
- (23) **ΙΩΑΝΝΗΣ Η:37** «Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς».
- (24) **ΙΩΑΝΝΗΣ Ι':17** «Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν».
- (25) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΑ:41** «Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου έκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκουσας».
- (26) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:28** «Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου».
- (27) **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:27** «Έπειτα λέγει προς τον ΘΩΜΑΝ· Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ιδε τας ΧΕΙΡΑΣ μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την ΠΛΕΥΡΑΝ μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός».
- ΔΙΑΒΑΣΕ:** Ματθαίος Κς':36-42 /Μάρκος Ε:30 /Λουκάς Δ:14, Κ:23, ΚΓ:43 /Ιωάννης Β:16, Ε:19, ζ':54, Ι':15, ΙΑ:42, ΙΒ:27, ΙΔ:10, ΙΘ:26-30, Κ:17, κλπ.

04. Ο ΙΗΣΟΥΣ "ΠΕΘΑΝΕ" ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τα παρακάτω εδάφια, δείχνουν και πάλι την ανθρώπινη φύση του Ιησού. Αναντίρρητα ο άνθρωπος Ιησούς πέθανε στο Γολγοθά και όχι η θεϊκή φύση του Πατέρα που κατοικούσε μέσα Του, γιατί ο Θεός δεν πεθαίνει, είναι αιώνιος και αθάνατος (βλ. Α' Τιμόθεου Α:17, ζ':16, Δευτερονόμιο ΛΒ:40, Ρωμαίους Α:23, κλπ).

- (01) **ΗΣΑΪΑΣ ΝΓ:3** «Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων· άνθρωπος ΘΛΙΨΕΩΝ και δόκιμος ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ· και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν».
- (02) **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΖ:22-23** «Και ενώ διέτριβον εν τη Γαλιλαία, είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χειράς ανθρώπων· και θέλουσι ΘΑΝΑΤΩΣΕΙ αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει ΑΝΑΣΤΗΘΗ. Και ελυπήθησαν σφόδρα».
- (03) **ΙΩΑΝΝΗΣ Γ:14** «Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου».

- (04) **ΙΩΑΝΝΗΣ Ζ':51** «Εγώ είμαι ο ΑΡΤΟΣ ο ζωνΕάν τις φάγη εκ τούτου του άρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και ο άρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η σαρξ μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της ζωής του κόσμου».
- (05) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΕ:13** «Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού».
- (06) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΘ:26,30** «Λέγει (ο Ιησούς) προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός σου..... Ότε λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα».
- (07) **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ε:10** «Διότι εάν εχθροί όντες επιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού».
- (08) **ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Β:8** «και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι ΘΑΝΑΤΟΥ, θανάτου δε σταυρού».
- (09) **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Α:22** «τώρα όμως διήλλαξε προς εαυτόν διά του ΣΩΜΑΤΟΣ της σαρκός αυτού διά του θανάτου, διά να σας παραστήση ενώπιον αυτού αγίους και αμώμους και ανεγκλήτους».
- (10) **Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Β:5-6** «Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ιησούς Χριστός, όστις έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ωρισμένοις καιροίς...».
- (11) **ΕΒΡΑΙΟΥΣ Β:9** «Τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του ΘΑΝΑΤΟΥ με δόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να γευθή ΘΑΝΑΤΟΝ υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού».
- (12) **ΕΒΡΑΙΟΥΣ Β:14** «Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν ("κεκοινώνηκεν", αρχαίο κείμενο) από ΣΑΡΚΟΣ και ΑΙΜΑΤΟΣ, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του ΘΑΝΑΤΟΥ τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον Διάβολον».
- (13) **ΕΒΡΑΙΟΥΣ Ι':10** «Με το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του ΣΩΜΑΤΟΣ του Ιησού Χριστού άπαξ γενομένης».
- (14) **Α' ΠΕΤΡΟΥ Γ:18** «Επειδή και ο Χριστός άπαξ έπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδικών, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, ΘΑΝΑΤΩΘΕΙΣ μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος».
- ΔΙΑΒΑΣΕ:** Ματθαίος Κ:28 /Λουκάς ΚΓ:46, ΚΔ:39 /Ιωάννης ΙΓ:16 /Πράξεις ΙΖ:31 /Εβραίους Ι':12 /Ησαΐας ΝΓ:10, κλπ.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

Η ΘΕΪΚΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

01. Η ΔΙΠΛΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η Αγία Γραφή διδάσκει το ίδιο καθαρά και την ανθρώπινη και τη θεϊκή φύση του Ιησού. Παρακάτω γίνεται μια παρουσίαση εδαφίων που δείχνουν τη διπλή φύση του Ιησού Χριστού, δηλαδή την τέλεια ανθρώπινη φύση Του, ως «ο Υιός του ΑΝΘΡΩΠΟΥ» και την τέλεια θεϊκή Του φύση, ως «ο Υιός του ΘΕΟΥ» η οποία αποκαλύπτεται ότι είναι η θεία φύση του Πατέρα, που κατοίκησε "εν Υιώ", χωρίς μέτρο, που κατοίκησε με το όλο το πλήρωμα του Πνεύματός Του μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού. Τα παρατιθέμενα εδάφια είναι παράλληλα και ισχυρές αποδείξεις για τη θεότητα του Κυρίου Ιησού, ο οποίος είναι «ο **ΗΛ** (Θεός) **μεθ' ημών**» (Ματθαίος Α: 23), «ο **ΩΝ** επί πάντων **Θεός ευλογητός**» (Ρωμαίους Θ:5), «ο **ΩΝ**, ο **ΗΝ** και ο **ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ**, ο **ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» (Αποκάλυψη Α:8), «ο **Θεός ΕΝ** (=μέσα) **Χριστώ**» (Β' Κορινθίους Ε:19), «ο **Θεός (που) εμφανερώθη ΕΝ σαρκί**» (Α' Τιμόθεου Γ:16). Ο Ιησούς, δεν είναι ο «**Θεός Υιός**», όπως ορισμένοι ισχυρίζονται, τέτοιος όρος είναι ανύπαρκτος μέσα στην Καινή Διαθήκη και δεν πρέπει εμείς να δημιουργούμε "ανθρώπινους" θεολογικούς όρους, για να στηρίξουμε κάποια δογματική θέση, που δεν καταλαβαίνουμε ή που είναι δυσνόητη. Ο Ιησούς αναφέρεται στη Βίβλο ότι είναι ο «**Υιός του ΘΕΟΥ**» και ο «**Υιός του ΑΝΘΡΩΠΟΥ**», αυτό φανερώνουν τα παρακάτω εδάφια:

01. ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΙΗ:18-19

«ΠΡΟΦΗΤΗΝ εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους ΛΟΓΟΥΣ ΜΟΥ εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα ΟΣΑ ΕΓΩ ΠΡΟΣΤΑΖΩ εις αυτόν. Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους ΛΟΓΟΥΣ ΜΟΥ, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει (τούτο) παρ' αυτού».

- (α) Οι όροι "προφήτης" και "εκ μέσου των αδελφών...ως σε" αναφέρονται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού.
- (β) Ο ίδιος ο Θεός Πατέρας όμως θα ήταν που θα έβαζε τα Λόγια Του

μέσα σ' αυτόν τον προφήτη, τον οποίο ο ίδιος θα γεννούσε και θα κατοικούσε μέσα του, όπως και έγινε με τον μεσσία Ιησού.

- (γ) Ο προφήτης αυτός θα ερχόταν λέγει ο Θεός «**εν τω ΟΝΟΜΑΤΙ Μου**» και "**όνομα**" στα Ελληνικά σημαίνει "**ιδιότητα**", δηλαδή θα ερχόταν υπό την ιδιότητα του Πατέρα, που είναι ο "**σωτήρας**" (βλ. Ησαΐας ΜΑ:14, ΜΒ:1, ΜΔ:6-8, ΜΕ:15,21-22, ΜΖ:9, κλπ)
- (δ) Η εκπλήρωση της παραπάνω προφητείας αναφέρεται στις Πράξεις Β:22-26 και Ζ:37-38, όπου με πολύ σαφήνεια αναφέρεται ότι εκπληρώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, που γεννήθηκε από την παρθένο Μαρία.

02. ΗΣΑΪΑΣ Θ:6

*«Διότι **παιδίον** **εγεννήθη** εις ημάς, **υιός** **εδόθη** εις ημάς· και η εξουσία θέλει **είσθαι** επί τον **ώμον** αυτού· και το **ΟΝΟΜΑ** αυτού θέλει **καλεσθή** **Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος** ("ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ" Εβραϊκά), **Άρχων ειρήνης**».*

- (α) Οι όροι "**παιδίον**", "**εγεννήθη**" και "**υιός**" αναφέρονται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού.
- (β) Οι όροι "**Θεός ισχυρός**" (Εβρ. "ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ") και "**αιώνιος Πατήρ**" φανερώνουν τη θεϊκή φύση του Ιησού. Δεν υπάρχουν 2 Πατέρες, ΠΑΤΕΡΑΣ είναι "ΕΙΣ", είναι ο ένας και μόνος Θεός που υπάρχει, ο οποίος κατοίκησε «**εν (μέσα) Υιώ**», γι' αυτό ο Ιησούς αποκαλείται "**αιώνιος Πατέρας**", είναι η ορατή φανέρωση του Πατέρα Θεού.

03. ΗΣΑΪΑΣ ΜΗ:16 (βλ. Ησαΐας ΜΒ:1, Ματθαίος ΙΒ:18)

*«Πλησιάσατε προς Εμέ, ακούσατε τούτο· απ' αρχής **δεν ελάλησα** εν **κρυπτώ**· **αφότου έγινε** τούτο, **εγώ ήμην** εκεί και **τώρα Κύριος ο Θεός ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ "Εμέ"** και το "**Πνεύμα Αυτού**"».*

Ο Θεός δεν "αποστέλλεται" σε υπηρεσία, αλλά ο άνθρωπος. Εδώ προφητικά μιλά ο Υιός και λέγει ότι ο Θεός, ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει: (1) Απέστειλε «**Εμέ**», τον άνθρωπο Ιησού Χριστό, και (2) Απέστειλε «**το Πνεύμα ΑΥΤΟΥ**», το δικό Του Πνεύμα, όχι κάποιου "άλλου" Θεού Υιού. Εδώ έχουμε την ανθρώπινη φύση του Ιησού ("Εμέ") και τη θεία Του φύση ("το Πνεύμα Αυτού", του Πατέρα).

04. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:23

*«**Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού Εμμανου-ΗΛ, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, "Μεθ' ημών ο Θεός (=ΗΛ)"**».*

- (α) Η "**παρθένος**" που θα γεννήσει "**υιό**" αναφέρεται στην ανθρώπινη

φύση του Ιησού.

- (β) Ο όρος **"Εμμανου-ΗΛ"** δείχνει τη θεία φύση του Ιησού, ο οποίος είναι «**ο ΗΛ μεθ' ημών**». "ΗΛ" και "ΕΛ" είναι ο ενικός αριθμός του "ΕΛΟΧΙΜ" και όλοι οι μελετητές της Αγίας Γραφής γνωρίζουν ότι Ελοχίμ είναι ο Πατέρας Θεός. **Άρα ο Υιός, που γεννήθηκε από την παρθένο είναι η ορατή φανέρωση του Ελοχίμ της Παλαιάς Διαθήκης.**

05. **ΙΩΑΝΝΗΣ Β:19-21**

«Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ΝΑΟΝ τούτον, και διά τριών ημερών ΘΕΛΩ ΕΓΕΙΡΕΙ αυτόν ...Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του ΣΩΜΑΤΟΣ αυτού».

- (α) Οι όροι **"νάος"** και **"σώμα"** που θα πέθαινε και ανασταινόταν, αναφέρονται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού
- (β) Η φράση **"θέλω ΕΓΕΙΡΕΙ αυτόν"** αφορά τη θεϊκή φύση του Ιησού, ο οποίος εδώ μιλούσε ως ο Πατέρας Θεός, **γιατί ο Πατέρας ανέστησε τον Ιησού** (βλ. Γαλάτας Α:1, Πράξεις Β:24, κλπ).

06. **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:28**

«Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· ο ΚΥΡΙΟΣ μου και ο ΘΕΟΣ μου».

- (α) **"Ο Κύριός μου"** είναι η ανθρώπινη φύση του Ιησού.
- (β) **"Ο Θεός μου"** είναι η θεϊκή φύση του Ιησού.
- (γ) Ο Θωμάς είχε μπροστά του **και** τον Κύριό Του **και** τον Θεό του. Εάν εκείνη τη στιγμή ήθελε θεραπεία, ή ελευθερία πνευματική, ή βάπτισμα εν Πνεύματι, ή οτιδήποτε άλλο, θα το ζητούσε από τον Ιησού, τον οποίο είχε μπροστά του, όλα σ' Αυτόν.

07. **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Θ:5**

«...Των οποίων (είναι) οι πατέρες, και εκ των οποίων (εγεννήθη) ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ΩΝ επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν».

- (α) Ο **"Χριστός κατά σάρκα"** αφορά την ανθρώπινη φύση του Ιησού. Η λέξη **Χριστός** δεν είναι το όνομα του Υιού, αλλά δείχνει την αποστολή Του, είναι ο **κεχρισμένος** του Πατέρα, είναι αυτός που ο Πατέρας έχρισε (βλ. Λουκάς Δ:18, Ησαΐας ΞΑ:1). Ο "χριστός" του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη ήταν ο **ΜΩΥΣΗΣ** και ο "χριστός" του Θεού στην Καινή Διαθήκη είναι ο **ΙΗΣΟΥΣ**. Είναι οι 2 κечρισμένοι Του.
- (β) Ο **"ΩΝ επί πάντων Θεός ευλογητός"** αναφέρεται στη θεία φύση του Ιησού.

08. **Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Δ:4-6**

«...Των οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάβη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του ΘεούΔιότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου ("εν προσώπω", αρχ.κείμενο) του Ιησού Χριστού».

Ο Ιησούς είναι **Η ΟΡΑΤΗ ΕΙΚΟΝΑ** (ανθρώπινη φύση) του Θεού του **ΑΟΡΑΤΟΥ** (θεία φύση). Ο Ιησούς φανέρωσε τον αόρατο, τον Πατέρα. Το αρχαίο κείμενο λέγει **"εν προσώπω"** Ιησού Χριστού, δηλαδή μέσα (όχι "διά") από τον Υιό, βλέπουμε τη δόξα του Πατέρα.

09. **Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ε:19**

«Δηλονότι ο ΘΕΟΣ ήτο εν τω ΧΡΙΣΤΩ, διαλλάσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις αυτούς τα πταίσματα αυτών...».

- (α) **"Χριστός"** ήδη αναφέρθηκε ότι σημαίνει **"κεχρισμένος"** και αφορά την ανθρώπινη φύση του Ιησού, γιατί ο άνθρωπος χρίεται από το Θεό και όχι το αντίθετο, δηλαδή ο Θεός από τον άνθρωπο.
- (β) **"Ο Θεός ΕΝ Χριστώ"** αναφέρεται στη θεϊκή φύση του Ιησού. Μέσα στον "χριστό" του Θεού, στον κечρισμένο Του, κατοικούσε ο ίδιος ο Θεός που Τον έχρισε, είναι **«ο Πατήρ ΕΝ τω Υιώ»**.

10. **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Α:15**

«Όστις (ο Ιησούς) είναι ΕΙΚΩΝ του Θεού του ΑΟΡΑΤΟΥ, πρωτότοκος πάσης κτίσεως».

- (α) Η **ορατή εικόνα** είναι ο άνθρωπος Ιησούς, γιατί ο Θεός είναι Πνεύμα και είναι αόρατος.
- (β) Ο **αόρατος Θεός** "εφανερώθη ΕΝ Χριστώ" (θεία φύση του Ιησού).

11. **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Α:19, Β:9**

«Διότι εν Αυτώ (στον Ιησού) ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήση ΠΑΝ το πλήρωμα ...Διότι εν Αυτώ (στον Ιησού) κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητος (του Πατέρα) σωματικώς».

- (α) Το **ανθρώπινο σώμα** ("εν Αυτώ") αφορά την ανθρώπινη φύση του Ιησού Χριστού.
- (β) Το **πλήρωμα της θεότητας** του Πατέρα ("ηυδόκησεν ο Πατήρ") αφορά τη θεϊκή φύση του Ιησού. Στην Κολοσσαείς Β:9 αναφέρει απλώς **«παν το πλήρωμα της θεότητος»**, χωρίς να διευκρινίζει τίνος θεότητα κατοικούσε μέσα στον Ιησού Χριστό, αλλά στο Α:19 το έχει ήδη διευκρινίσει ότι **«ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήση παν το πλή-**

ρωμα». Απλή αλήθεια και συγκλονιστική αποκάλυψη, ο Υιός φανέρωσε και φανερώνει τον Πατέρα: «*Ὅστις εἶδεν ΕΜΕ, εἶδε τον ΠΑΤΕΡΑ· και πως συ (Φίλιππε) λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα;*» (Ιωάννης ΙΔ:9).

12. Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Γ:16

«*Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα· ο Θεός εμφανώθη εν ΣΑΡΚΙ, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξη*».

- (α) Οι όροι "ΣΑΡΚΑ - ΕΔΙΚΑΙΩΘΗ - ΕΦΑΝΗ - ΕΚΗΡΥΧΘΗ - ΑΝΕΛΗΦΘΗ" αναφέρονται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού.
- (β) «*Ο Θεός που φανερώθηκε εν σαρκί*», είναι η θεϊκή φύση του Ιησού και όταν εδώ λέγει "ο Θεός", δεν αφορά κάποιον προϋπάρχοντα "Θεό Υιό" (λάθος όρος), αλλά αναφέρεται στον Πατέρα, στον ένα και μόνο Θεό που υπάρχει, όπως πολύ καθαρά φαίνεται και στα προηγούμενα εδάφια Γ:14-15, αλλά και σε άλλα εδάφια που ήδη αναφέρθηκαν και τα εξηγήσαμε.

13. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:17-18

«*Λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ και ο ζων, και έγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων*».

- (α) "Και έγεινα νεκρός", εδώ αναφέρεται στον ανθρώπινη φύση του Ιησού, γιατί ο Θεός ΔΕΝ πεθαίνει.
- (β) "Ο πρώτος και ο έσχατος" αφορά τη θεϊκή φύση του Ιησού, η οποία είναι του Πατέρα, γιατί Πατέρας Θεός είναι «ο *Πρώτος και ο Έσχατος*», όπως αναφέρεται στο Ησαΐα ΜΑ:4, ΜΔ:6, ΜΗ:12.

14. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΒ:3

«*Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και ο θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει Αυτόν (όχι "Αυτούς")*».

- (α) "Ο θρόνος του ΑΡΝΙΟΥ" αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, που είναι το Αρνίον το εσφαγμένον προ καταβολής κόσμου.
- (β) "Ο θρόνος του ΘΕΟΥ" αναφέρεται στη θεϊκή φύση του Κυρίου Ιησού. Η θαυμαστή αποκάλυψη εδώ είναι ότι έχουμε **ΕΝΑ θρόνο** για **ΔΥΟ πρόσωπα** (όχι 2 θεούς), έχουμε την "ανθρώπινη" φύση και τη "θεία" φύση του ΕΝΟΣ και ΜΟΝΟΥ Θεού που υπάρχει. Στον ένα θρόνο κάθεται «ο *ΠΑΤΗΡ εν τω ΥΙΩ*», έχουμε ταύτιση της ανθρώπινης φύσης του Υιού με τη θεία φύση του Πατέρα, γι' αυτό λέγει «*θελουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΝ*», όχι "αυτούς" (πληθυντικός).

15. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΒ:16

«*Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να μαρτυρήση εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας. Εγώ είμαι η ΡΙΖΑ και το ΓΕΝΟΣ του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός*».

- (α) "Το ΓΕΝΟΣ του Δαβίδ", είναι η ανθρώπινη φύση του Ιησού, η φυσική του γενιά. Τόσο η βιολογική του μητέρα Μαριάμ, όσο και ο θετός του πατέρας Ιωσήφ,, ήσαν από τη γενιά του βασιλιά Δαβίδ (βλ. Ματθαίος Α:20, Λουκάς Α:27)
- (β) "Η ΡΙΖΑ του Δαβίδ" αφορά τη θεϊκή φύση του Ιησού και αναφέρεται στο Θεό, που είναι ο **Πατέρας** (η ρίζα και η αρχή) **πάντων των ανθρώπων** (Λουκάς Γ:23-38).

♦ Στις χαρακτηριστικές περιπτώσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, βλέπουμε με σαφήνεια και καθαρότητα ότι η θεότητα που κατοικούσε μέσα στον άνθρωπο Ιησού ήταν του Πατέρα Θεού. Το ίδιο βλέπουμε και στα επόμενα εδάφια που ακολουθούν και που αποδεικνύουν ότι ο Ιησούς είναι «ο Θεός Πατήρ εν Χριστώ»:

01. ΙΩΑΝΝΗΣ Ε:18, Ι':33

«*Διά τούτο λοιπόν μάλλον εξήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και Πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν, ΙΣΟΝ με τον Θεόν κάμνων ΕΑΥΤΟΝ.....*».

«*.....Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ών, κάμνεις ΣΕΑΥΤΟΝ ΘΕΟΝ*».

Οι Ιουδαίοι ήθελαν να θανατώσουν τον Ιησού, επειδή ταύτιζε τον εαυτόν Του με το Θεό, κάτι που για τους μονοθεϊστές Ιουδαίους, ήταν μεγάλη βλασφημία προς το Θεό, πως δηλαδή ένας άνθρωπος να τολμά να κάνει τον εαυτό του Θεό, όταν ο ίδιος ο Θεός σιχαινόταν την ειδωλολατρεία και μέσα στο νόμο Του που έδωσε στο Μωυσή, είχε δώσει αυστηρές εντολές για τα είδωλα.

02. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:7-11

«*Εάν εγνωρίζετε ΕΜΕ, και τον ΠΑΤΕΡΑ μου ηθέλετε γνωρίσει. Και από του νυν (δηλ. "από ΤΩΡΑ") γνωρίζετε Αυτόν και είδετε Αυτόν*».

Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; Ὅστις εἶδεν ΕΜΕ, εἶδε τον ΠΑΤΕΡΑ· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα;

Δεν πιστεύεις ότι Εγώ είμαι ΕΝ (μέσα) τω Πατρί και ο Πατήρ είναι ΕΝ (μέσα) Εμοί; Τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· ἀλλ' ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. Πιστεύετέ μοι ότι Εγώ είμαι ΕΝ τω Πατρί και ο Πατήρ είναι ΕΝ Εμοί».

Τα παραπάνω λόγια του ίδιου του Ιησού είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι ο "άνθρωπος Ιησούς Χριστός" είναι η **φανέρωση** του "Θεού Πατέρα", γιατί όποιος είδε τον Υιό, είδε ΚΑΙ τον Πατέρα, γιατί ο Ιησούς είναι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα στον Υιό. Πιο καθαρή αποκάλυψη για τη θεότητα του Ιησού Χριστού δεν θα μπορούσε να υπάρχει. Το τραγικό είναι ότι πολλοί ερμηνευτές και μελετητές του Λόγου του Θεού **προσπερνούν** τα εδάφια αυτά εξετάζοντάς τα επιφανειακά, **επιμένουν** να χρησιμοποιούν για τη θεότητα του Ιησού τον όρο "Θεός Υιός", όρος ο οποίος δεν αναφέρεται ούτε μια φορά μέσα στην Αγία Γραφή και **δεν συνειδητοποιούν** ότι στα λόγια αυτά του Ιησού υπάρχει μια μεγάλη αποκάλυψη για το πρόσωπο Του.

Λέγει ο Ιησούς ότι, **όποιος είδε Εμένα**, τον άνθρωπο Ιησού, **είδε** τον Πατέρα Θεό, **δεν είδε** κάποια άλλη θεότητα, **δεν είδε** κάποιον "Θεό Υιό", **είδε** τη δόξα του Πατέρα μέσα μου, **είδε** την παρουσία του Πνεύματος του Πατέρα μέσα μου, **είδε** τις ιδιότητες του Πατέρα μέσα μου, γιατί *«Εγώ (ο άνθρωπος Ιησούς) και ο Πατήρ (ο ένας Θεός που υπάρχει), είμαστε ΕΝ»* (Ιωάννης 1':30). "ΕΝ" σημαίνει κάποια ενότητα περισσότερο του ενός και εδώ έχουμε την τέλεια ενότητα και ταύτιση της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ φύσης του Υιού με τη ΘΕΙΑ φύση του Πατέρα και έτσι ερμηνεύονται τα λόγια του Ιησού: *«Όποιος είδεν Εμέ, είδε τον Πατέρα, γιατί Εγώ είμαι ΕΝ τω Πατρί και ο Πατήρ ΕΝ Εμοί»*. Η ενότητα αυτή φανερώνει πως έχουμε δύο πρόσωπα (άνθρωπος και Θεός), αλλά δεν έχουμε δύο Θεούς, αφού η θεότητα που κατοικούσε μέσα στον Υιό, ήταν του Πατέρα.

03. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΖ:21

«...Διά να ήναι πάντες "ΕΝ" (=ένα), καθώς συ, Πάτερ, είσαι ΕΝ(=μέσα) Εμοί και Εγώ ΕΝ(=μέσα)Σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν "ΕΝ"(=ένα), διά να πιστεύση ο κόσμος ότι Συ με απέστειλας».

Ο Ιησούς παρακαλεί τον Πατέρα, την τέλεια ενότητα που έχουν μεταξύ τους, να την έχουν και με τους μαθητές: *«Να ήναι και αυτοί εν ημίν "ΕΝ"»*, ώστε ο κόσμος να το δει αυτό και να πιστέψει ότι ο Ιησούς απεστάλη από τον Πατέρα και να πιστέψουν ότι Αυτός είναι "ο Υιός του ζώντος Θεού", είναι ο Λόγος του Πατέρα που έγινε σάρκα.

04. ΛΟΥΚΑΣ Α:31 & ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:21

«...Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει ΥΙΟΝ θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ».

«...Θέλει δε γεννήσει ΥΙΟΝ και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ· διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών».

Ο άγγελος του Κυρίου είπε στη Μαριάμ (στην 1η περίπτωση) και στον Ιωσήφ (στη 2η περίπτωση) ότι το παιδί που θα γεννηθεί θα ονομαστεί **ΙΗΣΟΥΣ** και το εξήγησε ότι Αυτός "θα σώσει το λαό από τις αμαρτίες του". Η λέξη «**ΙΗΣΟΥΣ**» είναι σύνθετη: **«ΓΙΑΧΒΕ + ΟΣΗΑ»**, που σημαίνει **«ο Γιάχβε είναι σωτήρας»**. Για το όνομα "ΙΗΣΟΥΣ", θα αναφερθούμε αναλυτικά σε επόμενα κεφάλαια.

05. Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ ς':14-16

«Να φυλάξης την εντολήν αμόλυντον, άμεμπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων και Κύριος των κυριευόντων, όστις μόνος έχει την αθανασία, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ΟΥΔΕΙΣ των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδη....».

Ο μακάριος και μόνος "δεσπότης", βασιλιάς των βασιλευόντων, ο οποίος μόνο αυτός έχει την αθανασία και κατοικεί σε απρόσιτο φως, είναι ο Πατέρας Θεός. Κανένας από τους ανθρώπους δεν μπορεί να Τον δει και να σταθεί μπροστά στην άγια παρουσία Του. Ο ερχόμενος Ιησούς όμως στην Αποκάλυψη ΙΘ:16 αποκαλείται **"Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων"**, γιατί στον ουρανό το αναστημένο και ένδοξο σώμα του Ιησού είναι το κατοικητήριο του Θεού, γι' αυτό στον ουρανό δεν θα υπάρχουν ΔΥΟ θρόνοι, αλλά μόνο ΕΝΑΣ, θα είναι *«ο θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ»* (Αποκάλυψη ΚΒ:3). Έχουμε ταύτιση της ανθρωπίνης φύσης του Ιησού με τη θεία φύση του ενός και μόνου αληθινού Θεού.

06. Α' ΙΩΑΝΝΟΥ Ε:20-21

«Εξέυρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τον ΑΛΗΘΙΝΟΝ (τον Πατέρα)· και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος (ο Ιησούς) είναι ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ και η ΖΩΗ Η ΑΙΩΝΙΟΣ. Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων».

Ο Ιωάννης αναφέρει ότι ο Υιός του Θεού ήρθε για να μας αποκαλύψει, να μας φανερώσει τον "αληθινό" (*«δια να γνωρίζωμεν τον ΑΛΗΘΙΝΟΝ»*) και ο ίδιος ο Ιωάννης στο ευαγγέλιό του, μας αποκαλύ-

ππει ότι **"ο"** αληθινός, είναι ο Πατέρας Θεός: *«Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι (1) Σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και (2) τον οποίον απέστειλας Ιησοῦν Χριστόν»* (βλ. Ιωάννης ΙΖ:3, Α' Θεσσαλονικείς Α:9). Εμείς όμως γνωρίζουμε τον αληθινό (τον Πατέρα Θεό) μέσα από τον Ιησού (τον Υιό Του), που μας τον αποκάλυψε, γι' αυτό και ο Ιησούς αποκαλείται και ο ίδιος "αληθινός Θεός" και "ζωή αιώνιος", **γιατί είναι η φανέρωση του μόνου "αληθινού"**. Έναν ΑΛΗΘΙΝΟ έχουμε, όχι δύο, απλά ο Υιός φανερώνει τον Πατέρα, έχουμε ταύτιση της ανθρωπίνης φύσης του Υιού με τη θεία φύση του Πατέρα.

Συναντάμε πολλές περιπτώσεις μέσα στη Βίβλο, που ο Ιησούς, αποκαλείται με την ιδιότητα του Πατέρα, την οποία φανερώνει στον άνθρωπο. Εδώ αποκαλείται **"αληθινός"**, επειδή ο Πατέρας είναι **ο** Αληθινός. Σε άλλες περιπτώσεις αποκαλείται **μεγάλος Θεός**, επειδή ο Πατέρας είναι **ο** μεγάλος Θεός (βλ. παρακάτω Τίτος Β:13, Β' Πέτρου Α:1). Αποκαλείται το Α και το Ω, επειδή ο Πατέρας είναι το Α και το Ω, **ή** ονομάζεται "παντοκράτωρ", επειδή είναι η ορατή φανέρωση του μόνου παντοκράτορα, του Θεού.

07. **ΤΙΤΟΣ Β:13**

«Προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και σωτήρος ημών Ιησού Χριστού».

08. **Β' ΠΕΤΡΟΥ Α:1**

«Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσους έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και σωτήρος Ιησού Χριστού».

Στις παραπάνω περιπτώσεις ο Ιησούς αποκαλείται **"μεγάλος Θεός και σωτήρας"** (Τίτος Β:13) και **"Θεός και σωτήρας"** (Β' Πέτρου Α:1), ιδιότητες που ανήκουν στον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει, αλλά εδώ εφαρμόζονται στον Ιησού, ο οποίος είναι η φανέρωση του **αληθινού** Θεού.

♦ Παρατηρούμε ότι ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, η Βίβλος, πάντοτε αναφέρεται σε μία θεότητα, που είναι του Πατέρα και δεν κάνει καμιά μνεία για δύο, ή τρεις, ή περισσότερες θεότητες. Όροι όπως "θεός Υιός" ή "θεός άγιο Πνεύμα" ή κάποια άλλη ορολογία δεν υπάρχουν μέσα στη Γραφή, η οποία διδάσκει μία θεότητα που αποδίδεται στον Θεό Πατέρα, αλλά όταν η θεότητα αυτή **εφαρμόζεται** στον Ιησού ΔΕΝ αλλάζει (βλ. Μαλαχίας Γ:3 *«Εγώ είμαι ο Κύριος ΔΕΝ αλλοιούμαι»*), απλώς εκφράζεται δια του Ιησού, ο οποίος γεννήθηκε

από τον Πατέρα και κατοίκησε μέσα στον Υιό του με πληρότητα (βλ. Κολοσσαείς Α:19, Β:9 /Αποκάλυψη ΚΒ:3-4).

Ο ίδιος ο Ιησούς είπε *«ο πιστεύων εις ΕΜΕ, δεν πιστεύει εις ΕΜΕ, αλλ' εις τον ΠΕΜΨΑΝΤΑ με, και ο θεωρών ΕΜΕ θεωρεί τον ΠΕΜΨΑΝΤΑ με»* (Ιωάννης ΙΒ:44-45). Όταν λοιπόν λατρεύουμε και υψώνουμε τον Κύριο Ιησού, δεν πρέπει να Τον λατρεύουμε με **λατρεία υποδέεστη** από τον Πατέρα, ούτε να Του δίνουμε **δόξα υποδέεστη** από τον Πατέρα και δυστυχώς αυτό γίνεται από αυτούς που Τον λατρεύουν όχι σαν **"Υιό του Θεού"** (που είναι η φανέρωση του Πατέρα), αλλά Τον λατρεύουν σαν **"Θεό Υιό"** (που είναι ξεχωριστή θεότητα από τον Πατέρα). Πρέπει να λατρεύουμε, να δοξάζουμε και να υψώνουμε τον Ιησού, όπως καθαρά και ξάστερα διακηρύσσει η Αγία Γραφή: *«Και ΠΑΣΑ ΓΛΩΣΣΑ να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός (είναι) Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός»* (Φιλιππησίους Β:11).

Ο Ιησούς είναι **ΚΥΡΙΟΣ** «εις δόξαν Θεού Πατρός» (όχι "Θεού Υιού"), γιατί μέσα σ' Αυτόν κατοικεί όλη η δόξα του Πατέρα, **είναι ΚΥΡΙΟΣ** με την ταυτόσημη κυριότητα και εξουσία του Θεού Πατέρα, που σημαίνει ότι λατρεύουμε, υψώνουμε και δοξάζουμε τον ΠΑΤΕΡΑ στο πρόσωπο του Κυρίου ΙΗΣΟΥ. Αυτό διακήρυξε και ο Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής στο συγκεντρωμένο πλήθος: *«Βεβαίως λοιπόν ας εξεύρη πας ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός ΚΥΡΙΟΝ και ΧΡΙΣΤΟΝ έκαμεν αυτόν τούτον τον ΙΗΣΟΥΝ, τον οποίον σεις εσταυρώσατε»* (Πράξεις Β:36). Ο Πατέρας ανέστησε τον Υιό Του, τον Ιησού και του έδωσε όλη τη δύναμή Του και όλη την κυριότητά Του: *«Εδόθη εις εμέ ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επί γης»* (Ματθαίος ΚΗ:18). Σήμερα οι πιστοί αποτυγχάνουν να γίνουν μέτοχοι της δόξας του Θεού και των πλούσιων ευλογιών που απορρέουν μέσα από το θρόνο του ουρανού, επειδή μειώνουν τη δόξα του Θεού Πατέρα στο πρόσωπο του Υιού Του, είναι συγκεχυμένοι και μπερδεμένοι και βρίσκονται σε αδυναμία να λατρεύσουν τον Κύριο **"εν πνεύματι και αληθεία"**, γιατί ο Θεός **"τοιούτους προσκυνητές ζητεί"** (Ιωάννης Δ:23-24).

Ένας είναι ο Θεός και **ένας** είναι ο Κύριος, δεν λατρεύουμε δύο Θεούς ή δύο Κυρίους, γιατί τότε πέφτουμε σε ειδωλολατρεία, κάτι που ο Θεός βδελύσσεται και κάτι που ο Διάβολος πάντοτε το επιδιώκει, γι' αυτό η Γραφή μας προλαβαίνει και λέγει: *«ΕΝΑ σώμα και ΕΝΑ Πνεύμα, καθώς και προσεκήθητε με ΜΙΑΝ ελπίδα της προσκλήσεώς σας· ΕΝΑΣ Κύριος, ΜΙΑ πίστις, ΕΝΑ βάπτισμα· ΕΝΑΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ΩΝ επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν»* (Εφεσίους Δ:4-6).

02. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΙΛΟΥΣΕ ως Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Έχουμε ένα Θεό, τον Πατέρα, ο οποίος είναι ο σωτήρας, ο λυτρωτής και ο Κύριός μας. Αποκάλυψε τον εαυτό Του στον άνθρωπο πολλάκις και πολυτρόπως, αλλά «*εν ταις εσχάταις ημέραις εμφανερώθη ΕΝ ΥΙΩ*» (Εβραίους Α:1) φανερώθηκε στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του, του ΙΗΣΟΥ και σήμερα κατοικεί μέσα μας διά του αγίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Του. Ο απ. Παύλος γράφει «*Ο Θεός εμφανερώθη εν (μέσα) σαρκί*» (Α' Τιμόθεου Γ:16), μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού κατοίκησε, χωρίς μέτρο, όλο το πλήρωμα του Πνεύματός Του: «*Διότι εν Αυτώ (τον Ιησού) κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας (του Πατέρα) σωματικώς*» (βλ. Κολοσσαείς Α:19, Β:9). Αυτό το γεγονός συνέβηκε στη βάπτιση του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό, όπου το άγιο Πνεύμα του Θεού ήρθε και κατοίκησε εντός Του (Ματθαίος Γ:16-17, Ιωάννης Α:32-34).

Ο Θεός του Ισραήλ, ο Γιάχβε, φανερώθηκε «εν Υιώ» για να μπορέσουμε να Τον γνωρίσουμε, να Τον ψηλαφίσουμε και για να δούμε τη δόξα Του. Ο Ιησούς είπε «*Ὅστις εἶδεν ΕΜΕ, εἶδε τον ΠΑΤΕΡΑ, Εγώ και ο Πατήρ "εν" εἴμεθα*» (Ιωάννης ΙΔ:9) και όταν είπε τα λόγια αυτά οι Ιουδαίοι θέλησαν να Τον λιθοβολήσουν, γιατί ταύτιζε τον εαυτόν Του (ως άνθρωπος) με τον Πατέρα (βλ. Ιωάννης Ι':29-33). Ο Ιησούς Χριστός είναι η **ορατή** εικόνα του Θεού του **αοράτου** (βλ. Κολοσσαείς Α:15), είναι ο **τύπος** από το **αντίτυπο**, είναι «*το ΑΠΑΥΓΑΣΜΑ (=η ακτινοβολία) της δόξης και ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ της υποστάσεως Αυτού (του Πατέρα)...*» (Εβραίους Α:3). Εδώ λέγει «*της (όχι "των") υποστάσεως*», γιατί ο Θεός είναι «Ένας» και η θεία υπόστασή Του κατοίκησε με πληρότητα, χωρίς μέτρο, στον Υιό. Θαυμαστή αποκάλυψη.

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Ιησούς Χριστός, δεν είναι ένας κατώτερος "θεός", όπως πολλοί Τον υποβαθμίζουν, είτε ηθελημένα, είτε από άγνοια, γιατί είναι διαπιστωμένο σε προσευχές αναγεννημένων πιστών το όνομά Του να απουσιάζει παντελώς ή η προσευχή να έχει σύγχυση. Ο Ιησούς είναι «**ο Πατέρας εν τω Υιώ**», είναι Αυτός που στο άκουσμα του ονόματός Του τρέμουν οι δυνάμεις κόλασης, γι' αυτό βλέπουμε μέσα στην Καινή Διαθήκη ο Ιησούς άλλοτε μιλούσε **σαν άνθρωπος** (βλ. κεφάλαιο 2ο) και άλλοτε μιλούσε ως ο **Θεός Πατέρας**, όπως πολύ καθαρά δείχνουν και τα παρακάτω εδάφια:

01. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΗ:20, ΚΗ:20**

«*Διότι όπου είναι ΔΥΟ ή ΤΡΕΙΣ συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών*».

«*Και ιδού, εγώ είμαι ΜΕΘ' ΥΜΩΝ πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν*».

Εδώ ο Ιησούς παρουσιάζεται να είναι παντού, "θα είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες" λέγει στους μαθητές Του και γνωρίζουμε ότι η **πανταχού παρουσία** είναι μια ιδιότητα που ανήκει μόνο στον Πατέρα Θεό. Εδώ ο Ιησούς μιλά με την θεία ιδιότητά Του, ως ο Θεός Πατέρας και θα είναι παντού ως «*Πνεύμα ζωοποιούν*» (Α' Κορινθίους ΙΕ:45).

02. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΓ:37**

«*Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε*».

Ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ ήταν που σε όλες τις εποχές **καλούσε συνέχεια** τους Ισραηλίτες, κάτω από την αγάπη Του και κάτω από την προστασία Του. Ο Θεός στους ΠΑΛΙΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ μιλούσε «*διά των προφητών Του*» και τώρα στους ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ μιλάει «*διά του Υιού Του*» ("εν Υιώ", αρχ.κείμενο) και θρηνεί για την ερήμωση και την καταστροφή που επρόκειτο να επέλθει στην Ιερουσαλήμ. Εδώ μιλάει ο Πατέρας "εν Υιώ".

03. **ΜΑΡΚΟΣ Β:5**

«*Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου*».

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες, γι' αυτό όταν οι γραμματείς άκουσαν τα λόγια αυτά από τον Ιησού, τον κατηγόρησαν για βλασφημία, λέγοντες: «*Τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή "ΕΙΣ", ο Θεός;*» (εδ.Β:7). Εδώ ο Ιησούς μιλά με την θεία ιδιότητά Του, ως ο Θεός Πατέρας.

04. **ΛΟΥΚΑΣ Ι':18**

«*Είπε δε προς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα*».

Αυτός που είχε δει την αποστασία και την πτώση του Σατανά ήταν ο Θεός, ο Κύριος και δημιουργός των πάντων. Ο Ιησούς, που είναι η **ΟΡΑΤΗ** φανέρωση του **ΑΟΡΑΤΟΥ** Θεού, "ο Πατήρ εν τω Υιώ", εδώ μιλάει ως ο Θεός Πατέρας, φανερώνει τη θεία φύση Του.

05. **ΙΩΑΝΝΗΣ Η:58**

«*Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη ο Αβραάμ, ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ*».

Με τη φράση «Εγώ ΕΙΜΑΙ», πριν γίνει ο Αβραάμ, ο Ιησούς φανέρωνε τη θεία προέλευσή Του, ότι είναι ο απεσταλμένος του Πατέρα, είναι ο «**Υιός του Θεού**» (όχι ο "Θεός Υιός"), είναι ο «**Θεός που φανερώθηκε εν σαρκί**», είναι ο Πατέρας εν τω Υιώ. Τα ονόματα που δόθηκαν στον Υιό, **ΙΗΣΟΥΣ** (=ο Γιάχβε είναι σωτήρας) και **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ** (=ο Ηλ μεθ' ημών), αυτό το φανερώνουν πολύ καθαρά. Στο Ιωάννης Η:58 ο Ιησούς διακηρύττει ότι είναι ο «**Εγώ Ειμί**», που με αυτό το όνομα φανερώθηκε ο Θεός στο Μωυσή στην καιόμενη βάτο.

Λέγοντας ο Ιησούς στους συγκεντρωμένους Ιουδαίους «**πριν Αβραάμ γενέσθαι, ΕΓΩ ΕΙΜΙ**» (αρχαίο κείμενο), ταύτιζε τον εαυτό Του με τον Γιάχβε της Παλαιάς Διαθήκης, με τον ένα και μόνο Θεό των πατέρων τους, του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. Δεν τους έλεγε ότι ο ίδιος ήταν ένας "άλλος Θεός", αλλά ότι ήταν η φανέρωση του Θεού των πατέρων τους και αυτό οι Ιουδαίοι το κατάλαβαν πολύ καλά, το θεώρησαν μεγάλη βλασφημία και γι' αυτό «**εσήκωσαν λίθους διά να ρίψωσι κατ' Αυτού**».

06. **ΙΩΑΝΝΗΣ Ι':30-31**

«**ΕΓΩ και ο ΠΑΤΗΡ "εν" είμεθα. Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν Αυτόν**».

Όταν ο Ιησούς είπε τα λόγια αυτά, οι Ιουδαίοι θέλησαν να Τον λιθοβολήσουν, γιατί ταύτιζε τον εαυτό Του με τον ένα και μόνο Θεό που υπάρχει, τον Πατέρα: «**Διότι συ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ών, κάμνεις σεαυτόν Θεόν**» (εδ. Ι':33). Δεν μπορούσαν να φανταστούν οι ομοεθνείς του **ότι Αυτός που τους μιλούσε** εκείνη τη στιγμή ήταν η **ΟΡΑΤΗ φανέρωση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**, του Θεού των προγόνων τους, γεγονός που το ξεκαθάρισε ο Ιησούς με τον πιο σαφή και κατηγορηματικό τρόπο, όταν Τον ρώτησε για το θέμα αυτό ο Φίλιππος:

07. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:8-9**

Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; Όστις είδεν ΕΜΕ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα;

Για το θέμα αυτό ήδη αναφερθήκαμε ήδη παραπάνω (βλ. σελίδες 30-31) και όταν ο Ιησούς είπε τα λόγια αυτά στο Φίλιππο, τα είπε **πριν το θάνατό Του**, κατά την επίγεια διακονία Του. Την ίδια σαφή διακήρυξη έκανε και **μετά την ανάστασή Του**, όταν έδινε την αποκάλυψη στον Ιωάννη, όπως θα δούμε στη συνέχεια:

08. **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:8**

«**Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ΩΝ και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο παντοκράτωρ**» (βλ. Α:4)

Εδώ, η αποκάλυψη του Λόγου του Θεού είναι συγκλονιστική, πρόκειται μία ακόμα καθαρή διακήρυξη ότι **ο Ιησούς είναι ο Πατέρας "εν Υιώ"**, είναι η φανέρωση του ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ. Ο αναστημένος Ιησούς διακηρύττει ότι είναι ο "ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ", αλλά η Βίβλος αποκαλύπτει ότι δεν υπάρχουν πολλοί παντοκράτορες, **παρά μόνο ΕΝΑΣ**, ο Πατέρας. Το ένδοξο σώμα του αναστημένου Ιησού είναι το κατοικητήριο του Θεού Πατέρα, που είναι ο "παντοκράτωρ" και με αυτή την ιδιότητα του Πατέρα αποκαλύπτεται ο Ιησούς στον Ιωάννη, όταν του έδωσε στην Πάτμο την αποκάλυψη των μελλούμενων.

09. **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:17-18, ΚΒ:13, ΚΒ:16**

«**Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος, και ο ΖΩΝ, και έγεια ΝΕΚΡΟΣ, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων ...**».

«**Εγώ είμαι το Α και το Ω, ΑΡΧΗ και ΤΕΛΟΣ, ο πρώτος και ο έσχατος**».

«**Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο ΑΣΤΗΡ ο λαμπρός και ορδρινός**».

Ο Ιησούς Χριστός λοιπόν, όταν μιλούσε, δεν μιλούσε **μόνον σαν άνθρωπος** (ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ), αλλά μιλούσε και **σαν ο Θεός Πατέρας** (ΘΕΪΚΗ ΦΥΣΗ). Αυτό φαίνεται πολύ καθαρά από τη Γραφή, καθόσον ο Ιησούς στην επίγεια διακονία Του συχνά το τόνιζε αυτό, όπως στην περίπτωση που είπε στους Ιουδαίους: «**Χαλάσατε τον ναόν τούτον και δια τριών ημερών ΘΕΛΩ ΕΓΕΙΡΕΙ ΑΥΤΟΝ ...Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του ΣΩΜΑΤΟΣ Αυτού**» (Ιωάννης ΙΒ:19-21). Ο Ιησούς τους έλεγε ότι ο **ΙΔΙΟΣ** θα αναστήσει τον εαυτό Του, αλλά στους Γαλάτας Α:1 αναφέρει ότι ο **ΠΑΤΕΡΑΣ ΘΕΟΣ** ανέστησε τον Ιησού: «**Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ του αναστήσαντος Αυτόν εκ νεκρών**». Άρα ο Θεός Πατέρας ανέστησε το ναό του σώματος του Ιησού, που σημαίνει ότι στο Ιωάννης ΙΒ:19-21 ο Ιησούς μιλούσε υπό τη θείκη Του φύση, ως ο Θεός Πατέρας.

Στις παραπάνω περιπτώσεις από την Αποκάλυψη ο Ιησούς αποκαλύπτεται ως ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ, ως το Α και το Ω, ως η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ, ιδιότητες που ανήκουν στο Θεό, αλλά ο ένδοξος αναστημένος Ιησούς αποκαλύπτει σε μας τον Πατέρα: «**Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Αντρωτής αυτού, ο Κύριος των δυ-**

νάμεων· Εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και εγώ ο ΕΣΧΑΤΟΣ· και εκτός Εμού δεν υπάρχει Θεός» (Ησαΐας ΜΔ:6 /βλ. ΜΑ:4, ΜΗ:12). Ο Ιησούς της Καινής Διαθήκης ταυτίζει τον εαυτό Του με τον Θεό της Παλαιάς Διαθήκης (τον Γιάχβε Οσήα), ο οποίος είναι ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ.

03. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΩΝ" (Ο ΓΙΑΧΒΕ)

Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι ο «ΙΗΣΟΥΣ της Καινής Διαθήκης» είναι η φανέρωση του «ΓΙΑΧΒΕ της Παλαιάς Διαθήκης». Ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει στις έσχατες ημέρες «εφανερώθη εν σαρκί» (βλ. Α' Τιμόθεου Γ:16 /Εβραίους Α:1). Ο ίδιος ο Ιησούς το διακήρυξε λέγοντας «Όποιος είδε ΕΜΕΝΑ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ, εγώ και Πατήρ ΕΝ (=ένα) είμαστε» (Ιωάννης ΙΔ:6). Η λέξη «ΙΗΣΟΥΣ» είναι σύνθετη, αποτελείται από τις λέξεις «ΑΥΣΗΣ» ή «ΟΣΗΑ» (=σωτήρας) και «ΓΙΑ» (σύντμηση του ΓΙΑΧΒΕ) και σημαίνει «Ο ΓΙΑΧΒΕ είναι ΣΩΤΗΡΑΣ». Αυτό το θαυμαστό γεγονός θα το δούμε με λεπτομέρειες, αναλύοντας το όνομα του Πατέρα και του Υιού.

Στην Έξοδο Γ:13-14 αναφέρει: «Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν, Ιδού (όταν) εγώ υπάγω προς τους υιούς Ισραήλ και είπω προς αυτούς, "ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλεν προς εσάς", και εκείνοι μ' ερωτήσωσι "Τι (ΕΙΝΑΙ) ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ; Τι θέλω ειπεί προς αυτούς;" Και είπεν ο Θεός προς τον Μωϋσήν, "Εγώ είμαι ο ΩΝ" (=ΕΧΓΙΕ), και είπεν, Ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, "ο ΩΝ (=ΓΙΑΧΒΕ) με απέστειλε προς εσάς..." Εδώ το όνομα του Πατέρα αναφέρεται ως «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ», επειδή είναι δύσκολη η έννοιά του στην Ελληνική γλώσσα, θα το αναλύσουμε στην Εβραϊκή.

Ο Θεός είπε στο Μωυσή «ΕΧΓΙΕ ΑΣΕΡ ΑΧΓΙΕ» που κατά γράμμα σημαίνει «Εγώ είμαι αυτός που ΕΙΜΑΙ». Το «ΕΧΓΙΕ» είναι το 1^ο πρόσωπο του ρήματος «ΧΑΓΟΥΑ» και σημαίνει «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ». Όταν αργότερα ο Μωυσής πήγε στους Ισραηλίτες, στην Αίγυπτο, τους είπε ότι τον απέστειλε ο «ΓΙΑΧΒΕ». Χρησιμοποίησε το ίδιο ρήμα (ΧΑΓΟΥΑ) στο 3^ο ενικό πρόσωπο, αντί για το 1^ο που είναι ΕΧΓΙΕ. Τους είπε ότι τον απέστειλε «Αυτός που ΕΙΝΑΙ» και αυτό είναι το κύριο όνομα με το οποίο ο Θεός αποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη, που στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται ως ο «ΩΝ».

Ως γνωστόν το όνομα του Θεού στην Εβραϊκή είναι τετραγράμματο (ΓΧΒΧ), χωρίς φωνήεντα και υποδηλοί ότι υπάρχει συνέχεια, ότι ακολουθεί κάποια ιδιότητα του Θεού. «ΓΙΑΧΒΕ» σημαίνει «ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ...» και το ερώτημα είναι «Τι ΕΙΝΑΙ» ο Γιάχβε;

Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές περιπτώσεις ιδιοτήτων του Θεού:

- Αυτός είναι **ΘΕΡΑΠΕΙΑ** (=Γιάχβε ΡΑΦΑ)
- Αυτός είναι **ΣΗΜΑΙΑ** (μας) (=Γιάχβε ΝΙΣΙ)
- Αυτός είναι **ΣΩΤΗΡΑΣ** (=Γιάχβε ΟΣΗΑ)
- Αυτός είναι **ΕΚΕΙ** (=Γιάχβε ΣΑΜΑ), κλπ..

Από τα αναφερόμενα ονόματα του Θεού, το κατ' εξοχήν όνομα με το οποίο φανερώνεται είναι «Γιάχβε ΟΣΗΑ», δηλαδή «Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ» και το όνομά του ο Πατέρας το έδωσε στον Υιό. Η Ελληνική μετάφραση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ είναι ΙΗΣΟΥΣ, που στην Εβραϊκή γλώσσα προφέρεται «ΓΕΣΟΥΑ» (δηλ. ΓΙΑ+ΟΣΗΑ). **Άρα ο άνθρωπος Χριστός ΙΗΣΟΥΣ της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ της Παλαιάς Διαθήκης.**

Κατά συνέπεια, έχουμε:

- «**ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**» στην Παλαιά Διαθήκη (= ΙΗΣΟΥΣ Ελληνικά)
- «**ΙΗΣΟΥΣ**» στην Καινή Διαθήκη (= ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ Εβραϊκά)
- «**ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (= ΙΗΣΟΥΣ = ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Ο Θεός Πατέρας, «*ός εφανερώθη εν σαρκί*» (Α' Τιμόθεου Γ:16 αρχ. κείμενο), ο οποίος δηλαδή φανερώθηκε («εν σαρκί») στον άνθρωπο Χριστό Ιησού, που μίλησε «*εν Υιώ*» (Εβραίους Α:1), το όνομά Του το έδωσε στον Υιό Του, ο οποίος είναι «*ο χαρακτήρ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ του Πατέρα*» (Εβραίους Α:3) και μας λέγει η Γραφή για τον Υιό ότι «*τοσοῦτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, ὅσον ΕΞΟΧΟΤΕΡΟΝ υπέρ αυτούς ΟΝΟΜΑ εκληρονόμησε*» (Εβραίους Α:4). Το ίδιο είπε και ο Ιησούς όταν προσευχόταν για τους μαθητές Του: «*Πάτερ ἅγιε, τήρησον αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ, ὃ δέδωκάς μοι...*» (Ιωάννης ΙΖ:11-αρχ.κείμενο), δηλαδή «Πατέρα ἅγιε, φύλαξέ τους ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, το οποίο (όνομα) μου έδωσες...». Ο Υιός, το όνομα "ΙΗΣΟΥΣ" το κληρονόμησε από τον Πατέρα και δυστυχώς ο λαός του Θεού δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι το όνομα του Πατέρα στα Ελληνικά είναι "ΙΗΣΟΥΣ" και εάν ρωτήσεις τους περισσότερους πιστούς για το όνομα του Θεού, θα σου πουν ότι «**το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι ΙΕΧΩΒΑ**», κάτι που είναι λάθος και στην καλύτερη περίπτωση θα πουν ότι είναι "ΓΙΑΧΒΕ".

❖ Ο **ΥΙΟΣ** της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του **ΠΑΤΕΡΑ** της Παλαιάς Διαθήκης: «*Ο Θεός (ο Πατέρας) ἦτο εν Χριστῷ, διαλλάσων τον κόσμον προς εμαντόν...*» (Β' Κορινθίους Ε:18), γι' αυτό το όνομα και του Πατέρα και του Υιού είναι «ΙΗΣΟΥΣ» (=ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Όταν ήρθε ο Ιησούς Χριστός άρχισε να φανερώνεται ως ο «ΕΧΓΙΕ», δηλ. ως ο «ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΩΝ» και να διακηρύττει ανοιχτά το θαυμαστό όνομά Του:

- **ΜΑΡΚΟΣ ΙΓ:6** «Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί εν τω ΟΝΟΜΑΤΙ Μου, λέγοντες ότι Εγώ ΕΙΜΑΙ, και πολλούς θέλουσι πλανήσει».
- **ΛΟΥΚΑΣ ΚΑ:8** «Ο δε είπε· Βλέπετε μη πλανηθήτε· διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί εν τω ΟΝΟΜΑΤΙ Μου, λέγοντες ότι Εγώ ΕΙΜΑΙ και ο καιρός επλησίασε. Μη υπάγητε λοιπόν οπίσω αυτών».
- **ΙΩΑΝΝΗΣ Η:28** «Όταν υψώσητε τον Υιόν του ανθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι Εγώ ΕΙΜΑΙ, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με edίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ».
- **ΙΩΑΝΝΗΣ Η:58** «Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη ο Αβραάμ, Εγώ ΕΙΜΑΙ».
- **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΓ:19** «Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι Εγώ ΕΙΜΑΙ».
- **ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΗ:4-6** «Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραϊόν. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ ΕΙΜΑΙ. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι Εγώ ΕΙΜΑΙ απεσύρθησαν εις τα οπίσω και έπεσον χαμαί»
- **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Θ:5** «...Των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ΩΝ επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν».
- **ΕΦΕΣΙΟΥΣ Δ:4-6** «ΕΝ σώμα και ΕΝ Πνεύμα, καθώς και προσεκληθήτε με ΜΙΑΝ ελπίδα της προσκλήσεώς σας· ΕΙΣ Κύριος, ΜΙΑ πίστις, ΕΝΑ βάπτισμα· ΕΙΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ΩΝ επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν».
- **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:4** «Ο Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία· χάρις υμίν και ειρήνη από του ο ΩΝ και ο Ην και ο Ερχόμενος· και από των επτά πνευμάτων, τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου αυτού».
- **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:8** «Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ΩΝ και ο Ην και ο Ερχόμενος· ο Παντοκράτωρ».
- **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Δ:8** «Και τα τέσσαρα ζώα είχαν έκαστον χωριστά ανά εξ πτέρυγας κυκλόθεν και έσωθεν ήσαν γέμοντα οφθαλμών και δεν παύου-

σιν ημέραν και νύκτα λέγοντα· Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ΩΝ και ο Ην και ο Ερχόμενος».

Από τα παραπάνω εδάφια, βλέπουμε τον Ιησού Χριστό να ταυτίζει τον εαυτό Του (την ανθρώπινη φύση), όχι με κάποια άλλη ανύπαρκτη ή άγνωστη μέχρι τότε θεότητα, αλλά να ταυτίζει τον εαυτό Του με τη θεία φύση του Πατέρα. Ο Θεός κατοίκησε μέσα στον κεχρισμένο Του και μίλησε στους έσχατους καιρούς μέσα από Αυτόν: «Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού ("ΕΝ ΥΙΩ" αρχαίο κείμενο, δηλαδή "μέσα από τον Υιό"), τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων» (Εβραίους Α/1:1-2). Ο Ιησούς Χριστός είναι η φανέρωση του «Γιάχβε», του «Εγώ Ειμί» της Παλαιάς Διαθήκης και θα πρέπει να επισημάνουμε ότι μέσα στο πρωτότυπο θεόπνευστο αρχαίο Ελληνικό κείμενο αναφέρεται το «Εγώ Ειμί» σε ενικό αριθμό, γιατί έχουμε ένα «Εγώ Ειμί» και όχι πολλά, αλλιώς θα έλεγε «Εμείς Είμαστε»

♦ «Πριν γίνει ο Αβραάμ, ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ:» Ο Θεός Πατέρας είναι ο «Εγώ Είμαι ο ΩΝ» και μίλησε στον άνθρωπο «εν Υιώ», γι' αυτό και ο Ιησούς είναι η φανέρωση του «Εγώ Είμαι» και συχνά έλεγε το διακήρυττε. Παρακάτω, παραθέτουμε έναν κατάλογο από τα «Εγώ Είμαι» ("Εγώ Ειμί") του Κυρίου Ιησού:

- «Εγώ ΕΙΜΙ ο λαλών σοι...» (Ιωάννης Δ:26).
- «Εγώ ΕΙΜΙ ο άρτος της ζωήςο άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού» (Ιωάννης ζ':35,41).
- «Εγώ ΕΙΜΙ ο άρτος ο ζων...» (Ιωάννης ζ':51).
- «Εγώ ΕΙΜΙ το ΦΩΣ του κόσμου...» (Ιωάννης Η:12).
- «Εγώ εκ των άνω ΕΙΜΙ...» (Ιωάννης Η:23).
- «Εγώ ΕΙΜΙ η ΘΥΡΑ των προβάτων...» (Ιωάννης Ι':7,9).
- «Εγώ ΕΙΜΙ ο ΠΟΙΜΗΝ ο καλός...» (Ιωάννης Ι':11).
- «Πριν ο Αβραάμ γενέσθαι Εγώ ΕΙΜΙ...» (Ιωάννης Η:12).
- «Εγώ ΕΙΜΙ η Ανάστασις και η Ζωή...» (Ιωάννης ΙΑ:25).
- «Εγώ ΕΙΜΙ η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή...» (Ιωάννης ΙΔ:6).
- «Εγώ ΕΙΜΙ η Αμπελος η αληθινή...» (Ιωάννης ΙΕ:1,5).

- **«Εγώ ΕΙΜΙ εν μέσω αυτών...»** (Ματθαίος ΙΗ:20).
Εβραϊκά: ΓΙΑΧΒΕ ΣΑΜΑ = Ο ΓΙΑΧΒΕ ΕΚΕΙ = ΕΚΕΙ ΕΙΜΙ.
- **«Εγώ μεθ' υμών ΕΙΜΙ πάσας τας ημέρας...»** (Ματθαίος ΙΗ:20).
Βλέπε: «ΕμμανουΗΛ», δηλαδή «ο ΗΛ μεθ' ημών» (Ματθαίος Α:23).
- **«Εγώ ΕΙΜΙ το Α και το Ω...»** (Αποκάλυψη Α:8).
- **«Εγώ ΕΙΜΙ ο Πρώτος και ο Έσχατος...»** (Αποκάλυψη Α:17).
- **«Εγώ ΕΙΜΙ ο ερευνών νεφρούς και καρδίας...»**
(Αποκάλυψη Β:23).
- **«Εγώ ΕΙΜΙ η Ρίζα και το Γένος Δαβίδ...»** (Αποκάλυψη ΚΒ:16).

❖ **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:** "ΕΙΣ" Θεός και "ΕΙΣ" Κύριος είναι σε μας γράφει ο δογματικός απολογητής της χριστιανικής πίστης Παύλος(Εφεσίους Δ:4-6). Είναι ο Πατέρας Θεός εν Χριστώ Ιησού και αυτό είναι το **ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ** (Α' Τιμόθεου Γ:16). Το πως ακριβώς έγινε η απόλυτη ταύτιση και ένωση του (Θεού) Πατέρα με τον (άνθρωπο) Ιησού, πιστεύω ότι δεν έχουμε πλήρη αποκάλυψη, αλλά ο Κύριος όμως δεν αφήνει το λαό Του στο σκοτάδι και πάντα δίνει "φως" των αποκαλύψεών Του. Γι' αυτό, όσοι αναγεννημένοι πιστοί είναι **και βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα του Θεού**, έχοντας την εμπειρία της Πεντηκοστής (Πράξεις Β:1-4), τότε έχουν και γνώση από αυτό το θαυμαστό μυστήριο της μόνιμης κατοίκησης του Θεού μέσα μας και ο απ. Παύλος μας προτρέπει να πληρωθούμε με **ΟΛΟ** το πλήρωμα του Πνεύματος του Κυρίου: **«Πληρούσθε δια του Πνεύματος»** (Εφεσίους Ε:18). Αυτό είναι το μεγάλο μυστήριο της ευσεβείας: **«Και ανατιννήτως ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξη»** (Α' Τιμόθεου Γ:16).

04. **ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ και ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**

Εφόσον ο ΥΙΟΣ της Καινής Διαθήκης, είναι η φανέρωση του ΠΑΤΕΡΑ της Παλαιάς Διαθήκης, **εφόσον** ο είναι κληρονόμος πάντων του Θεού και **εφόσον** σ' Αυτόν δόθηκε ΟΛΗ η εξουσία στον ουρανό και στη γη, όλες οι ονομασίες και όλες οι ιδιότητες του Θεού αποδίδονται και εφαρμόζονται και στον Υιό. Για να έχουμε μια σαφή και πληρέστερη εικόνα του γεγονότος αυτού, θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις, για τις οποίες έχουμε ήδη αναφερθεί με συντομία, αλλά εδώ θα γίνει μια συγκεντρωτική παρουσίαση.

Πρόκειται για όρους της θεότητας του Θεού Πατέρα, οι οποίοι εφαρμόζονται πλήρως και στον άνθρωπο Ιησού, που καταμαρτυρούν τη θεότητά Του, τη θεία προέλευσή Του:

(1) **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "Α Δ Ο Ν"**

- ΨΑΛΜΟΣ ΡΙ:1** «Είπεν ο ΓΙΑΧΒΕ προς τον ΑΔΟΝ μου, κάθου εκ δεξιών μου, ΕΩΣΟΥ θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου».
- ΜΑΛΑΧΙΑΣ Γ:1** «Και ο ΑΔΟΝ, τον οποίον σεις ζητείται, εξαίφνης θέλει ελθεί εις τον ναόν αυτού...

Η λέξη «**ΑΔΟΝ**» σημαίνει "Κύριος" ή "Επιστάτης" και αναφέρεται **337** φορές στο Εβραϊκό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης. Χρησιμοποιείται **για ανθρώπους** (Α' Βασιλέων Α:37, Δευτερονόμιο ΚΓ:15), αλλά και **για το Θεό** (Δευτερονόμιο Ι':17, Ησαΐας Α:24, Ψαλμός ΡΛΕ:5, κλπ).

Το Ελληνικό κείμενο του Ν.Βάμβα γράφει **«Είπεν ο ΚΥΡΙΟΣ προς τον ΚΥΡΙΟΝ μου...»** και η διατύπωση αυτή παραπέμπει σε "2 Κυρίους" και κατά συνέπεια σε "2 Θεούς". Η μετάφραση αυτή είναι λάθος, γιατί ο **1ος Κύριος** είναι ο ΓΙΑΧΒΕ, ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης και ο **2ος Κύριος** είναι ο ΑΔΟΝ, ο Υιός της Καινής Διαθήκης και την ερμηνεία αυτή τη δίνει ο απόστολος Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής στο συγκεντρωμένο πλήθος, όπου τους λέγει ότι η προφητεία δεν αναφέρεται στο Θεό και στον Δαβίδ, αλλά στο Θεό και σε Αυτόν που θα γεννιόταν από το σπέρμα του Δαβίδ (Πράξεις Β:34-35). Στην προφητεία αυτή είχε αναφερθεί και ο ίδιος ο Ιησούς (βλ. Ματθαίος ΚΒ:44, Μάρκος ΙΒ:36, Λουκάς Κ:42), καθώς επίσης στις επιστολές γίνεται αναφορά στο δεύτερο μέρος της προφητείας, όπου τα "πάντα" θα τεθούν κάτω από τα πόδια του ερχομένου "Άδον", του Ιησού (βλ. Α' Κορινθίους ΙΕ:25, Εβραίους Α:13, Α' Πέτρου Γ:22).

(2) **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "Α Δ Ο Ν Α Ι"**

- ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ:30** «Οι μεταγενέστεροι θέλουνσι δουλεύσει Αυτόν· θέλουνσιν αναγραφή εις τον ΑΔΟΝΑΪ ως γενεά (αυτού)»...
- ΨΑΛΜΟΣ ΛΕ:23** «Εγέρθητι και εξόπνησον διά την κρίσιν μου, ΕΛΟΧΙΜ μου και ΑΔΟΝΑΪ μου, διά την δίκην μου... »
- ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:28** «Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς Αυτόν· Ο ΚΥΡΙΟΣ μου και ο ΘΕΟΣ μου... »

Η λέξη «**ΑΔΟΝΑΪ**» είναι ο πληθυντικός αριθμός του «**ΑΔΟΝ**», αλλά έχει πάντοτε την έννοια του ενικού αριθμού. Αναφέρεται **433** φορές στο Εβραϊκό κείμενο και χρησιμοποιείται **αποκλειστικά** για το ΘΕΟ (βλ. Ησαΐας Ζ:14, ΜΘ:22, Αμώς Ε:16, Ψαλμός Πς:8, Δανιήλ Θ:4) και

μόνο μία φορά χρησιμοποιείται για ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ (Εσδρας Ι':3).

(3) Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "ΗΛ" (ή "ΕΛ")

- α. **ΗΣΑΪΑΣ Ζ:14** «Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει σας δώσει σημείον· ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και γεννήσει υιόν, και θέλει καλεσθή το όνομα αυτού "ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ"....»
- β. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:23** «Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού "ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ" το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, "ΜΕΘ' ΗΜΩΝ ο ΗΛ (Θεός)" ».
- γ. **ΗΣΑΪΑΣ Θ:6** «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν ὄμιον αὐτοῦ· και τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει καλεσθῆ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ (Θεός ισχυρός), ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ (εβρ. κείμενο), ΑΡΧΩΝ ΕΙΡΗΝΗΣ... »

Η λέξη «ΗΛ ή ΕΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ» και σημαίνει "ΘΕΟΣ". Αναφέρεται 248 φορές στο Εβραϊκό κείμενο και χρησιμοποιείται για τον ΑΛΗΘΙΝΟ Θεό (βλ. Γένεσις ΙΖ:1, Ψαλμός 90:2, Ησαΐας ΜΓ:12), για ψεύτικους Θεούς (βλ. Έξοδος ΛΔ:14, Ψαλμός ΠΑ:9), και για ανθρώπους (βλ. Ιεζεκιήλ ΛΑ:11, ΛΒ:21). Για την έννοια της λέξης ΕΛΟΧΙΜ θα αναφερθούμε παρακάτω πιο εκτενέστερα.

(4) Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "ΕΓΧΙΕ" (ο "ΓΙΑΧΒΕ")

- α. **ΕΞΟΔΟΣ Γ:14** «Και εἶπεν ὁ Θεός πρὸς τὸν Μωϋσῆν, "ΕΓΧΙΕ ΑΣΕΡ ΕΓΧΙΕ" (Εγώ εἶμαι ὁ Ων)· και εἶπεν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱούς Ισραὴλ· Ὁ "ΕΓΧΙΕ" (ὁ Ων) με ἀπέστειλε πρὸς ἐσάς.»
- β. **ΛΟΥΚΑΣ ΚΑ:8** «Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ ἐν τῷ ΟΝΟΜΑΤΙ Μου, λέγοντες ὅτι "ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ" και ὁ καιρὸς ἐπλησίασε...»
- γ. **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:8** «...ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ το Α και το Ω, ἀρχή και τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ΩΝ και ὁ ΗΝ και ὁ ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ὁ παντοκράτωρ »

Την ονομασία και την ετυμολογία των λέξεων «ΕΓΧΙΕ» και «ΓΙΑΧΒΕ», ήδη την αναλύσαμε (βλ. σελ.39), πρόκειται για το 1ο και το 3ο πρόσωπο, αντίστοιχα, του ρήματος «ΧΑΓΟΥΑ» και αναφέρονται 6.823 φορές στο Εβραϊκό κείμενο και είναι ο πιο συχνά χρησιμοποιούμενος όρος για το Θεό.

(5) Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "Θ Ε Ο Σ"

- α. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:23** «Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού ΕμμανουΗΛ, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Μεθ' ημών ο ΘΕΟΣ (Μεθ' υμών ο ΗΛ)....»
- β. **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:28** «Και απεκρίθη ὁ Θωμᾶς και εἶπε πρὸς Αὐτόν (τον α-

ναστημένο Ιησού): "ὁ ΚΥΡΙΟΣ μου και ὁ ΘΕΟΣ μου"....»

- γ. **ΤΙΚΟΣ Β:13** «Προσμένοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου ΘΕΟΥ και σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ»

Η λέξη «ΘΕΟΣ» είναι Ελληνικός όρος, άγνωστης ετυμολογίας, αναφέρεται 21.344 φορές στο Ελληνικό κείμενο και εκφράζει τη θεότητα στην Καινή Διαθήκη, είτε αυτή αποδίδεται στον ΠΑΤΕΡΑ, είτε αποδίδεται στον ΥΙΟ. Χρησιμοποιείται κυρίως για τον ένα και μόνο αληθινό Θεό (Ιωάννης Γ:16, Μάρκος ΙΑ:22, Πράξεις Ι':34, κλπ), για ψεύτικους θεούς (Πράξεις ΙΔ:11, Γαλάτας Δ:8, Α' Κορινθίους Η:5, κλπ), για ανθρώπους (Ιωάννης Ι'34-35), για το Σατανά (Β' Κορινθίους Δ:4) και τέλος για τη σαρκική φύση του ανθρώπου (Φιλιππησίους Γ:19). Ο Ιησούς Χριστός δεν είναι απλά "Θεός", αλλά είναι "ὁ Θεός", γιατί το οριστικό άρθρο "Ο", οριστικοποιεί και συγκεκριμενοποιεί ένα γεγονός ή μια ιδιότητα. Ο Ιησούς είναι "ο" Θεός, γιατί είναι η φανέρωση "του" ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, είναι η ορατή εικόνα του Θεού, είναι «ο Πατήρ εν τῷ Υἱῷ».

(6) Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "Κ Υ Ρ Ι Ο Σ"

- α. **ΠΡΑΞΕΙΣ Ι':36** «Τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλε πρὸς τοὺς υἱούς Ισραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ· οὗτος εἶναι ὁ ΚΥΡΙΟΣ πάντων....»
- β. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Γ:3** «Διότι οὗτος εἶναι ὁ ρηθεὶς ὑπὸ Ησαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ ΚΥΡΙΟΥ, ευθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ»
- γ. **ΠΡΑΞΕΙΣ Θ:5** «Και εἶπε· Τίς εἶσαι, ΚΥΡΙΕ; Και ὁ ΚΥΡΙΟΣ εἶπεν· Εγώ εἶμαι ὁ ΙΗΣΟΥΣ, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις...»

Η λέξη «ΚΥΡΙΟΣ» προέρχεται από τη λέξη «κύρος», η οποία σημαίνει «δύναμη», «αυτό που είναι υπέρτατο», «κεφαλή». Κατά βάση η λέξη ΚΥΡΙΟΣ αναφέρεται στη θεότητα του Πατέρα και πάρα πολύ συχνά συνδέεται με το όνομα ΙΗΣΟΥΣ (βλ. Β' Πέτρου Α:8, Ιούδας εδ.4, Πράξεις Η:16, κλπ), αλλά αυτό εκφράζει τη θεότητα που κατοικεί μέσα στον Ιησού, τον οποίο ο Πατέρας Θεός τον έκαμε «χριστόν και Κύριον» (Πράξεις Β:36). Η Ελληνική λέξη ΚΥΡΙΟΣ στη μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης των "Ο" (Εβδομήκοντα), αντικαθιστά συνήθως τις Εβραϊκές λέξεις ΑΔΟΝ - ΑΔΟΝΑΪ και ΓΙΑΧΒΕ - ΓΙΑΟΥΕ.

(7) Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο "Ε Λ Ο Χ Ι Μ"

- α. **ΗΣΑΪΑΣ ΛΕ:4** «Ιδού, ὁ ΕΛΟΧΙΜ σας θέλει ελθεῖ μετ' ἐκδικήσεως, ὁ ΕΛΟΧΙΜ (μετά) ἀνταποδόσεως· αὐτός θέλει ελθεῖ και θέλει σας σώσει»

β. ΗΣΑΪΑΣ Μ:3 «Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε εν τη ερήμω τας τρίβους του ΕΛΟΧΙΜ ημών...»

Η λέξη «ΕΛΟΧΙΜ» σημαίνει «ΘΕΟΣ» και αναφέρεται 2.597 φορές στο Εβραϊκό κείμενο. Το ΕΛΟΧΙΜ είναι μεν σε πληθυντικό αριθμό (ο ενικός αριθμός είναι ΗΛ ή ΕΛ), αλλά όταν χρησιμοποιείται για τον ένα και μόνο αληθινό Θεό, έχει πάντοτε την έννοια του ενικού αριθμού. Είναι ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑΣ και έχει την έννοια του πλήθους της ΙΣΧΥΟΣ και της ΔΥΝΑΜΗΣ, που φανερώνεται μέσα στη θεότητα.

Το ότι η λέξη «Ελοχίμ» μεταφράζεται «ο Θεός», σε ενικό αριθμό και ποτέ «οι Θεοί», αυτό φαίνεται με σαφήνεια και καθαρότητα μέσα από το Λόγο του Θεού και αυτό το γνωρίζουν όλοι οι Βιβλικοί μελετητές και ερευνητές. Το «Ελοχίμ», πάντα με την έννοια του ενικού αριθμού εφαρμόζεται (Α) στον αληθινό Θεό, (Β) σε ψεύτικους θεούς, (Γ) σε ανθρώπους και (Δ) στον Ιησού:

{Α} Στον ΑΛΗΘΙΝΟ ΘΕΟ: Στη Γένεσις Α:26 γράφει «*Και είπεν ο ΕΛΟΧΙΜ, Ας κάμωμεν άνθρωπον*». Εδώ το Ελοχίμ, ενώ είναι σε πληθυντικό αριθμό, συντάσσεται με ρήμα ενικού αριθμού «είπεν», το οποίο στα Εβραϊκά είναι "ΑΜΑΡ" (ο πληθυντικός είναι "ΑΜΕΡΟΥ"). Άρα το εδάφιο γράφει: «**Και ΕΙΠΕΝ** (όχι "είπαν") **ο ΕΛΟΧΙΜ, Ας κάμωμεν άνθρωπον**».

Η μεγαλύτερη απόδειξη ότι το Ελοχίμ, όταν αναφέρεται στον ΕΝΑ και ΜΟΝΟ αληθινό Θεό, έχει την έννοια του ενικού αριθμού, σαν πληθυντικός μεγαλειότητας, είναι ότι, όσες αναφορές εδαφίων της Παλαιάς Διαθήκης έχουμε στην Καινή Διαθήκη (στο πρωτότυπο αρχαίο κείμενο), είναι πάντοτε σε ενικό αριθμό. Ο Λόγος του Θεού είναι θεόπνευστος, γι' αυτό η **Βίβλος δεν κάνει ποτέ λάθη** και οι λέξεις που χρησιμοποιούν οι θεόπνευστοι συγγραφείς είναι αυτές που το Πνεύμα του Κυρίου τους έχει δώσει.

Στο Δευτερονόμιο ζ':4 αναφέρει την πρώτη "πασών" των εντολών όπως την αποκάλεσε ο Ιησούς: «*Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών, είναι "ΕΙΣ" Κύριος*». Το Εβραϊκό κείμενο γράφει κατά λέξη «**Άκουε Ισραήλ, Γιάχβε ΕΛΟΧΙΜ, Γιάχβε ΕΧΑΔ**», δηλαδή «**Κύριος ΘΕΟΣ, Κύριος ΕΙΣ**». Τη μεγάλη αυτή αλήθεια την διατύπωσε και ο Ιησούς λέγοντας: «*Απεκρίθη και είπε προς αυτόν, ότι ΠΡΩΤΗ πασών των εντολών είναι, ΑΚΟΥΕ ΙΣΡΑΗΛ, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ* (όχι «οι Θεοί») ΗΜΩΝ, ΚΥΡΙΟΣ "ΕΙΣ" (απόλυτο αριθμητικό) ΕΣΤΙΝ» (Μάρκος ΙΒ:29, αρχαίο κείμενο). Μήπως ο Ιησούς έκανε λάθος;

{Β} Σε ΨΕΥΤΙΚΟΥΣ ΘΕΟΥΣ: Η λέξη Ελοχίμ χρησιμοποιείται με την έννοια του ενικού αριθμού και για ΨΕΥΤΙΚΟΥΣ ΘΕΟΥΣ, που δεν ήταν μέλη κάποιας αρχαίας τριαδικής ή άλλης θεότητας, όπως για παράδειγμα η Αιγυπτιακή τριάδα Ίσις - Όσιρις - Ωρος, ή Βαβυλωνιακή τριάδα Σεμίραμις - Νεμβρώδ - Θαμούζ, αλλά ήταν **μονοπρόσωποι θεοί**, όπως ήταν ο Δαγών, ο Μολόχ και ο Ρεμφάν. Στους Κριτές Ιζ':23 γράφει: «*Και Συνήχθησαν δε οι άρχοντες των Φιλισταίων, διά να προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εις Δαγών, τον ΕΛΟΧΙΜ (θεόν) αυτών*». Ίσως κάποιος να έχει την εύλογη απορία, για ποιο λόγο χρησιμοποιούσαν πληθυντικό μεγαλειότητας για ψεύτικους θεούς. Πιστεύω ότι η απάντηση είναι αυτονόητη, γιατί γι' αυτούς δεν ήταν ΨΕΥΤΙΚΟΙ θεοί, πίστευαν ότι ήταν ΑΛΗΘΙΝΟΙ θεοί και κατά συνέπεια χρησιμοποιούσαν εκφράσεις που έδειχναν το μεγαλείο των διαφόρων θεοτήτων τους, όπως ακριβώς έκαναν και οι μονοθεϊστές Εβραίοι που αποκαλούσαν τον Γιάχβε "Ελοχίμ".

{Γ} Σε ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ: Η λέξη Ελοχίμ χρησιμοποιείται στην Παλαιά Διαθήκη και για ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Στην Έξοδο ΚΑ:6 γράφει: «*Αλλ' εάν ο δούλος είπη φανερά, Αγαπώ τον κύριόν μου, την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει ελεύθερος· Τότε ο κύριος (Ελοχίμ) αυτού, θέλει φέρει αυτόν προς τους Κριτάς*». Εδώ η Βίβλος αναφέρεται σε μια σκηνή της καθημερινότητας και αφορά κάποιον δούλο με τον κύριό του (τον αφέντη του). Επειδή ο "κύριος" έχει εξουσία επάνω στο "δούλο" του η Βίβλος χρησιμοποιεί στα Εβραϊκά τη λέξη "Ελοχίμ" με την έννοια του ενικού αριθμού.

Στην Έξοδο Ζ:1 βλέπουμε τον Θεό να αποκαλεί τον Μωυσή Ελοχίμ: «*Εγώ σε κατέστησα ΕΛΟΧΙΜ (θεόν) εις τον Φαραώ, και Ααρών ο αδελφός σου θέλει είσθαι προφήτης σου*». Εάν εδώ μεταφράζαμε το Ελοχίμ ως "θεοί", τότε ο Μωυσής θα έπρεπε να αποτελείτο από πολλά πρόσωπα, κάτι που εάν το ισχυριστούμε θα ήταν παράλογο. Επίσης, εφόσον ο Μωυσής είναι ένα και μοναδικό πρόσωπο, θα έπρεπε ο Θεός να χρησιμοποιεί τον ενικό αριθμό "ΗΛ" (ή "ΕΛ"), κάτι που δεν συμβαίνει, γιατί ο Θεός ήθελε να εκφράσει το θέλημά Του προς τον Φαραώ δια μέσου του Μωυσή, ο οποίος παρουσιάστηκε στον Φαραώ **εξ ονόματος του Ελοχίμ**, εξ' ονόματος του ενός και μόνου Θεού που υπάρχει, γι' αυτό και η λέξη "Θεός" αποδίδεται στα Εβραϊκά ως **Ελοχίμ**, ενώ αφορά άνθρωπο και όχι τον αληθινό Θεό. Ο Φαραώ μπροστά είχε τον κεχρισμένο, τον εκλεκτό που του είχε αποστείλει ο Ελοχίμ.

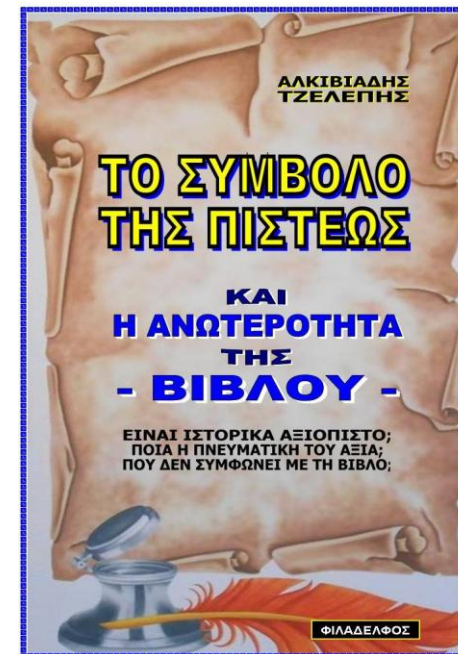
{Δ} Στον ΙΗΣΟΥ: Εφόσον ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Θεού Πατέρα, μέσα στη Βίβλο ονομάζεται και ο ίδιος «Ελοχίμ» και αυτό φαίνεται καθαρά στον προφητικό Ψαλμό ΜΕ:6-7, όπου γράφει: «Ο θρόνος σου, **ΘΕΕ** (Ελοχίμ), είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος (είναι) το σκήπτρον της βασιλείας σου. Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας αδικίαν· **διὰ τούτο έχρισέ σε ο ΘΕΟΣ, ο Θεός σου** (ο Ελοχίμ σου), *έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου*». Εδώ έχουμε δύο "ΕΛΟΧΙΜ", ο πρώτος είναι ο Υιός που αναφέρεται προφητικά και ο δεύτερος, **που χρίει τον πρώτο**, είναι ο Πατέρας, γιατί ο Θεός δεν χρίεται, **ο άνθρωπος είναι που χρίεται από το Θεό** και εδώ προφητικά αναφέρεται στο ότι ο Θεός χρίει τον «άνθρωπο Χριστό Ιησού» και αυτό συνέβηκε την ημέρα της βάπτισής Του, όπου το Πνεύμα του Θεού κατοίκησε μέσα Του.

Το ότι πρόκειται για τον Υιό φαίνεται με σαφήνεια από την εκπλήρωση της προφητείας, που αναφέρεται στην επιστολή προς Εβραίους Α:8-9 (όπου επαναλαμβάνονται τα λόγια του Ψαλμού ΜΕ:6-7) και στο Ιωάννης Α:33, όπου ο Υιός χρίεται από τον Πατέρα: «*Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και ΕΜΕΙΝΕΝ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ. Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν· αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· Εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και ΜΕΝΟΝ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι αγίω*».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για το όνομα "Ελοχίμ", διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο: "Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ" (κωδικός 7), καθώς και το βιβλίο: "ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ" (κωδικός 37).

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 24 - 1

Α' έκδοση: 01/2017 ♦ Β' έκδοση: 11/2020

Σελίδες 524

♦ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, καθόσον γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στην καθιέρωση του «Συμβόλου της Πίστεως». Περιγράφεται με λεπτομέρειες όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε της Συνόδου της Νίκαιας (325 μ.Χ), πριν υπογραφεί το Σύμβολο της Πίστεως, καθώς και οι πιέσεις που ασκήθηκαν από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Κωνσταντίνο, ο οποίος προήδρευσε της Συνόδου με τον τίτλο του Pontifex Maximus, δηλ. του Μεγάλου Αρχιερέα.

♦ Παράλληλα γίνεται και μια πανοραμική παρουσίαση των αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών, που με την πάροδο των αιώνων υιοθετήθηκαν από το χριστιανισμό και πως αυτό έγινε κατορθωτό, για να είναι τεκμηριωμένη από κάθε άποψη η παρουσίαση του όλου θέματος. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο παρόν βιβλίο είναι ότι αποτελεί μια «ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της θεόπνευστης Βίβλου απέναντι σ' ένα ανθρώπινο θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το «Σύμβολο της Πίστεως».

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ "ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ"

01. Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΠΝΕΥΜΑ"

Η Αγία Γραφή μας διδάσκει ότι ο Θεός είναι ΑΓΙΟΣ και ΠΝΕΥΜΑ, είναι ιδιότητές Του με τις οποίες μας αποκαλύπτεται συνέχεια: *«Ο Θεός (είναι) ΠΝΕΥΜΑ, και οι προσκυνούντες Αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι»* (Ιωάννης Δ:24). Ο Θεός, ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει είναι "πνεύμα", αλλά ο Θεός από τη φύση Του είναι "άγιος", κατά συνέπεια και το Πνεύμα Του είναι "άγιο". Άρα ο άγιος Θεός είναι άγιο Πνεύμα και **το δικό Του** άγιο Πνεύμα είναι που κατοίκησε σε πληρότητα μέσα στον άνθρωπο Ιησού όταν Τον απέστειλε: *«Πλησιάσατε προς εμέ, ακούσατε τούτο ...και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν ΕΜΕ και το ΠΝΕΥΜΑ Αυτού»* (Ησαΐας ΜΗ:16), **το δικό Του** άγιο Πνεύμα Του είναι που υποσχέθηκε ότι θα κατοικήσει μέσα στις καρδιές μας: *«Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το ΠΝΕΥΜΑ Μου επί πάσαν σάρκα»* (Ιωήλ Β:28, Πράξεις Β:17).

Η Καινή Διαθήκη είναι γεμάτη με αναφορές για το άγιο ΠΝΕΥΜΑ του Θεού Πατέρα. Στις περιγραφές των τριών ευαγγελίων για τη βάπτιση του Ιησού στο νερό, στον Ιορδάνη ποταμό, έχουμε μια θαυμαστή αποκάλυψη για το Πνεύμα του Θεού, όπου οι θεόπνευστοι συγγραφείς περιγράφοντας την πλήρωση (βάπτιση) του Ιησού με το άγιο Πνεύμα του Θεού, παρουσιάζουν το ίδιο ακριβώς γεγονός με μία διαφορετική εικόνα: Ο Ματθαίος γράφει ότι κατοίκησε στον Ιησού **«το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** (Γ:16-17), ο Μάρκος γράφει **«το ΠΝΕΥΜΑ»** (Α:10-11) και ο Λουκάς γράφει **«το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ»** (Γ:21-22). Αυτός που κατοίκησε μέσα στον Υιό είναι ο Θεός Πατέρας που είναι Πνεύμα. Άρα, **είτε** πούμε «πνεύμα» (σκέτο), **είτε** πούμε «άγιον Πνεύμα», **είτε** πούμε «Πνεύμα Θεού», αναφερόμαστε στον ίδιο τον Θεό, που την ημέρα της βάπτισης του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό, κατοίκησε μέσα Του διά του αγίου Πνεύματός Του, κάτι που ο Ιησούς συνέχισε το διακήρυττε, λέγοντας *«ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, ούτος εκτελεί τα έργα»* (Ιωάννης ΙΔ:9-10, Ι':30, κλπ). Εδώ υπάρχει σύγχυση από μία πολύ μικρή μειοψηφία ερμηνευτών

του Λόγου του Θεού, όπου **άλλοι μεν** ισχυρίζονται (σύμφωνα με τη μαρτυρία του Ματθαίου) ότι την ημέρα της βάπτισης του Ιησού κατοίκησε μέσα Του το 1ο πρόσωπο της θεότητας, που είναι το "Πνεύμα του Θεού", δηλαδή ο Πατέρας Θεός, ο οποίος **είναι** Πνεύμα, και **άλλοι** ισχυρίζονται (σύμφωνα με τη μαρτυρία του Λουκά) ότι κατοίκησε μέσα Του το 3ο πρόσωπο της θεότητας που είναι το "Άγιον Πνεύμα". Όλοι οι συγγραφείς της Βίβλου **δεν αναφέρονται σε κάτι διαφορετικό, αλλά στο ίδιο ακριβώς γεγονός, αλλά με διαφορετική αποκάλυψη (φανέρωση)**. Την ημέρα της βάπτισης του Ιησού, έχουμε δύο πρόσωπα (όχι 2 Θεούς), έχουμε κάτω στη Γη τον ΥΙΟ, τον άνθρωπο Ιησού Χριστό (**ανθρώπινη φύση**) και επάνω στον ουρανό έχουμε τον Θεό ΠΑΤΕΡΑ που φανερώθηκε με το άγιο ΠΝΕΥΜΑ Του σε μορφή περιστεράς (**θεία φύση**) και εφόσον κατοίκησε μέσα στον Υιό Του με πληρότητα, **έχουμε ταύτιση της ανθρώπινης φύσης του ΥΙΟΥ με τη θεία φύση του ΠΑΤΕΡΑ**, ο Υιός έγινε η ορατή εικόνα του Θεού του αοράτου και αυτό είναι το «άγιο Πνεύμα», είναι *«ο Πατήρ εν τω Υιώ»*, είναι ο Θεός που φανερώθηκε *«εν σαρκί»* (Α' Τιμόθεου Γ:16), είναι *«ο Θεός εν Χριστώ»* (Β' Κορινθ.Ε:19).

Ότι συνέβηκε στον Ιορδάνη ποταμό, έχουμε παράλληλη περιγραφή ότι συνέβηκε και στο όρος Θαβώρ, όπου ο Ιησούς μεταμορφώθηκε. **Στον Ιορδάνη ποταμό** είναι ο ΥΙΟΣ, ο άνθρωπος Ιησούς κάτω στη Γη και στον ουρανό ακούγεται η φωνή του ΠΑΤΕΡΑ Θεού να λέγει *«Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην»* (Ματθαίος Γ:17, Μάρκος Α:11, Λουκάς Γ:22) και ταυτόχρονα το ΠΝΕΥΜΑ του Θεού Πατέρα σε μορφή περιστεράς κατοικεί μέσα στον Ιησού. **Στο όρος Θαβώρ** είναι πάλι ο ΥΙΟΣ, ο άνθρωπος Ιησούς κάτω στη Γη, και στον ουρανό ακούγεται η φωνή του ΠΑΤΕΡΑ Θεού να λέγει *«Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε.»* (Λουκάς Θ:35) και η παρουσία του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ του Θεού Πατέρα έγινε ορατή με την εμφάνιση νεφέλης που κάλυψε όλους και τον Ιησού, αλλά και τον Ηλία και τον Μωυσή που παρουσιάστηκαν. **Στην 1η περίπτωση**, όπου ο Ιησούς χρίεται από τον Πατέρα με το Πνεύμα Του, αυτό στον ορατό φυσικό κόσμο εκδηλώνεται με τη μορφή ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ. **Στη 2η περίπτωση**, όπου ο φανερώνεται η θεότητα του Κυρίου Ιησού, αυτό στον ορατό φυσικό κόσμο εκδηλώνεται με την παρουσία ΝΕΦΕΛΗΣ. Και στις 2 περιπτώσεις, έχουμε τον ΥΙΟ (**ανθρώπινη φύση**) και τον Θεό ΠΑΤΕΡΑ (**θεία φύση**), ο οποίος με το ΠΝΕΥΜΑ Του κατοικεί στον Υιό Του, είναι "ο Πατήρ εν τω Υιώ".

Ο απ. Παύλος γράφει: *«ΕΝΑ σώμα και ΕΝΑ Πνεύμα, καθώς και*

προσεκλήθητε με ΜΙΑΝ ελπίδα της προσκλήσεώς σας· ΕΝΑΣ Κύριος, ΜΙΑ πίστις, ΕΝΑ βάπτισμα· ΕΝΑΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ΩΝ επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν» (Εφεσίους Δ:4-6). Ρητά ο Παύλος αναφέρει «ΕΝΑ Πνεύμα», όχι δύο ή περισσότερα και αυτό το «Πνεύμα» δεν είναι κάτι το ξεχωριστό από τον Θεό, αλλά είναι ο ίδιος ο Πατέρας Θεός, ο δημιουργός του σύμπαντος, γιατί **Αυτός ΕΙΝΑΙ Πνεύμα** (Ιωάννης Δ:24, κλπ). Πάλι ο Παύλος στη Β' Κορινθίους Γ:17 αναφέρει: «*Ο δε ΚΥΡΙΟΣ είναι "το" ΠΝΕΥΜΑ, και όπου (είναι) ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, εκεί ελευθερία...*». Εδώ όμως δεν αναφέρεται στον Πατέρα Θεό της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά στον αναστημένο Ιησού, τον Υιό της Καινής Διαθήκης και αυτό φαίνεται πολύ καθαρά από τα προηγούμενα εδάφια (Γ:12-16). **Τι σημαίνει αυτό;** Έχουμε δύο Πνεύματα, δηλαδή το «άγιον Πνεύμα του ΥΙΟΥ» και το «άγιον Πνεύμα του ΘΕΟΥ Πατέρα;»

Η αλήθεια είναι πολύ απλή: Αφού ο Θεός Πατέρας είναι «Πνεύμα» και αφού κατοίκησε σε πληρότητα μέσα στον Υιό Του, ο Ιησούς ως προς τη θεότητά Του είναι «**το** Πνεύμα» και όπου είναι «**το** Πνεύμα του Κυρίου Ιησού», εκεί είναι η ελευθερία. Ο Θεός που κατοικεί εν Χριστώ Ιησού είναι το άγιο Πνεύμα Του Θεού. Άρα είτε πούμε το "**ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**", ή το "**ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**", ή το "**ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**", ή το "**ΠΝΕΥΜΑ**", ή το "**ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**", ή όπως θα δούμε στη συνέχεια το "**ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**", αναφέρεται στο ΕΝΑ πρόσωπο του Πατέρα, που εκφράζεται στο πρόσωπο του Υιού Του ("εν Υιώ"). Έχουμε μία ακόμα μαρτυρία της Αγίας Γραφής ότι ο Θεός, ο ένας και μόνος που υπάρχει, είναι "ΕΙΣ" και έχει "ΜΙΑ" θεία υπόσταση και ο Ιησούς Χριστός είναι το «*απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ ΤΗΣ (όχι ΤΩΝ) υποστάσεως*» του Θεού (Εβραίους Α:3).

02. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ "ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ"

«*Ο δε ΚΥΡΙΟΣ είναι "το" ΠΝΕΥΜΑ, και όπου (είναι) ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, εκεί ελευθερία...*» (Β' Κορινθίους Γ:17). Σύμφωνα με την αποκάλυψη που μας δίνει η Αγία Γραφή ότι ο Ιησούς είναι "το Πνεύμα", θα το δούμε αυτό, με περισσότερες λεπτομέρειες. Τα εδάφια που αναφέρονται στη συνέχεια, δεν τίθενται με τη σειρά που αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη (κατά σειρά ευαγγελίων και επιστολών), αλλά **κατά θέματα**, για εύκολη κατανόηση:

(01) ΠΡΑΞΕΙΣ Γ:26 «*Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον*

Υιόν αυτού Ιησούν ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ Αυτόν διά να σας ευλογή, όταν επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών».

Μεγάλη αποκάλυψη: Ο Πατέρας Θεός, αφού **πρώτα** ανέστησε τον Υιό Του, **μετά** Τον απέστειλε για να μας ευλογεί. **ΠΟΤΕ και ΠΩΣ Τον απέστειλε;** Τον απέστειλε την ημέρα της Πεντηκοστής και είναι ανάμεσά μας ως «*Πνεύμα ζωοποιούν*» (Πράξεις Β:1-4, Α' Κορινθίους ΙΕ:45).

(02) ΠΡΑΞΕΙΣ Κς':22-23 «*Αξιωθείς όμως της βοηθείας της παρά του Θεού, ίσταμαι έως της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μέγalon, μη λέγων μηδέν εκτός των όσα ελάλησαν οι προφήται και ο Μωϋσής ότι έμελλον να γείνωσιν, ότι ο Χριστός ΕΜΕΛΛΕ ΝΑ ΠΑΘΗ, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει ΝΑ ΚΗΡΥΞΗ φως εις τον λαόν και εις τα έθνη*».

Εδώ έχουμε την ίδια ακριβώς περίπτωση, που αναφέρθηκε παραπάνω (Πράξεις Γ:26), δηλαδή ο Ιησούς **πρώτον** αφού αναστηθεί από τους νεκρούς, **μετά** επρόκειτο να κηρύξει το φως της αλήθειας στο λαό Του και στα έθνη. Πως θα γινόταν ο Ιησούς να κηρύξει, αφού 40 ημέρες μετά την ανάστασή Του αναλήφθηκε και έφυγε σωματικά από τη Γη; Η αλήθεια είναι πολύ απλή: **Όπως** στον άνθρωπο Ιησού Χριστό κατοικούσε με πληρότητα, χωρίς μέτρο, ο Θεός Πατέρας και στο πρόσωπο του Ιησού οι ομοεθνείς Του Ιουδαίοι έβλεπαν τη φανέρωση του Θεού των πατέρων τους, **έτσι** και ο Ιησούς κατοικεί μέσα μας, όταν βαπτισθούμε με το άγιο Πνεύμα Του (το οποίο είναι το Πνεύμα του Θεού μέσα Του) και με αυτόν το τρόπο, μέσα από τα χρισμένα χείλη των πιστών, κηρύττει και ενεργεί ο ίδιος ο αναστημένος Ιησούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα έχουμε στις Πράξεις Θ:4-5, όπου ο Σαούλ (μετέπειτα Παύλος) edίωκε τους πιστούς. Όταν ο Ιησούς του αποκαλύφτηκε στο δρόμο προς τη Δαμασκό, δεν του είπε ότι "διώκει τους αγίους Του", αλλά του είπε: «*Σαούλ, Σαούλ, ΤΙ ΜΕ ΔΙΩΚΕΙΣ; Και είπε· Τις είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον ΣΥ ΔΙΩΚΕΙΣ*». Ο Σαούλ edίωκε τον Ιησού στο πρόσωπο των αγίων Του, μέσα στους οποίους κατοικούσε με το Πνεύμα Του, που ήταν το Πνεύμα του Γιάχβε Οσήα.

(03) ΠΡΑΞΕΙΣ Ις':6-7 «*Διελθόντες δε την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή εμποδίσθησαν υπό του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ να κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασία, ήλθον κατά την Μυσίαν και εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν· και "οук είασεν αυτούς το ΠΝΕΥΜΑ ΙΗΣΟΥ"* (αρχαίο)».

Βλέπουμε στο εδ.6 ότι ο Παύλος και ο Σίλας εμποδίστηκαν από το **"ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ"** να κηρύξουν το λόγο στην Ασία και το "άγιο Πνεύμα" που τους εμπόδισε ήταν το "Πνεύμα του Θεού". Στο αμέσως επόμενο εδ.7 στο αρχαίο κείμενο, αντί τον όρο "άγιο Πνεύμα", λέγει ότι τους εμπόδισε το **"Πνεύμα ΙΗΣΟΥ"**. Δεν έχουμε δύο διαφορετικά Πνεύματα, αλλά το ίδιο Πνεύμα που τους εμπόδισε την 1η φορά, ήταν το ίδιο Πνεύμα που τους εμπόδισε και τη 2η φορά. Άρα το "άγιο Πνεύμα" είναι το "Πνεύμα Ιησού", είναι δηλαδή το Πνεύμα του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ, του Θεού Πατέρα, που είναι ο **«ΗΛ μεθ' ημών»** στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού.

(04) ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Α:19 *«Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποθίγεις εμέ προς σωτηρίαν διά της δεήσεώς σας και διά της βοηθείας, του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ του Ιησού Χριστού».*

ΡΩΜΑΙΟΥΣ Η:9-10 *«Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ κατοική εν υμίν. ΑΛΛ' εάν τις δεν έχη το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ούτος ΔΕΝ είναι αυτού. Εάν δε ο Χριστός (ήναι) εν υμίν, το μεν σώμα (είναι) νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην».*

Το **«Πνεύμα της ΒΟΗΘΕΙΑΣ»**, είναι το "άγιο Πνεύμα", το οποίον στους Φιλιππησίους λέγει ότι είναι το **«Πνεύμα του Ιησού Χριστού»**. Το ίδιο αναφέρει ο Παύλος στους Ρωμαίους Η:8, όπου ταυτίζει πλήρως το **«Πνεύμα του ΘΕΟΥ»** με το **«Πνεύμα του ΧΡΙΣΤΟΥ»** και αυτή η ταύτιση καταδεικνύεται σαφώς όταν λέγει ότι το Πνεύμα του Θεού *«κατοικεί εν ΥΜΙΝ»* και το Πνεύμα του Χριστού επίσης κατοικεί μέσα μας *«εάν δε ο Χριστός (ήναι) εν ΥΜΙΝ»*. Είναι πλέον σαφές ότι δεν κατοικούν μέσα μας "ΔΥΟ Πνεύματα", αλλά ΕΝΑ Πνεύμα που είναι το **"Πνεύμα του Θεού εν Χριστώ Ιησού"**, άλλωστε ο Παύλος στους Εφεσίους Δ:4 το διευκρινίζει, γράφοντας: *«ΕΝΑ σώμα και ΕΝΑ ΠΝΕΥΜΑ, ΕΝΑΣ Κύριος, ΜΙΑ πίστις, ΕΝΑ βάπτισμα· ΕΝΑΣ Θεός και Πατήρ πάντων...κλπ.»*

(05) Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΕ:45 *«Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο ΠΡΩΤΟΣ άνθρωπος Αδάμ έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο ΕΣΧΑΤΟΣ Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν».*

Εδώ ο Ιησούς αποκαλείται **«έσχατος ΑΔΑΜ»** και **"αδάμ"** σημαίνει **"γήινος-χοϊκός"**, γεγονός που φανερώνει την τέλεια ανθρωπινή φύση του Ιησού. Μέσα στον αναμάρτητο "έσχατο αδάμ", κατόικησε το Πνεύμα του Θεού, γι' αυτό ο Ιησούς είναι ανάμεσά μας

ως **«Πνεύμα ζωοποιούν»** και το Πνεύμα που δίνει ζωή, είναι το «άγιο Πνεύμα», άρα ο Ιησούς είναι **"το"** Πνεύμα και μάλιστα είναι **"άγιο"** Πνεύμα, γιατί Αυτός είναι ΑΓΙΟΣ.

(06) ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:16-18 *«Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· ΣΕΙΣ ΟΜΩΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει είσθαι. ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΣΑΣ ΑΦΗΣΕΙ ΟΡΦΑΝΟΥΣ· έρχομαι προς εσάς».*

Ενώ ο Ιησούς λέγει ότι θα στείλει **«άλλον Παράκλητο»**, που γνωρίζουμε ότι εννοεί το "άγιο Πνεύμα", στο τέλος λέγει **«έρχομαι προς εσάς»**. Εδώ, δεν φάσκει και αντιφάσκει, αλλά αναφέρεται στο ίδιο ακριβώς γεγονός με διαφορετική αποκάλυψη. Πως ο Ιησούς ήρθε στους μαθητές ΤΟΤΕ, που έλεγε τα λόγια αυτά και πως έρχεται σε μας ΣΗΜΕΡΑ το γνωρίζουμε, έρχεται ως άγιο Πνεύμα, ως παράκλητος, **δεν έρχεται πλέον με ανθρώπινο σχήμα** (σαν άνδρας από τη Ναζαρέτ), δεσμευμένος από το χρόνο, χώρο και σχήμα, γιατί αυτά είναι χαρακτηριστικά στοιχεία του "κατά σάρκα Ιησού", ο οποίος όταν ήταν εδώ στη Γη, ήταν ο παράκλητος, ο μεσίτης μας, μόνο σε ένα ορισμένο μέρος και την ίδια χρονική στιγμή, δεν μπορούσε να ήταν ταυτόχρονα παντού. Όταν όμως αναλήφθηκε, έφυγε από τα γήινα δεσμά και αφομοιωμένος πλέον με τον Πατέρα (πλήρη ταύτιση της **ανθρώπινης φύσης** του ΙΗΣΟΥ με τη **θεία φύση** του ΘΕΟΥ ΠΑΤΕΡΑ) είναι και πάλι ο **παράκλητός** μας, όχι όπως πρώτα δεσμευμένος από το θνητό σώμα, αλλά τώρα είναι πανταχού παρών ως **Πνεύμα ζωοποιούν**.

Στην αρχαία Ελληνική γλώσσα **«έτερος»** σημαίνει **«άλλος»**, όχι το ίδιο πρόσωπο, ενώ όταν αναγράφεται στα αρχαία **«άλλος»** σημαίνει το ίδιο μεν πρόσωπο, αλλά με **διαφορετική φανέρωση**. Γι' αυτό ο Ιησούς μίλησε ότι θα παρακαλέσει τον Πατέρα να στείλει **«ΑΛΛΟΝ παράκλητο»**, δηλαδή διαφορετική φανέρωση του ίδιου του Θεού και αυτό το επιβεβαίωσε με τα αμέσως επόμενα λόγια Του, που είπε *«δεν θέλω (Εγώ) σας αφήσει ΟΡΦΑΝΟΥΣ»*. Ο Ιησούς, στην 1η περίπτωση αφήνει να εννοηθεί ότι δεν θα έλθει ο ίδιος, αλλά θα παρακαλέσει τον Πατέρα να στείλει "κάποιον" ΑΛΛΟΝ μεσίτη (παράκλητο). Στη 2η περίπτωση όμως λέγει ότι ο ίδιος θα έρθει, διευκρινίζοντας ότι **"Εγώ ΔΕΝ θα σας αφήσω ΟΡΦΑΝΟΥΣ"**. Φυσικά

γνωρίζουμε ότι αυτός που μας αφήνει ορφανούς είναι ο **πατέρας** και ποτέ ο **υιός**, αντίθετα ο υιός θεωρείται ορφανός όταν πεθάνει ο πατέρας. Άρα, εδώ ο Ιησούς μιλούσε υπό τη θεία Του φύση, ως ο Θεός Πατέρας και είπε στους μαθητές Του ότι **δεν θα τους αφήσει ορφανούς, αλλά θα έρθει ο ίδιος**, πάλι ως παράκλητος, ως μεσίτης, αλλά θα είναι "άλλος", θα είναι δηλαδή "διαφορετικός", όπως και έγινε την ημέρα της Πεντηκοστής που ήρθε και πάλι ως Πνεύμα ζωοποιούν (Πράξεις Β:1-4). Ο Ιησούς, **ο μόνος μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων**, έφυγε ΣΩΜΑΤΙΚΑ και ήλθε πάλι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ (βλ. Πράξεις Γ:26, Κς':23, κλπ).

(07) Α' ΙΩΑΝΝΟΥ Β:1-2 «Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ προς τον Πατέρα, τον ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ τον δίκαιον· και αυτός είναι ΙΛΑΣΜΟΣ των αμαρτιών ημών...».

Εδώ, βλέπουμε πολύ καθαρά ότι ο **ΙΗΣΟΥΣ** είναι ο "παράκλητος", ενώ στο προηγούμενο εδάφιο, που εξετάσαμε (Ιωάννης ΙΔ:16), είδαμε ότι το **άγιο ΠΝΕΥΜΑ** είναι ο "παράκλητος". Φυσικά, κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι έχουμε **δύο μεσίτες** (παράκλητους), όταν: **(α)** Κατηγορηματικά η Βίβλος αναφέρει ότι υπάρχει «*Ένας Θεός και ΕΝΑΣ ΜΕΣΙΤΗΣ μεταξύ Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός*» (Α' Τιμόθεου Β:5, Γαλάτας Γ:20, Εβραίους Η:6, Ζ:25, Θ:15, κλπ), και **(β)** Για να είναι κάποιος μεσίτης μεταξύ 2 διαφορετικών φύσεων (υποστάσεων), δηλαδή της ανθρωπίνης και της θείας φύσης, πρέπει να **μετέχει και των 2 φύσεων** (Εβραίους Β:14, κλπ), κάτι που το "άγιο Πνεύμα" του Θεού, δεν μετέχει, άρα δεν μπορεί να είναι μεσίτης. Στο Ιωάννης ΙΔ:16 παράκλητος είναι το **"Πνεύμα της αληθείας"**, στην Α' Ιωάννου Β:1 παράκλητος είναι ο **"Ιησούς"**. και ο ίδιος ο Ιησούς λέγει ότι, όχι μόνο Αυτός είναι «*η οδός και η ΑΛΗΘΕΙΑ και η ζωή*», αλλά κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα «*εμμή, δι Εμού*» (Ιωάννης ΙΔ:6). Άρα, **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ**, γιατί είναι η φανέρωση του Θεού, που είναι Πνεύμα και έχουμε μία ακόμα μαρτυρία της Γραφής ότι ο (Θεός) ΠΑΤΕΡΑΣ, ο (άνθρωπος) ΙΗΣΟΥΣ και το (άγιο) ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, είναι ο "ΕΙΣ" Θεός που υπάρχει με διαφορετικές φανερώσεις.

Το συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι, αυτό που διδάσκει μια μικρή μειοψηφία ότι το "άγιο Πνεύμα" είναι ένας 2ος μεσίτης, δεν έχει κανένα έρεισμα μέσα στο Λόγο του Θεού, είναι μια αυθαίρετη ερμηνεία,

νεία, γιατί δεν μπορεί να είναι το "Πνεύμα" μεσίτης, εφόσον «*δεν μετέχει σαρκός και αίματος*» δηλαδή δεν πέθανε για τις αμαρτίες μας το άγιο Πνεύμα (Εβραίους Β:14, Ρωμαίους Η:3, Ιωάννης Α:10, κλπ). Ο παράκλητος, που έστειλε στον κόσμο ο Πατέρας και πέθανε για τις αμαρτίες μας είναι ο Υιός Του, ο Ιησούς, που γεννήθηκε από την παρθένο Μαρία, τον οποίο, αφού ανέστησε, Τον απέστειλε πάλι για να μας ευλογεί ως Πνεύμα που δίνει ζωή, Πνεύμα ζωοποιούν. **Μόνον** ο Ιησούς είναι ο μεσίτης, γιατί **μόνον** Αυτός πέθανε για μας.

(08) ΙΩΑΝΝΗΣ Ις':7-8 «*Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. ΔΙΟΤΙ εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΛΘΕΙ ΠΡΟΣ ΕΣΑΣ· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς· και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως*».

Εδώ έχουμε άμεση σύνδεση και ταύτιση του **ΙΗΣΟΥ** με τον **ΠΑΡΑΚΛΗΤΟ**. Έπρεπε οπωσδήποτε να φύγει ο «**ένας**» (ο Ιησούς) για να έρθει ο «**άλλος**» (ο παράκλητος). Εάν δεν έφευγε ο πρώτος σωματικά, δεν μπορούσε να έρθει ο δεύτερος πνευματικά. Γιατί δεν μπορούσε να γίνει αυτό; Η απάντηση πλέον είναι αυτονόητη, γιατί **ήταν το ίδιο πρόσωπο σε διαφορετική φανέρωση**, ήταν ο Ιησούς, ως "άλλος" παράκλητος. Δεν πρέπει να ξεχνούμε το γεγονός ότι ο Ιησούς, πολλές φορές για να αποκαλύψει τις αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού, μιλούσε **παραβολικά** και **αινιγματικά**. Ο ίδιος το αναφέρει αυτό: «*Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά ΠΑΡΡΗΣΙΑ θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός*» (Ιωάννης Ις':25). Αυτό συνέβηκε την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν ήρθε ως Πνεύμα ζωοποιούν και με παρρησία φανέρωσε τον Πατέρα και τότε κατάλαβαν οι μαθητές τι εννοούσε ο Ιησούς όταν τους μιλούσε «*δια παροιμιών*». Ο Ιησούς που είναι "**η**" αλήθεια, μας δίνει αποκαλύψεις, χάρη και επίγνωση του Θεού Πατρός (Εφεσίους Α:17, κλπ).

(09) ΡΩΜΑΙΟΥΣ Η:26-27 «*Ωσαύτως δε και το ΠΝΕΥΜΑ συμβοηθεί ("συναντιλαμβάνεται", αρχαίο) εις τας ασθενείας ημών· επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το ΠΝΕΥΜΑ ΙΚΕΤΕΥΕΙ ("ΥΠΕΡΕΝΤΥΝΧΑΝΕΙ", αρχαίο) υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων· ο δε ερευνών τας καρδιάς εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ΙΚΕΤΕΥΕΙ ("ΕΝΤΥΝΧΑΝΕΙ", αρχαίο) υπέρ των αγίων*».

Στο αρχαίο κείμενο ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού γράφει «**υπερεντυγχάνει**» και «**εντυγχάνει**», που σημαίνει «**μεσιτεύω υπέρ τινός**». Ο απ. Παύλος, ο δογματικός απολογητής της πίστης, γράφει στους Ρωμαίους πιστούς ότι το **Πνεύμα** μεσιτεύει για μας προς το Θεό, γεγονός που σημαίνει ότι έχει άμεση σχέση με τον **Κύριο Ιησού**, ο οποίος Ιησούς, κατά τον Παύλο, είναι (α) **το Πνεύμα** (Β' Κορινθίους Γ:17), και (β) **ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης** Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β:5). Ο Παύλος είχε πλήρη αποκάλυψη για το **ποιος** είναι ο "ΠΑΤΕΡΑΣ", **ποιος** είναι ο "ΥΙΟΣ" και **ποιος** είναι το "άγιο ΠΝΕΥΜΑ" και αυτό συχνά το διακήρυττε: «*Διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξη την παρακαταθήκην μου μέχρις εκείνης της ημέρας*» (Β' Τιμόθεου Α:12).

(10) ΗΣΑΪΑΣ Θ:6 «*Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Αιώνιος Πατήρ (Εβραϊκό), Άρχων ειρήνης*».

Η Γραφή μας λέγει ότι το **παιδίον** θα ονομασθεί **ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ** και "σύμβουλος" είναι αυτός που δίνει νουθεσίες, συμβουλές και προτροπές, είναι αυτός που παρηγορεί και συνηγορεί. Αυτός λοιπόν ο "σύμβουλος" είναι μόνον ο Ιησούς, γιατί είναι ο μόνος ικανός να μεσιτεύσει και να παρασταθεί για τον άνθρωπο ενώπιον του Θεού Πατέρα. Αυτό ακριβώς αναφέρει και ο Ιωάννης: «*Έχουμε ΠΑΡΑΚΛΗΤΟ προς τον Πατέρα, ΙΗΣΟΥ Χριστό τον δίκαιο*» (Α' Ιωάννου Β:1, Ιωάννης ΙΔ:14-18). Σε αυτή την ιδιότητα του Ιησού, ως "**παράκλητου**", αναφέρεται και ο όρος "**σύμβουλος**" στον Ησαΐας Θ:6. Άρα ο Ιησούς Χριστός, είναι ο μόνος ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ μας προς τον Πατέρα.

(11) ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΗ:20 «*Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, ΕΚΕΙ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ εν τω μέσω αυτών*».

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΗ:20 «*Διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΜΕΘ' ΥΜΩΝ πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν*».

• **Πως ο Ιησούς**, ο Υιός, είναι σήμερα «*μεθ' ημών*» (μαζί μας); Είναι με το άγιο Του Πνεύμα με το οποίο και μας βαπτίζει, γιατί Αυτός είναι που μας βαπτίζει «*εν αγίω Πνεύματι και πυρί*» (Ματθαίος Γ:11, Λουκάς Γ:16).

• **Πως ο Πατέρας**, είναι «*ο Θεός μεθ' ημών*» ("ο ΗΛ μεθ' ημών"); Είναι με το άγιο Του Πνεύμα, το οποίο κατοικεί σε πληρότητα, χωρίς μέτρο, μέσα στον Υιό Του (Ιωάννης Γ:34, κλπ).

Ο ίδιος ο Πατέρας, ο **ένας** και μόνος Θεός που υπάρχει και η **μία** θεότητα του Πατέρα εν Χριστώ Ιησού, είναι που σήμερα κατοικεί μέσα στο άγιο σώμα της εκκλησίας. Ο Ιησούς, ο **ΥΙΟΣ**, είναι πανταχού παρών, είναι «*μεθ' ημών*», δια του αγίου **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** του Θεού **ΠΑΤΕΡΑ**, που κατοικεί πλήρως μέσα Του. Έχουμε πλήρη ταύτιση της ανθρώπινης φύσης του **Υιού**, με τη θεία φύση του **Πατέρα**, ο οποίος είναι Πνεύμα.

(12) Α' ΙΩΑΝΝΟΥ Γ:23-24 «*Και αυτή είναι η εντολή αυτού (του Θεού), το να πιστεύσωμεν εις το όνομα του Υιού αυτού ΙΗΣΟΥ Χριστού και να αγαπώμεν αλλήλους καθώς έδωκεν εντολήν εις ημάς. Και όστις φυλάττει τας εντολάς αυτού (του Ιησού), μένει εν αυτώ, και αυτός εν εκείνω. Και εκ τούτου ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ ότι μένει εν ημίν, εκ του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ το οποίον έδωκεν εις ημάς*».

Το ότι ο Ιησούς κατοικεί μέσα μας, το γνωρίζουμε από το Πνεύμα που μας έδωσε. Το Πνεύμα που έλαβαν οι απόστολοι την ημέρα της Πεντηκοστής (**τότε**) και το Πνεύμα που λαβαίνουμε και εμείς **σήμερα**, μας φανερώνει τη μόνιμη κατοίκηση του Ιησού Χριστού, υπό τη θείκη φύση Του, μέσα μας. Στο Ιωάννης Α:16 γράφει: «*Και πάντες ΗΜΕΙΣ ελάβομεν εκ του ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ Αυτού (του Ιησού) και χάριν αντί χάριτος*». Το πλήρωμα που είχε ο Ιησούς στην επίγεια διακονία Του και που τώρα έχει ως αναστημένος και ένδοξος, είναι το πλήρωμα του Πνεύματος του Πατέρα (Κολοσ. Α:19, Β:9, Ιωάννης Γ:34, κλπ) και αυτή την επαγγελία του αγίου Πνεύματος δίνει και σε μας σήμερα, αλλά και σε όλες τις γενεές (Πράξεις Β:33).

(13) ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:6-7 «*Λέγει προς αυτόν (το Θωμά) ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ και η ΑΛΗΘΕΙΑ και η ΖΩΗ· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. Εάν γνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει. Και από του νυν ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ αυτόν (τον Πατέρα) και ΕΙΔΕΤΕ αυτόν*».

Στο Ιωάννης ΙΔ:16-17, ο ίδιος ο Ιησούς το Πνεύμα το ονόμασε «**το Πνεύμα της ΑΛΗΘΕΙΑΣ**». Εδώ στο ΙΔ:6, λέγει ότι ο ίδιος είναι «**η ΑΛΗΘΕΙΑ**». Άρα ο Ιησούς είναι **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ** και βρίσκεται ανάμεσά μας, όχι πλέον κατά σάρκα, όπως όταν είχε έρθει την πρώτη φορά, αλλά βρίσκεται ανάμεσά μας ως "Πνεύμα

ζωοποιούν". Αυτός είναι το Πνεύμα και Αυτός είναι που μας οδηγεί σε όλη την αλήθεια: «Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούσῃ θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα» (Ιωάννης 15:13).

(14) ΙΩΑΝΝΗΣ 14:23 «Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν (που με αγαπά), και προς αυτόν ΘΕΛΟΜΕΝ ΕΛΘΕΙ και ΕΝ (μέσα) αυτώ ΘΕΛΟΜΕΝ κατοικήσει».

Το παραπάνω εδάφιο είναι το κλειδί της αποκάλυψης του Θεού για κάθε δύσπιστο ή για κάποιον που δεν έχει επίγνωση του Λόγου Του. Το κλειδί αυτό "ξεκλειδώνει" τις αλήθειες για τη σχέση Πατέρα και Υιού και γίνονται κατανοητές από τον καθένα. Λέγει ο Ιησούς «θέλωμεν ΕΛΘΕΙ» και «θέλωμεν ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙ», χρησιμοποιεί πληθυντικό αριθμό, γιατί αναφέρεται στον εαυτό Του και στον Πατέρα. Ο Ιησούς λέγει κάτι πολύ απλό: Όποιος αγαπά Εμένα και φυλάσσει το Λόγο μου και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει και όταν συμβεί αυτό, τότε και ΕΓΩ και ο ΠΑΤΕΡΑΣ μου θα έρθουμε και θα κατοικήσουμε μέσα του. Συγκλονιστική αποκάλυψη! Και οι δύο (Υιός και Πατέρας) θα έρθουν μέσα μας, θα είναι μέσα μας "ο Πατήρ εν τω Υιώ". Δεν θα έχουμε μέσα μας "δύο θεούς", αυτό είναι παράλογο και αντιβιβλικό εάν το ισχυριστεί κάποιος. Εδώ έχουμε μια πολύ καθαρή εικόνα της ταύτισης της ανθρώπινης φύσης του Υιού με τη **θεία φύση** του Πατέρα Θεού, που κατοικεί με πληρότητα μέσα στον Υιό. Γι' αυτό η θεία φύση του Υιού είναι του Πατέρα και ως προς τη θεϊκή Του φύση ο Ιησούς είναι "το Πνεύμα" και παράλληλα είναι ο παράκλητός μας, ο μεσίτης μας και ο σύμβουλός μας. Δεν έχουμε "δύο μεσίτες" (τον ΥΙΟ και το ΠΝΕΥΜΑ), αλλά μόνον **ΕΝΑΝ** (Α' Τιμόθεου Β:5), τον Υιό, που πέθανε για να γίνει μεσίτης τέλειος στον αιώνα (Εβραίους Θ:15, Ζ:25).

Ο ΥΙΟΣ, ως άνθρωπος, είναι μεσίτης προς τον ΠΑΤΕΡΑ, ο οποίος είναι ΠΝΕΥΜΑ, γιατί μόνο ο άνθρωπος μεσιτεύει στο Θεό. Είναι λάθος αυτό που διδάσκεται από μειοψηφία ότι το Πνεύμα, ως "παράκλητος", είναι μεσίτης προς τον Πατέρα Θεό. Δηλαδή το "Πνεύμα" που είναι ο "Θεός" (Ιωάννης Δ:24) μεσιτεύει στο Θεό, που σημαίνει ότι Θεός μεσιτεύει σε Θεό; Μήπως πέθανε το Πνεύμα και τώρα μεσιτεύει μεταξύ Θεού και ανθρώπων; Όχι, ο Ιησούς πέ-

θανε και Αυτός είναι ο μόνος μεσίτης, Αυτός είναι το Πνεύμα της αλήθειας που κατοικεί μέσα μας, είναι ο Πατήρ εν τω Υιώ, γι' αυτό είπε πως, όποιος Τον αγαπά και φυλάσσει το Λόγο του «προς αυτόν ΘΕΛΟΜΕΝ ελθεί και ΕΝ (μέσα) αυτώ ΘΕΛΟΜΕΝ κατοικήσει».

(15) ΙΩΑΝΝΗΣ 14:26 «Όταν όμως έλθῃ ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ, τον οποίον Εγώ (ο Ιησούς) θέλω πέμψῃ προς εσάς παρά του Πατρός, το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί Εμού».

Εδώ αναφέρει ότι ο Παράκλητος, το Πνεύμα της αληθείας (δηλαδή το άγιο Πνεύμα), **εκπορεύεται** από τον Πατέρα, δηλαδή **εξέρχεται από τον Πατέρα**, που φανερώνει πολύ καθαρά ότι είναι το Πνεύμα του ίδιου του Θεού, γιατί "ο Θεός είναι Πνεύμα", δεν βγαίνει ένα Πνεύμα μέσα από ένα άλλο Πνεύμα. Άρα το Πνεύμα εξέρχεται από τον Πατέρα, όπως ακριβώς και ο Λόγος εξήλθεν από τον Πατέρα και «σαρξ ἐγένετο» (βλ. Ιωάννης Α:14, Η:42, ΙΓ:3, ΙΖ:27-30, Λουκάς ς:19, Ματθαίος Α:20). Ο Ιησούς είναι ο ΛΟΓΟΣ του Θεού: «Εν αρχή ἦν ο ΛΟΓΟΣ και ο ΛΟΓΟΣ ἦν προς τον Θεό» (Ιωάννης Α:1, αρχαίο). Ο Λόγος ήταν μέσα στο Πατέρα και όχι δίπλα, γιατί το αρχαίο κείμενο λέγει «ΠΡΟΣ τον Θεό» και όχι "ΠΑΡΑ (δίπλα) τω Θεώ", που λάθος το μεταφράζει ο Ν.Βάμβας. Ο Λόγος του Πατέρα εξήλθε και «σαρξ ἐγένετο και ἐσκήνωσεν εν ἡμῖν» (Ιωάννης Α:14, αρχαίο). Ο Βάμβας επίσης το μεταφράζει λάθος, δεν λέγει "εσκήνωσε μέσα μας", αλλά «κατώκησε μεταξύ ἡμῶν» και εύκολα καταλαβαίνει κάποιος ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο κειμένων: **Ἦ** ο Λόγος του Πατέρα έστησε τη σκηνή Του μέσα μας, **ἢ** κατοίκησε ανάμεσα μας. Ο Λόγος λοιπόν εξήλθε από τον Πατέρα και "ενσαρκώθηκε", είναι λάθος η έκφραση ότι "ο Ιησούς ενσαρκώθηκε". Θα πει κάποιος εύλογα: **«Αφού ο Ιησούς είναι ο Λόγος, γιατί είναι λάθος ότι ενσαρκώθηκε ο Ιησούς, δεν είναι το ίδιο;»** Όχι δεν είναι το ίδιο, γιατί ο Λόγος που εξήλθε από τον Πατέρα, δεν αφορά την **ανθρώπινη φύση** του Υιού, αφορά τη **θεία φύση** Του, η οποία όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου φανερώθηκε στη σάρκα: **«Ο Θεός ἐφανερώθη εν σαρκί»** (Α' Τιμόθεου Γ:16). Για το θέμα αυτό, βλέπε τα αμέσως επόμενα εδάφια, που αναφέρονται στη γέννηση του Ιησού.

(16) ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:18 «Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ἦτο. Αφού ἡρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, ΠΡΙΝ ΣΥΝΕΛΘΩΣΙΝ, ευρέθη εν γαστρί έχουσα **ἐκ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἁγίου**».

ΛΟΥΚΑΣ Α:35 «Και αποκριθείς ο άγγελος είπε προς αυτήν· **ΠΝΕΥΜΑ άγιον θέλει επέλθει επί σε, και ΔΥΝΑΜΙΣ του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου ΑΓΙΟΝ θέλει ονομασθή ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ**».

Ο Ιησούς γεννήθηκε "**ΕΚ Πνεύματος αγίου**", όχι "**ΔΙΑ Πνεύματος αγίου**", που σημαίνει ότι ο γεννήτωρ, ο Πατέρας του, ήταν το άγιο Πνεύμα. Ποτέ όμως ο Ιησούς όταν προσευχόταν δεν έλεγε «Πνεύμα άγιο σ' ευχαριστώ που με άκουσες...», ή «Πνεύμα άγιο φύλαξε αυτούς...». Πάντα έλεγε «ΠΑΤΕΡΑ σ' ευχαριστώ που με άκουσες...», ή «ΠΑΤΕΡΑ φύλαξε αυτούς...κλπ». Ο Υιός κατά σάρκα, γεννήθηκε από τον Πατέρα, δια μέσου της παρθένου Μαρίας, μέσα στις φλέβες του Ιησού έρεε το αίμα της βιολογικής μητέρας Του και του Πατέρα Θεού (δεν είχε βιολογικό πατέρα), είχε θείο αίμα. Ο Υιός γεννήθηκε από τον Πατέρα και χρίσθηκε από τον Πατέρα, ο οποίος με το ΠΝΕΥΜΑ Του (το δικό Του Πνεύμα, όχι κάποια άλλης θεότητας), κατοίκησε μέσα Του χωρίς μέτρο, αλλά σε πληρότητα. Το διευκρινίζει ο Λουκάς στη Μαριάμ ότι «**ΠΝΕΥΜΑ άγιον θέλει επέλθει επί σε**» και το παιδίον που θα γεννηθεί θα ονομασθεί «**Υιός ΘΕΟΥ**» και θα ονομασθεί έτσι, γιατί **ο Θεός είναι Πνεύμα** και το δικό Του άγιο αίμα θα ρέει στις φλέβες του. Εάν ο γεννήτωρ δεν ήταν ο Πατέρας, αλλά ήταν κάποια άλλη θεότητα με την ονομασία "άγιο Πνεύμα", τότε ο θεόπνευστος συγγραφέας θα έπρεπε να γράψει ότι θα ονομασθεί «**Υιός Πνεύματος αγίου**», αφού ο γεννήτωρ θα ήταν το "άγιον Πνεύμα".

(17) ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ις':28 «**Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, ΟΙΤΙΝΕΣ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΓΕΥΘΗ ΘΑΝΑΤΟΝ, εωσού ίδωσι τον ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού**».

Ο Ιησούς λέγει ότι **μερικοί ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ** εάν δεν Τον δούν να έρχεται στη βασιλεία Του. Γνωρίζουμε ότι όλοι οι σύγχρονοι του Ιησού έχουν πεθάνει και το ερώτημα είναι «πότε "τινές" από αυτούς Τον είδαν να έρχεται και πάλι με δύναμη και δόξα;». Τον είδαν να έρχεται την ημέρα της Πεντηκοστής ως Πνεύμα άγιο, ως Πνεύμα ζωοποιούν (Πράξεις Β:1-4). Ο Θεός Πατέρας, αφού Τον ανέστησε, **Τον απέστειλε** για να μας ευλογεί (Πράξεις Γ:26, Κς':23).

(18) ΙΩΑΝΝΗΣ Ις':16 «**Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα**».

Τον Ιησού, όταν είπε στους μαθητές του «**ολίγον ακόμα και**

ΔΕΝ με βλέπετε», τον είδαν για λίγο, έζησε ανάμεσα τους και τους δίδαξε, μετά σταυρώθηκε, πέθανε, τάφηκε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε. Όμως δεν μένει στα λόγια αυτά, αλλά τους λέγει «**και πάλιν ολίγον ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΜΕ ΙΔΕΙ**», και τους διευκρινίζει ότι αυτό θα συμβεί επειδή «**υπάγει προς τον Πατέρα**». Πράγματι ο Ιησούς αναλήφθηκε και πήγε στον Πατέρα, αλλά δέκα ημέρες μετά την ανάληψή Του, το είδαν να έρχεται και πάλι, όχι πλέον σωματικά, αλλά ως Πνεύμα που δίνει ζωή, γι' αυτό τους είπε «**εγώ υπάγω προς τον Πατέρα**».

(19) ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:22 «**Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ**».

Όταν ο Ιησούς είπε στους μαθητές του τα λόγια αυτά και "**ενεφύσησε**" σ' αυτούς, ΔΕΝ έλαβαν το άγιο Πνεύμα. Από τότε που ο Ιησούς είπε τα λόγια αυτά, μέχρι την ημέρα που «**έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως άνέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι**» (Πράξεις Β:2), μεσολάβησε ένα μικρό χρονικό διάστημα. Αυτό είναι το διάστημα, για το οποίο ο Ιησούς είπε «**και πάλιν ΟΛΙΓΟΝ και θέλετε με ιδεί**». Τότε, Τον γνώρισαν ως "Πνεύμα ζωοποιούν", γιατί «**επλήσθησαν ΑΠΑΝΤΕΣ Πνεύματος αγίου και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας**» (Πράξεις Β:3-4).

(20) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:4-5 «**Ο Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία· χάρις υμίν και ειρήνη από του "ο ΩΝ και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ"· και από των "ΕΠΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ", τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου αυτού, και από του "ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ", όστις είναι ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και ο άρχων των βασιλέων της γης...**».

Εδώ έχουμε μια θαυμαστή αποκάλυψη. Βλέπουμε τον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει σε τρεις διαφορετικές φανερώσεις και αυτό προσδιορίζεται από τη λέξη "από":

- α. Ως τον ΠΑΤΕΡΑ (ο ΩΝ και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ).
- β. Ως τα ΕΠΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ, δηλαδή ως το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Θεού, γιατί αυτό συμβολίζει ο αριθμός επτά μέσα στη Βίβλο..
- γ. Ως τον ΙΗΣΟΥ (τον Χριστό, τον κατά σάρκα).

(21) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Β:8,11 «**Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των Σμυρναίων γράψον· Ταύτα λέγει ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ, όστις έγεινε νεκρός και έζησεν..... Όστις έχει ωτίον ας ακούση τι λέγει το ΠΝΕΥΜΑ προς τας εκκλησίας...**».

Εδώ έχουμε μία ακόμα θαυμαστή αποκάλυψη: Στο εδ.8 ο Ιησούς αποκαλεί τον εαυτό Του «ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ», ιδιότητες που ανήκουν στον Πατέρα Θεό (Ησαΐας ΜΔ:6, ΜΗ:12), ενώ στο εδ.11 ονομάζει τον εαυτό Του «το ΠΝΕΥΜΑ». Η αλήθεια αυτή αναφέρεται επτά φορές στα κεφάλαια Β' και Γ' της Αποκάλυψης (βλ. Β:1,7 /Β:8,11 /Β:12,17 /Β:18,29 /Γ:1,6 /Γ:7,13 /Γ:14,22). Μέσα στον αναστημένο και ένδοξο Ιησού, κατοικεί το Πνεύμα του Θεού, που είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος

(22) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΒ:16 *«Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να ΜΑΡΤΥΡΗΣΗΣ εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας...».*

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Β:7,11,17,29 & Γ:6,13,22 *«Όστις έχει ωτίον ας ακούση τι λέγει το ΠΝΕΥΜΑ προς τας εκκλησίας..».*

Εδώ έχουμε μία ακόμα μαρτυρία της ταύτισης του ανθρώπου Ιησού Χριστού με το άγιο Πνεύμα Θεού Πατέρα. Στο Ιωάννης Ιζ':14 λέγει ότι το "Πνεύμα της αληθείας" ΘΑ ΑΝΑΓΓΕΙΛΕΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ και εδώ βλέπουμε ότι ο "Ιησούς" είναι που ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ στην εκκλησία Του. Ο Ιησούς είναι το Πνεύμα της αληθείας!

(23) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΘ:10 *«Και λέγει μοι, Πρόσεχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ».*

Εδώ αναφέρει ότι ο Ιησούς είναι το Πνεύμα της προφητείας, ενώ στη Β' Πέτρου Α:21 μας λέγει το άγιο Πνεύμα είναι το Πνεύμα της προφητείας: *«Διότι δεν ήλθε ποτέ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού».* Πολύ καθαρά βλέπουμε ότι το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ είναι το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, γι' αυτό στην Αποκάλυψη ΙΘ:10 λέγει ότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το Πνεύμα της προφητείας.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ» (Μάρκος Α:10, Ρωμαίους Η:16, Πράξεις Β:17, κλπ).
- «ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ» (Λουκάς Γ:22, Πράξεις Β:4, 38, κλπ).
- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ» (Πράξεις Ιζ':7, Φιλιππησίους Α:19, κλπ).
- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ» (Λουκάς Δ:8, Πράξεις Η:39, κλπ).
- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» (Ματθαίος Γ:16, Α' Κορινθίους Γ:16, κλπ).
- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ» (Ιωάννης ΙΕ:26, Ιζ':13, κλπ).

- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ» (Αποκάλυψη ΙΘ:10).
- «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ» (Α' Κορινθ.ΙΕ:45, Ιωάννης Ε:21).
- «Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ» (Ιωάννης ΙΔ:16, Α' Ιωάννου Β:1, κλπ).

Άρα όταν χρησιμοποιούμε τις παραπάνω εκφράσεις, αναφερόμαστε στο πρόσωπο του Θεού ΠΑΤΕΡΑ, που με το άγιο ΠΝΕΥΜΑ Του κατοικεί μέσα στον ΥΙΟ Του, τον άνθρωπου Ιησού Χριστό. Ένας Θεός και ένας Κύριος, ένα Πνεύμα και ένας μεσίτης. Ο αναστημένος Ιησούς είναι ο ΜΟΝΟΣ ΚΥΡΙΟΣ (βλ. Πράξεις Ι':36, Ματθαίος ΚΗ:18, Ρωμαίους Ι':12, Α' Κορινθίους ΙΕ:27, Εφεσίους Α:20-22, Α' Πέτρου Γ:22, κλπ) και στο πρόσωπό Του βλέπουμε τον Θεό ΠΑΤΕΡΑ, που κατοικεί μέσα Του (θεία φύση), τον ΥΙΟ (ανθρώπινη φύση) και το άγιο ΠΝΕΥΜΑ, που είναι του Πατέρα, γι' αυτό οι μαθητές Του και η πρώτη αποστολική εκκλησία ΔΕΝ βάπτιζαν τους πιστούς **στους τίτλους**, δηλαδή επαναλαμβάνοντας τη φράση *«εις το όνομα του ΠΑΤΡΟΣ και του ΥΙΟΥ και του αγίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»*, αλλά βάπτιζαν πάντοτε στο όνομα εκείνου πέθανε γι' αυτούς, βάπτιζαν *«εις το όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ»* (βλ. Πράξεις Β:38, Η:16, Ι':48, ΙΘ:5, Ρωμαίους ς':3, Γαλάτας Γ:27, Α' Κορινθίους Α:13), γιατί το όνομα του ΙΗΣΟΥ ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και στο άγιο Πνεύμα.

Αυτή την έννοια είχαν τα λόγια του Ιησού όταν είπε στους μαθητές Του, λίγο πριν αναληφθεί: *«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ αυτούς εις το ΟΝΟΜΑ του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς»* (Ματθαίος ΚΗ:19-20). Ο Κύριος Ιησούς, τους είπε να βαπτίζουν **"εις το ΟΝΟΜΑ"** (ενικός), στο ΕΝΑ όνομα που ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και άγιο Πνεύμα και το όνομα αυτό είναι **ΙΗΣΟΥΣ** (Εβραϊκά "Γιαχβέ Οσήα"), το όνομα υπέρ παν όνομα, που ο Υιός, το κληρονόμησε από τον Πατέρα. Εάν τους έλεγε **"εις τα ΟΝΟΜΑΤΑ"** (πληθυντικός), τότε έπρεπε να υπάρχουν τρία ονόματα, ένα για τον Πατέρα, ένα για τον Υιό και ένα για το άγιο Πνεύμα και σε αυτά τα τρία ονόματα να γίνεται η βάπτισμα, αλλά βλέπουμε στο βιβλίο Πράξεων των Αποστόλων, όπου περιγράφεται η ιστορία και η λαμπρή πορεία της πρώτης εκκλησίας, οι μαθητές εφάρμοσαν το περιεχόμενο της εντολής του Ιησού, βρήκαν ποιο ήταν το ΕΝΑ όνομα και σε αυτό βάπτιζαν τους πιστούς. Άλλωστε το βάπτισμα στο νερό **απεικονίζει** τη σωτηρία μας και ο Ιησούς πέθανε για μας και όχι ο Πατέρας ή το άγιο Πνεύμα. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας **"ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ"** (κωδικός 10).

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ ΘΕΟΣ

01. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η Αγία Γραφή επανειλημμένα διακηρύττει ότι ο Θεός είναι «ΕΝΑΣ». Αυτό δίδασκαν ο Ιησούς, οι απόστολοι και γενικά η εκκλησία των πρώτων αιώνων. Ακόμα και τα δαιμόνια πιστεύουν σ' αυτό και φρίττουν: «*Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Εἰς, καλῶς ποιεῖς, καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίττουσι*» (Ιάκωβος Β:19). Ο απ. Παύλος στις επιστολές του, τόνιζε συχνά την αλήθεια αυτή, καθόσον ήταν επιτακτική ανάγκη να ξεχωρίσει η χριστιανική πίστη από την πολυθεΐα των γύρω ειδωλολατρικών λαών:

- «Επειδὴ **Εἰς** (εἶναι) ὁ Θεός, ὅστις θέλει δικαιώσῃ» (Ρωμαίους Γ:30).
- «**Εἰς** Θεός καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων...» (Εφεσίους Δ:6).
- «Ὁ δε μεσίτης δὲν εἶναι ἐνός, ὁ Θεός ὅμως εἶναι **Εἰς**» (Γαλάτας Γ:20)
- «Διότι (εἶναι) **Εἰς** ὁ Θεός, Εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος Χριστὸς Ἰησοῦς» (Α' Τιμόθεου Β:5).
- «Εξέυρομεν ὅτι τὸ εἶδωλον (εἶναι) οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι ΔΕΝ (υπάρχει) ΟΥΔΕΙΣ ἌΛΛΟΣ ΘΕΟΣ, εἰμὶ **Εἰς** Θεός, διότι ἀν καὶ ἦναι λεγόμενοι θεοί...» (Α' Κορινθίους Η:4-6).
- «Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς (εἶναι) **Εἰς** Θεός, ὁ Πατὴρ» (Α' Κορινθίους Η:16).

Στο Δευτερονόμιο ς':4 γράφει: «**Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εἶναι Εἰς Κύριος**». Το Εβραϊκό κείμενο λέγει «**Ἄκουε Ἰσραὴλ, ΓΙΑΧΒΕ ΕΛΟΧΙΜ, ΓΙΑΧΒΕ ΕΧΑΔ**», που κατά γράμμα σημαίνει «Κύριος Θεός, Κύριος Εἰς» Την ίδια διακήρυξη έκανε και ο Ιησούς, όταν Τον ρώτησαν, ποια είναι «πρώτη» όλων των εντολών: «**Ὁ δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, ὅτι ΠΡΩΤΗ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ (εἶναι), Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εἶναι Εἰς Κύριος**» (Μάρκος ΙΒ:29). Στα Εβραϊκά η λέξη «εχάδ» έχει την έννοια της απόλυτης ακεραΐας μονάδας και αυτό ήταν που διαφοροποιούσε τον μόνο αληθινό Θεό από τους πολλούς ψεύτικους θεούς, κάθε μορφής που ο άνθρωπος δημιούργησε και λατρεύει.

Ο ίδιος ο Πατέρας αναφέρει για τον εαυτό Του:

- «**Προ Εμοῦ** (ἄλλος) **Θεός ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ**, οὐδὲ **ΘΕΛΕΙ ΥΠΑΡΧΕΙ μετ' Εμέ**. Εγώ, Εγώ (εἶμαι) **Κύριος, ἐκτός Εμοῦ ΣΩΤΗΡ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ**» (Ησαΐας ΜΓ:10-11).
- «**Οὐτὼ λέγει ὁ Κύριος, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ....Εγώ (εἶμαι) ὁ ΠΡΩΤΟΣ καὶ ὁ ΕΣΧΑΤΟΣ καὶ ἐκτός Εμοῦ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ**» (Ησαΐας ΜΔ:6 /βλ. Αποκάλυψη Α:8,17, ΚΒ:13).).
- «**Εγώ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ἌΛΛΟΣ, δὲν ὑπάρχει ἐκτός Εμοῦ Θεός**» (Ησαΐας ΜΕ:5).
- «**Εἰς Εμέ ΒΛΕΨΑΤΕ, καὶ σῶθητε, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, διότι Εγώ (εἶμαι) ὁ Θεός, καὶ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ἌΛΛΟΣ...**» (Ησαΐας ΜΕ:22).
- «**Εγώ (εἶμαι) ὁ Κύριος, τούτο (εἶναι) τὸ ὄνομά Μου, καὶ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΟΥ Εἰς Ἄλλον....**» (Ησαΐας ΜΒ:8).

Έχουμε έναν Θεό, τον Πατέρα, ο οποίος είναι ο σωτήρας, ο λυτρωτής και ο Κύριός μας. Αποκάλυψε τον εαυτό Του στον άνθρωπο πολλάκις και πολυτρόπως, αλλά «*ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐφανερώθη Ἐν Υἱῷ*» (Εβραίους Α:1) φανερώθηκε στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του, του **ΙΗΣΟΥ** και σήμερα κατοικεῖ μέσα μας διὰ του αγίου **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** Του. Ο Παύλος γράφει «*Ὁ Θεός ἐφανερώθη Ἐν (=μέσα) σαρκί*» (Α' Τιμόθεου Γ:16), μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησοῦ κατοίκησε, χωρίς μέτρο, ὅλο το πλήρωμα του Πνεύματός Του: «*Διότι ἐν Αὐτῷ (τον Ἰησοῦ) κατοικεῖ ΠΑΝ τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος (του Πατέρα) σωματικῶς*» (Κολοσσαείς Α:19, Β:9). Αυτό το γεγονός συνέβηκε στη βάπτισή του Ιησοῦ στον Ιορδάνη ποταμό, ὅπου το ἅγιο Πνεῦμα του Θεοῦ ἦρθε καὶ κατοίκησε μέσα Του (Ματθ.Γ:16-17, κλπ).

Ο Θεός του Ισραὴλ, ο Γιάχβε, φανερώθηκε «εν Υἱῷ» για να μπορέσουμε να Τον γνωρίσουμε, να Τον ψηλαφίσουμε και για να δούμε τη δόξα Του. Ο Ιησοῦς εἶπε «*Ὅστις εἶδεν ἘΜΕ, εἶδε τὸν ΠΑΤΕΡΑ, Εγώ καὶ ὁ Πατὴρ “ἐν” εἴμεθα*» (Ιωάννης ΙΔ:9) και ὅταν εἶπε τα λόγια αυτά οι Ιουδαῖοι θέλησαν να Τον λιθοβολήσουν, γιατί ταῦτιζε τον εαυτό Του, ως ἄνθρωπος, με τον Πατέρα (Ιωάννης Ι':29-33). Ο Ιησοῦς Χριστός είναι η **ορατή** εἰκόνα του Θεοῦ του **αοράτου** (βλ. Κολοσσαείς Α:15), είναι ο **τύπος** ἀπὸ το **αντίτυπο**, είναι «*τὸ ΑΠΑΥΓΑΣΜΑ (=ἡ ἀκτινοβολία) τῆς δόξης καὶ ὁ ΧΑΡΑΚΤΗΡ τῆς υποστάσεως Αὐτοῦ (του Πατέρα)...*» (Εβραίους Α:3). Εἰδὼ λέγει «*τῆς (ὅχι “των”) υποστάσεως*», γιατί ο Θεός είναι «Ένας» και η θεία υπόστασή Του κατοίκησε με πληρότητα, χωρίς μέτρο, στον Υἱό. Θαυμαστή αποκάλυψη.

Τον ένα και μόνο Θεό που υπάρχει θα βλέπουμε στον ουρανό, δια μέσου του Υιού Του. Στην Αποκάλυψη ΚΒ:3-4 γράφει: «Και ουδέν ανάθεμα θέλει εἶσθαι πλέον, και ο θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ (υπάρχει ΕΝΑΣ θρόνος για ΔΥΟ πρόσωπα) θέλει εἶσθαι εν αυτή, και οι δούλοι ΑΥΤΟΥ (ενώ αναφέρεται σε δύο πρόσωπα, στο Θεό και στο Αρνίο, γραμματικώς έπρεπε να πει «αυτών» και όχι «αυτού») θέλουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΝ, και θέλουσιν ιδεί το ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΑΥΤΟΥ και το ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ θέλει εἶσθαι επί των μετώπων αυτών...». Εδώ, ενώ αναφέρεται στο πρόσωπο του Πατέρα και στο πρόσωπο του Υιού (Αρνίου) δεν λέγει «πρόσωπα» και αυτό σημαίνει ότι στον ουρανό θα βλέπουμε «έναν» και αυτό είναι ευνόητο, γιατί ο Θεός Πατέρας, που είναι Πνεύμα (βλ. Ιωάννης Δ:24, Ιωήλ Β:28, κλπ) κατοικεί και διαμένει μέσα στο αναστημένο και ένδοξο πλέον σώμα του Υιού Του και έτσι θα βλέπουμε ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΥΙΟ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, όπως συνέβαινε και εδώ στη Γη: «Δεν πιστεύεις ότι Εγώ Είμαι εν τῷ Πατρί και ο Πατήρ είναι εν Εμοί;» (βλ. Ιωάννης ΙΔ:10,20, Ι':38, ΙΖ:21,23).

Στην Αποκάλυψη ΚΑ:22-23 γράφει: «Και ναόν δεν είδον εν αυτή (την ουράνια πόλη), διότι ναός αυτής είναι Κύριος ο Θεός ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ και το ΑΡΝΙΟΝ. Και η πόλις δεν έχει χρείαν του ηλίου, ουδέ της σελήνης, δια να φέγγωσιν εν αυτή, διότι Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ εφώτισεν αυτήν, και Ο ΛΥΧΝΟΣ ΑΥΤΗΣ (είναι) το ΑΡΝΙΟΝ». Ο λύχνος είναι το σκεύος το ανθρώπινο (ανθρώπινη φύση του Ιησού) και δια μέσου του Λύχνου Χριστού βλέπουμε στην αιωνιότητα να φανερώνεται και να φωτίζεται Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ επάνω μας.

♦ Όλες οι δοξασίες που διαστρεβλώνουν την αλήθεια του Λόγου του Θεού για το **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ** και δημιουργούν σύγχυση μεταξύ των πιστών, είναι διδασκαλίες των "πατέρων" του 3ου - 4ου αιώνα μ.Χ. και μετά, οι οποίοι ήσαν γεμάτοι από τις θεωρίες του Πλάτωνα και ειδικότερα του Νεοπλατωνισμού, διδασκαλίες που απαιτούσαν πολλά πρόσωπα μέσα στις θεότητες, γι' αυτό και ήσαν πολύ αυστηρές που είχε δώσει ο Θεός για τα είδωλα.

Το ότι ο ΠΑΤΕΡΑΣ, ο ΥΙΟΣ και το άγιο ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ είναι τίτλοι και φανερώσεις του ενός και μόνου αληθινού Θεού, και όχι τρία διαφορετικά θεία πρόσωπα, ήδη το εξηγήσαμε, αλλά θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις, ώστε το θέμα που αναλύουμε να είναι ολοκληρωμένο από κάθε άποψη και να μην μείνει κανένα κενό στον αναγνώστη:

ΠΟΙΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

- ο **ΙΗΣΟΥΣ** : «Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν ...Εκείνος όμως έλεγε περί ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ....» (Ιωάννης Β:19-21).
- το **ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ** : «Εάν δε κατοική εν υμίν το ΠΝΕΥΜΑ του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών...» (Ρωμαίους Η:11).
- ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** : «Τον οποιόν ο ΘΕΟΣ ανέστησεν...» (Πράξεις Β:24). «Και ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ του αναστήσαντος Αυτόν» (Γαλάτας Α:1)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

- ο **ΙΗΣΟΥΣ** : Βλέπε, Αποκάλυψη Α:1, 12-19, ΚΒ:16
- το **ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ** : «Όστις έχει ωτίον, ακούση τι λέγει το ΠΝΕΥΜΑ προς τας εκκλησίας...» (Αποκάλυψη Β:7,11,17,28, Γ:6).
- ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** : Δανιήλ Ζ:9-14. Εδώ ο "Παλαιός των Ημερών", ο Θεός Πατέρας, αποκαλύπτει τα μέλλοντα να συμβούν

ΠΟΙΟΣ ΔΙΝΕΙ ΣΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ

- ο **ΙΗΣΟΥΣ** : «Διότι ΕΓΩ θέλω σας δώσει στόμα και σοφίαν, εις την οποία δεν θέλουσι δυνηθή να αντιλογήσωσιν...» (Λουκάς ΚΑ:12-15).
- το **ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ** : «Διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το ΠΝΕΥΜΑ το άγιον» (Μάρκος ΙΓ:11, Πράξεις Β:4, Δ:8,31, κλπ).
- ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** : «...Αλλά το Πνεύμα του ΠΑΤΡΟΣ σας, το οποίο λαλεί εν υμίν» (Ματθαίος Ι':19-20, κλπ).

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ ("ΕΝ ΗΜΙΝ")

- ο **ΙΗΣΟΥΣ** : «...ότι ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ είναι υμίν;» (Β' Κορινθ.ΙΓ:5, Ιωάννης ΙΔ:17-18, Γαλάτας Δ:19, Ρωμαίους Η:10, κλπ).
- το **ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ** : Α' Κορινθίους Γ:16 και ζ':19. Εδώ αναφέρεται ότι το σώμα του πιστού είναι ναός του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
- ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** : «...Διότι σεις είσθε ναός ΘΕΟΥ ζώντος» (Β' Κορινθίους ζ':16, Εφεσίους Δ:6, κλπ).

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο "ΛΟΓΟΣ"

- ο **ΙΗΣΟΥΣ** : Βλέπε, Ιωάννης Α:1, Α' Ιωάννου Α:1, Αποκάλυψη ΙΘ:13.
- το **ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ** : «...Και την μάχαιραν του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ό έστιν ΡΗΜΑ Θεού» (Εφεσίους ζ':17, αρχαίο κείμενο).
- ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** : «Με τον Λόγον του Κυρίου (Γιάχβε) έγειναν οι ουρανοί» (βλ. Ψαλμός ΛΓ:6-7, Β' Πέτρου Γ:5-7, Ησαΐας ΝΕ:11). Επίσης, Εβραίους ΙΑ:3, όπου λέγει: «Πίστει νοούμεν κατηρτίσθαι τους αιώνας ΡΗΜΑΤΙ Θεού» (αρχαίο κείμενο).

01. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο ένας και μόνος Θεός που υπάρχει, ο **ΠΑΤΕΡΑΣ**, φανερώθηκε στον άνθρωπο πολλάκις και πολυτρόπως, αλλά «*εν ταις εσχάταις ημέραις εφανερώθη ΕΝ ΥΙΩ*», φανερώθηκε στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του, του **ΙΗΣΟΥ** και σήμερα κατοικεί μέσα μας δια του **ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** Του. Φανερώθηκε «εν Υιώ», δηλαδή «μέσα από τον Υιό». Ο Ιησούς είχε την τέλεια **ανθρώπινη φύση** (ως άνθρωπος είχε σώμα, ψυχή και πνεύμα και ως άνθρωπος έπαθε), γι' αυτό και αποκαλείται «**ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**». Ονομάζεται «*άνθρωπος Χριστός Ιησούς*» και «*έσχατος αδάμ*» (βλ. Α' Τιμόθεου Β:5, Α' Κορινθίους ΙΕ:45) και είναι ο μόνος μεσίτης μας προς τον Θεό Πατέρα. **Σαν άνθρωπος** πειράστηκε, έπαθε, υπέφερε, πόνεσε, σταυρώθηκε, πέθανε και τάφηκε. **Σαν άνθρωπος** φαίνεται στην Αποκάλυψη σαν «*το Αρνίον το εσφαγμένον*» και σαν «*τη ρίζα και το γένος του Δαβίδ*» (βλ. Αποκάλυψη Ε:5,12, ΚΒ:16). **Σαν άνθρωπος** είναι κατώτερος από τον Πατέρα και υποτάσσεται σ' Αυτόν: «*Και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάζαντα εις Αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΑΣΙ*» (Α' Κορινθίους ΙΕ:28 /βλ. Γ:23 και ΙΑ:3). Για την ανθρώπινη φύση του Ιησού αναφερθήκαμε στο "Κεφάλαιο 2ο".

Ο Ιησούς ως η φανέρωση του Θεού Πατέρα είχε και τη **θεία φύση** του Πατέρα, γι' αυτό και αποκαλείται «**ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» (πολλοί χρησιμοποιούν τον όρο «**ο Θεός Υιός**», που είναι λάθος). Είναι ο Υιός του Θεού, τον οποίο γέννησε ο Πατέρας δια μέσου της παρθένου Μαρίας. Για τη θεία φύση του Ιησού αναφερθήκαμε με λεπτομέρειες στα προηγούμενα κεφάλαια. Παρακάτω θα γίνει μία συνοπτική παρουσίαση του θέματος, με προσθήκη άλλων στοιχείων, ώστε να μην αφήσει κενά και απορίες στον αναγνώστη. Ο Ιησούς ως προς τη θεότητά Του είναι:

01. «**Ο ΘΕΟΣ** (ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει) **εν Χριστώ**» (Β' Κορινθ. Ε:19).
02. «**Ο ΘΕΟΣ** (που) **φανερώθηκε εν ΣΑΡΚΙ**» (Α' Τιμόθεου Γ:16). Δηλαδή είναι «Ο ΓΙΑΧΒΕ που φανερώθηκε μέσα στη ΣΑΡΚΑ του Υιού Του, του Ιησού Χριστού».
03. «**Ο ΘΕΟΣ** (ο "ΗΛ") **μεθ' ημών: ο ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ**» (Ματθαίος Α:23). «ΗΛ» ή «ΕΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ». Άρα ο Ιησούς είναι η φανέρωση του «Ελοχίμ». Κατά γράμμα «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ» σημαίνει «ο ΗΛ μεθ' ημών».
04. «**Ο ΘΕΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ**» - Εβραϊκά είναι «ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ» (Ησαΐας Θ:6).

05. «**ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ**» (Ησαΐας Θ:6). Ο Ιησούς αποκαλείται «αιώνιος Πατέρας», αλλά ΠΑΤΕΡΑΣ είναι μόνον ένας, ο ΘΕΟΣ. Άρα ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Πατέρα Θεού (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ**: Στο κείμενο της μετάφρασης του Αρχ. Νεόφυτου Βάμβα αναφέρεται λάθος «**ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ**»)
06. «**Ο ΕΛΟΧΙΜ**» (βλ. Ψαλμός ΜΕ:6-7 /Εβραίους Α:8-9 /Ησαΐας ΛΕ:4, Μ:3 /Ματθαίος Α:23, Γ:3 /κλπ.).
07. «**Ο ΓΙΑΧΒΕ**» (βλ. Λουκάς ΚΑ:8 /Εφεσίους Δ:5-6 /Ιωάννης Η:24, 28, 58, ΙΓ:19 /Ψαλμός ΡΙ':1 /κλπ.).
08. «**Το Α και το Ω, η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ**» (Αποκάλυψη Α:8).
09. «**...ο ΩΝ, και ο ΗΝ, και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» (Αποκάλυψη Α:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «Παντοκράτωρ». Δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «Παντοκράτορες», αλλά μόνον «ΕΝΑΣ», ο Πατέρας, ο οποίος φανερώθηκε «εν Υιώ».
10. «**...ο ΩΝ επί πάντων ΘΕΟΣ ευλογητός**» (βλ. Ρωμαίους Θ:5 /Εφεσίους Δ:5-6 /κλπ.).
11. «**Ο Αληθινός ΘΕΟΣ και η Ζωή η Αιώνιος**» (Α' Ιωάννου Ε:20).
12. «**Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ και Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ**» (Ιωάννης Κ:28).
13. «**Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΕΟΣ και ΣΩΤΗΡΑΣ ΗΜΩΝ**» (Τίτος Β:13).
14. «**Ο ΚΥΡΙΟΣ**» (βλ. Πράξεις Β:36, Ι':36 / Ματθαίος ΚΗ:18 /Ιωάννης Γ:35, ΙΖ:2, κλπ). Ο «Κύριος» του ουρανού και της γης φανερώθηκε «εν Χριστώ».
15. «**Ο ΕΓΩ ΕΙΜΙ**», Εβραϊκά «ΕΧΓΙΕ» (βλ. Έξοδος Γ:13-14 /Ιωάννης Η:24).

◆ Ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει, ο ΓΙΑΧΒΕ, φανερώθηκε στη σάρκα, στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του για να Τον γνωρίσουμε και να δούμε τη δόξα Του. Ο Ιησούς Χριστός είναι η ορατή εικόνα του Θεού. Η Αγία Γραφή διακηρύττει **μόνο ΕΝΑ Θεό**, τον Πατέρα. Ο ίδιος ο Ιησούς μας διαβεβαιώνει ότι Αυτός που μένει και κατοικεί μέσα Του είναι ο ίδιος ο Πατέρας: «*Διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε, ότι ο Πατήρ (είναι) ΕΝ ΕΜΟΙ, και Εγώ ΕΝ ΑΥΤΩ*» (Ιωάννης Ι':38). «*Όστις είδεν ΕΜΕ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ ...Δεν πιστεύεις ότι Εγώ Είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν Εμοί; ...Αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα*» (Ιωάννης ΙΔ:9-10).

Υπάρχει πληθώρα εδαφίων μέσα στην Αγία Γραφή που παρουσιάζουν ταυτόχρονα την ανθρωπινή φύση του Υιού και τη θεία φύση του Πατέρα. Θα αναφέρουμε μερικά ενδεικτικά:

01. ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

ΓΙΑΧΒΕ : Ψαλμός ΡΙΗ:26, Ζαχαρίας Δ:7, κλπ

ΙΗΣΟΥΣ: Ιωάννης ΙΒ:12-13, Ματθαίος ΚΑ:9, ΚΓ:39, Λουκάς ΙΘ:38, κλπ.

02. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ

ΓΙΑΧΒΕ : Ψαλμός ΡΜΕ:21, Ησαΐας ΙΒ:4, ΜΒ:8, ΜΕ:23, Α' Χρονικών Ις':8

ΙΗΣΟΥΣ: Φιλιππησίους Β:9-11, Ρωμαίους ΙΔ:11, Αποκάλυψη Ε:13, κλπ.

03. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΚΗΡΥΧΘΕΙ ΣΤΑ ΕΘΝΗ

ΓΙΑΧΒΕ : Μαλαχίας Α:11, Ησαΐας Ξ:3-5, ΜΘ:6, 23, Ψαλμός ΙΗ:49, κλπ.

ΙΗΣΟΥΣ: Ματθαίος ΙΒ:21, Πράξεις ΙΑ:18-21, Ρωμαίους Ι':12-13, ΙΕ:9,16

04. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΓΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ

ΓΙΑΧΒΕ : Ιωάν Β:32, Ησαΐας ΜΓ:11, ΜΕ:15, ΜΘ:29, κλπ.

ΙΗΣΟΥΣ: Πράξεις Β:21, Δ:10-12, Ρωμαίους Ι':13, κλπ.

05 . ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΚΗΡΥΧΘΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ

ΓΙΑΧΒΕ : Ψαλμοί ΚΒ:22-25, ΛΕ:18, Μ:9-10, κλπ.

ΙΗΣΟΥΣ: Εβραίους Β:10-13, Ιωάννης Ι':29, ΙΖ:6, 9-12, κλπ.

06. ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ (Εβρ. "ΕΓΧΙΕ")

ΓΙΑΧΒΕ : Έξοδος Γ:13-14, ς':3, Ψαλμοί ΞΗ:4, ΠΓ:18, κλπ.

ΙΗΣΟΥΣ: Ιωάννης Η:24,28,58, Ι':7-11, ΙΔ:6, Ρωμαίους Θ:5, Αποκάλυψη Α:8

07. ΠΑΝ ΓΟΝΥ ΘΑ ΚΛΙΝΕΙ Σ' ΑΥΤΟΝ

ΓΙΑΧΒΕ : Ησαΐας ΜΕ:21-23

ΙΗΣΟΥΣ: Φιλιππησίους Β:10, Ρωμαίους ΙΔ:11

08. ΘΑ ΕΠΙΒΛΕΨΟΥΝ Σ' ΑΥΤΟΝ

ΓΙΑΧΒΕ : Ζαχαρίας ΙΒ:10

ΙΗΣΟΥΣ: Αποκάλυψη Α:7, Ιωάννης ΙΘ:34-37

09. ΘΑ ΣΤΗΣΟΥΝ ΤΟ ΜΙΣΘΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΓΙΑΧΒΕ : Ζαχαρίας ΙΑ:12-13, Έξοδος ΚΑ:32

ΙΗΣΟΥΣ: Ματθαίος Κς':15, ΚΖ:9-10

10. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΓΙΑΧΒΕ : Ησαΐας ΜΔ:6, Ζαχαρίας Θ:9, Ιερεμίας ΚΓ:5-6, κλπ.

ΙΗΣΟΥΣ: Ιωάννης Α:50, ΙΗ:37, ΙΘ:3, Ματθαίος ΚΑ:5, ΚΖ:11, κλπ

11. ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΡΑΧΟΣ

ΓΙΑΧΒΕ : Δευτερονόμιο ΛΒ:31, Α' Σαμουήλ Β:2, Έξοδος ΙΖ:6, .

ΙΗΣΟΥΣ: Α' Κορινθ. Ι':4, Εφεσίους Β:20, Α' Πέτρου Β:6, Ρωμαίους Θ:32

03. Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ

Ο Θεός, έκανε κληρονόμο πάντων τον Υιό Του: «...*Εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς "εν Υιώ", τον οποίον έθεσε ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ πάντων*» (Εβραίους Α:1-3). Εδώ υπάρχει ένα σοβαρό νομικό πρόβλημα, καθόσον για να κληρονομήσει κάποιος πρέπει να πεθάνει ο διαθέτης. Ο Θεός όμως είναι αθάνατος, δεν πεθαίνει, αλλά για να κληρονομήσει ο Υιός έπρεπε να πεθάνει ο Πατέρας: «Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχει ΘΑΝΑΤΟΣ εκείνου, όστις έκαμε την διαθήκην· διότι η διαθήκη επί τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτέ ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ, ενόσω ζή ο διαθέτης» (Εβραίους Θ:16-17). Εδώ η Βίβλος το λέγει καθαρά ότι πρέπει να πεθάνει "όστις έκαμε την διαθήκην" γιατί σε αντίθετη περίπτωση δεν ισχύει. **Πότε λοιπόν πέθανε ο πατέρας Θεός;**

Η απάντηση είναι πολύ απλή: Ο Ιησούς κατά σάρκα, γεννήθηκε από τη Μαρία (φυσική μητέρα) και τον Θεό (πνευματικό Πατέρα), μέσα στις φλέβες Του δεν έρεε το αίμα της Μαρίας και του Ιωσήφ (θετού πατέρα), αλλά το αίμα της **ΜΑΡΙΑΣ** και του **ΘΕΟΥ Πατέρα**. Ο Ιησούς γεννήθηκε «*εκ Πνεύματος αγίου*», γεννήτωρ ήταν ο Θεός Πατέρας που είναι Πνεύμα. Ο Ιησούς δεν είχε αίμα από 2 βιολογικούς γήινους γονείς, αλλά είχε θείο αίμα, είχε **το ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ**.

Επάνω στο σταυρό του Γολγοθά χύθηκε **το άγιο αίμα του Θεού Πατέρα**, που είχε δώσει στον Υιό Του. Στο πρόσωπο του Ιησού "πέθανε" ο Πατέρας, γι' αυτό ο Ιησούς έγινε ο κληρονόμος πάντων από το Πατέρα. Ο Λόγος του Θεού, **άλλοτε** αναφέρει ότι λυτρωθήκαμε με το τίμιο αίμα του Ιησού (Α' Πέτρου Α:19, Εφεσίους Α:, Εβραίους Θ:12-14, κλπ) και **άλλοτε** ότι λυτρωθήκαμε με το αίμα του ίδιου του Θεού: «*Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς ...διά να ποιμαίνητε την ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αυτού αίματος*» (Πράξεις Κ:28). Συγκλονιστικό γεγονός! Φυσικά στο σταυρό "δεν έπασχε" ο Θεός Πατέρας, αλλά ο Υιός Του, που του είχε δώσει θείο αίμα. Είναι λάθος αυτό που αναφέρουν οι λεγόμενοι "**Πατροπασχίται**" που ισχυρίζονται ότι στο σταυρό έπασχε ο Πατέρας. Ο Θεός ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, αλλά αυτό που συνέβηκε στο Γολγοθά με το αίμα του Θεού που έτρεξε είναι **το μυστήριο του σταυρού**, είναι το «*μυστήριο του Θεού και Πατρός και του Χριστού*» (Κολοσσαείς Β:2), που για τα αναγεννημένα παιδιά του Θεού, δεν είναι πλέον μυστήριο, αλλά μια θαυμαστή αποκάλυψη. Ο κληρονόμος πάντων ο Ιησούς, συγκληρονόμοι και οι πιστεύοντες στο όνομά Του (Ρωμαίους Η:17).

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

01. Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ

Στον ουρανό υπάρχει μόνο **ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ** και ονομάζεται ο «*θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ*» (Αποκάλυψη ΚΒ:3). Είναι ο «*ένας*» θρόνος που ανήκει και στο ΘΕΟ (θεία φύση) και στο ΑΡΝΙΟ, τον Ιησού Χριστό (ανθρώπινη φύση). Έχουμε ταύτιση της θείας φύσης του ΠΑΤΕΡΑ με την ανθρώπινη φύση του ΥΙΟΥ. Στην προς Εβραίους Α:8-9 γράφει: «*Περί δε του Υιού· ο ΘΡΟΝΟΣ, ΣΟΥ, ω Θεέ, (είναι) εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος (είναι) το σκήπτρον της βασιλείας σου. Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν, διά τούτο ΕΧΡΙΣΕ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου*». Εδώ ο Λόγος του Θεού αναφέρεται στον Υιό («*δια τούτο, έχρισε σε*», ο άνθρωπος χρίεται, ο Θεός δεν χρίεται) που αναστήθηκε, αναλήφθηκε και κάθισε **μέσα** στο θρόνο του Πατέρα και μέσα στον ίδιο θρόνο θα καθίσουν και οι πιστοί: «*Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθίση μετ' Εμού ΕΝ ΤΩ ΘΡΩΝΩ ΜΟΥ, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθισα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω ΑΥΤΟΥ*» (Αποκάλυψη Γ:21). Στο αρχαίο κείμενο λέγει «*ο θρόνος σου, Ο ΘΕΟΣ*», ονομάζει το Υιό με το οριστικό άρθρο «*ο*», γιατί βλέπει στο πρόσωπό Του ΟΛΗ τη θεότητα του Πατέρα.

Ο θρόνος λοιπόν του Υιού δεν είναι κάποιος «δεύτερος» θρόνος μέσα στον οποίο κάθεται, αλλά είναι **ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ θρόνος** που υπάρχει στον ουρανό, ο οποίος είναι του Θεού Πατέρα και μέσα στον οποίο θρόνο κάθεται **και ο Υιός**, αφού μέσα Του κατοικεί ο Πατέρας («ο Πατήρ εν τω Υιώ»).

Στον ουρανό οι πιστοί θα δουν τον Κύριο Ιησού πρόσωπο προς πρόσωπο: «*Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν φανερώθη τι θέλομεν είσθαι· ΕΞΕΥΡΟΜΕΝ όμως ότι, όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι ΘΕΛΟΜΕΝ ΙΔΕΙ ΑΥΤΟΝ καθώς είναι*» (Α' Ιωάννου Γ:2). Η εκπλήρωση αυτού του εδαφίου βρίσκεται στην Αποκάλυψη ΚΒ:3-4 που μας αποκαλύπτει ότι στον ουρανό θα λατρεύουμε ΕΝΑ πρόσωπο: «*Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και*

Ο ΘΡΩΝΟΣ του Θεού και του Αρνίου (εδώ υπάρχει ΕΝΑΣ θρόνος για ΔΥΟ πρόσωπα) *θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι ΑΥΤΟΥ* (ενώ έχουμε 2 πρόσωπα, δεν λέγει «*δούλοι ΑΥΤΩΝ*», πληθυντικός αριθμός) *θέλουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΝ, και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον ΑΥΤΟΥ, και το όνομα ΑΥΤΟΥ θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών*». Εδώ η Βίβλος αναφέρεται μόνο σε ΕΝΑ θρόνο, που ανήκει και στο Θεό (Πατέρα) και στο Αρνίον (Υιό), είναι «*ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου*». Έχουμε ΕΝΑ θρόνο για ΔΥΟ πρόσωπα.

Ενώ όμως έχουμε «*δύο*» πρόσωπα, η Γραφή δεν λέγει «*θέλουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΥΣ*» (σε πληθυντικό αριθμό), αλλά λέγει «*θέλουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΝ*» (σε ενικό αριθμό). Ούτε επίσης λέγει ότι θα δούμε «*τα πρόσωπα ΑΥΤΩΝ*», ή όπως λάθος διδάσκεται από διάφορες ομολογίες «*τα πρόσωπα ΑΥΤΟΥ*», αλλά λέγει «*και θέλουσιν ιδεί ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ Αυτού*». Το ίδιο αναφέρει και στην Εβραίους Θ:24 «*νυν εμφανισθήναι ΤΩ ΠΡΟΣΩΠΩ του Θεού υπέρ ημών*» (αρχαίο κείμενο). Θα πρέπει να διευκρινίσουμε (για τυπικούς λόγους) ότι ο Θεός είναι Πνεύμα και ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣΩΠΟ, αλλά η Γραφή αναφέρεται μεταφορικά για να μπορέσουμε να καταλάβουμε τον άπειρο και ανεξιχνίαστο Θεό (βλ. Ησαΐας ΝΘ:1-2, ο Θεός δεν έχει ΧΕΡΙΑ, ΑΥΤΙΑ, κλπ).

Όταν λοιπόν η Γραφή λέγει «*το πρόσωπον ΑΥΤΟΥ*» αναφέρεται στο «*πρόσωπο του ΘΕΟΥ*» και στο «*πρόσωπο του ΥΙΟΥ*», έχουμε πλήρη ταύτιση και αφομοίωση της θείας φύσης του ΘΕΟΥ Πατέρα με την ανθρώπινη φύση του ΑΝΘΡΩΠΟΥ Ιησού. Άρα, στον ουρανό θα έχουμε **ΕΝΑ θρόνο**, που θα είναι «ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου», **ΕΝΑ πρόσωπο**, που θα είναι ο "Πατήρ εν τω Υιώ", **ΕΝΑΝ Κύριο** και όχι «πολλούς», γιατί ο Πατέρας Θεός που είναι Πνεύμα (Ιωάννης Δ:24, Ιωήλ Β:28, κλπ) κατοικεί και διαμένει παντοτινά μέσα στο αναστημένο και ένδοξο σώμα του Υιού Του και **ΕΝΑ όνομα**, το όνομα το ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ που είναι, «ΙΗΣΟΥΣ» (=ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Σε ολόκληρο το βιβλίο της Αποκάλυψης, όταν αναφέρεται στο Θεό, μας αποκαλύπτει ή ότι το Πνεύμα του Πατέρα Θεού κατοικεί μέσα στον αναστημένο Ιησού, το σώμα του οποίου είναι η «σκηνή» (το κατοικητήριο) του Πατέρα ή αναφέρεται στα «*επτά πνεύματα του Θεού*» (Αποκάλυψη Α:4, Γ:1, Δ:5, Ε:6, κλπ), όχι βέβαια ότι ο Θεός που είναι «Πνεύμα» έχει «7 πνεύματα», αλλά ο αριθμός «*επτά*» είναι ο (κατ' εξοχήν) αριθμός του Θεού και φανερώνει την τελειότητα και την πληρότητα του Πνεύματος του Θεού. Πολλοί αξιόλογοι μελετητές και σχολιαστές της Βίβλου, αποφεύγουν ή παραβλέπουν το τι

αναφέρει η Αποκάλυψη για το θέμα σχέσης Υιού και Πατέρα, ή ακόμα (ακολουθώντας τις κατεστημένες παραδοσιακές διδασκαλίες), να μην έχουν συνειδητοποιήσει ότι στον ουρανό θα υπάρχει μόνο ΕΝΑΣ θρόνος και θα είναι ΕΝΑΣ Κύριος.

Στον αναστημένο Ιησού, που βρίσκεται στον ουρανό, δεν κα- τοικεί απλά το «*άγιο Πνεύμα*», αλλά το «*άγιο Πνεύμα ΤΟΥ Θεού Πα- τέρα*», κατοικεί μέσα Του σε πληρότητα ο ΙΔΙΟΣ ο Θεός που είναι Πνεύμα, κατοικούν μέσα Του **τυπολογικά** τα «επτά πνεύματα» του Θεού, ο οποίος έχει δώσει στον Υιό Του, ΟΛΗ τη δόξα Του, ΟΛΗ τη δύναμή Του και ΟΛΗ την εξουσία Του. Γι' αυτό στον ουρανό θα υπάρχει ΕΝΑΣ θρόνος, που θα είναι ο «θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ» και μέσα στον οποίο θα κάθεται ο «Πατήρ εν τω Υιώ» και μια ημέρα θα καθίσει και η εκλεκτή Νύμφη του Αρνίου και όταν τα «πάντα» υποταχθούν στον Ιησού, τότε θα παραδώσει την εξουσία και πάλι στον Πατέρα για να είναι ο Θεός «*τα πάντα εν πάσιν*», όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην Α' Κορινθίους ΙΕ:24-28. Το ότι στον ουρανό θα δούμε τον Θεό Πατέρα «*εν προσώπω*» του Ιη- σού Χριστού, ο Λόγος του Θεού το αναφέρει πολύ καθαρά:

(1) **Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Δ:6** «Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, (είναι) όστις έλαμπεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩ- ΠΟΥ του Ιησού Χριστού...».

Το αρχαίο κείμενο λέγει «*εν προσώπω*», δηλαδή «*μέσα*» από το πρόσωπο του Ιησού. Βλέπουμε λοιπόν εδώ τη δόξα του Θεού ΠΑΤΕΡΑ μέσα («*εν*») από το πρόσωπο του αναστημένου και δοξα- σμένου ΥΙΟΥ, που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα.

(2) **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑ/21:22-23** «Και ναόν δεν είδον εν αυτή (δηλ. την ουράνια πόλη): διότι ναός αυτής είναι ο ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ Ο ΠΑ- ΝΤΟΚΡΑΤΩΡ και το ΑΡΝΙΟΝ. Και η πόλις δεν έχει χρείαν του ηλίου ουδέ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτή: διότι Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ εφώτισεν αυτήν, και Ο ΛΥΧΝΟΣ ΑΥΤΗΣ (είναι) το Αρνίον».

Ο «**ΛΥΧΝΟΣ**» είναι το σκεύος το ανθρώπινο (ανθρώπινη φύση του Ιησού) και **διά μέσου** του Λύχνου Ιησού βλέπουμε στην αιωνιότη- τα να φανερώνεται και να φωτίζεται Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ επάνω μας.

(3) **ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΔ/14:9** «Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ' ό-

λην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι Κύριος **ΕΙΣ** και το όνομα αυτού **ΕΝ**».

Ο Ιησούς αναφέρεται προφητικά ότι την ημέρα εκείνη θα είναι «**Κύριος ΕΙΣ**» και το «**όνομα Αυτού ΕΝ**». Η μετάφραση του Ν.Βάμβα δεν είναι απόλυτα ακριβής, γιατί στο πρωτότυπο Εβραϊκό κείμενο το «**ΕΙΣ**» και το «**ΕΝ**» είναι «**ΕΧΑΔ**», που είναι απόλυτο αριθμητικό (ΕΝΑΣ). Ο Ιησούς Χριστός θα είναι ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Θεός που θα βλέπουμε στον ουρανό, θα είναι το ΑΡΝΙΟΝ το αναστημένο μέσα στο οποίο θα έχει στήσει τη σκηνή Του ο Πατέρας Θεός (βλ. Αποκά- λυψη ΚΑ:3 και Ζ:15).

02. ΙΗΣΟΥΣ: Η ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στην Αποκάλυψη ΚΒ:3-4 αναφέρεται πολύ καθαρά ότι στον ουρανό υπάρχει μόνο ΕΝΑΣ θρόνος, που είναι ο «*θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ*» και για τον οποίο ήδη αναφερθήκαμε. Μια μεγάλη μερίδα πιστών δέχεται την άποψη ότι στον ουρανό υπάρχουν **ΔΥΟ θρόνοι**, ο ΕΝΑΣ είναι του Πατέρα και ο ΑΛΛΟΣ είναι του Υιού, ο οποίος κάθεται «*εκ δεξιών του Πατρός*» και αυτό το υποστηρίζει επει- δή υπάρχουν αναφορές στην Αγία Γραφή ότι ο Υιός θα καθίσει στα δεξιά του Θεού. Ο ίδιος όμως ο αναστημένος Ιησούς διακηρύττει ότι δεν κάθεται στα «δεξιά», αλλά κάθεται **μέσα** στο θρόνο του Πατέρα: «*Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθίση μετ' Εμού ΕΝ ΤΩ ΘΡΟΝΩ ΜΟΥ, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθισα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω ΑΥΤΟΥ*» (Αποκάλυψη Γ:21).

Ο Θεός είναι άπειρος, είναι Πνεύμα και βρίσκεται πανταχού δεν είναι δυνατόν να κάθεται σε κάποια πολυτελή πολυθρόνα και δίπλα Του να υπάρχει μια μικρότερη πολυθρόνα για να κάθεται κά- ποιος άλλος, ο Υιός Του. Η αναφορά της Βίβλου ότι ο Ιησούς «*κάθε- ται εις τα δεξιά του Πατρός*» είναι μεταφορική, αφού ο ίδιος ο Ιησούς, που δίνει την αποκάλυψη στον Ιωάννη, το ξεκαθαρίζει ρητά, ότι κάθισε «**μέσα**» στο θρόνο του Πατέρα. Το ερώτημα είναι: «Γιατί ο Λόγος του Θεού μας αναφέρει για τον Ιησού, άλλοτε να κάθεται στα ΔΕΞΙΑ του Πατέρα και άλλοτε να κάθεται ΜΕΣΑ στο θρόνο του Πα- τέρα; Υπάρχει αντίφαση;»

«**ΘΡΟΝΟΣ**» σημαίνει «**ΕΞΟΥΣΙΑ**» και στον Ιησού δόθηκε από τον Πατέρα «*πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης*» (Ματθαίος ΚΗ:18). Μέσα στη Βίβλο παρατηρούμε το Θεό να ενεργεί πάντοτε με τη «**δε- ξιά**» και ποτέ με την «**αριστερά**» χείρα, γιατί; Γιατί πρόκειται για μεταφορικό λόγο που δείχνει ότι το «δεξί χέρι» του Θεού είναι το

«χέρι» της ΔΥΝΑΜΗΣ, της ΕΞΟΥΣΙΑΣ και της ΙΣΧΥΟΣ (βλέπε: Έξοδος ΙΕ:6, Δευτερονόμιο ΛΓ:2, Πράξεις Ζ:38, Εβραίους Β:2, κλπ).

Το ότι πρόκειται η αναφορά της Βίβλου «εκ δεξιών» για καθαρά μεταφορική έννοια και όχι ότι εννοεί δύο θρόνους (ένα μεγάλο για τον Πατέρα και ένα μικρότερο για τον Υιό), φαίνεται με απόλυτη σαφήνεια, γιατί η Βίβλος ρητά αναφέρει ότι δεν κάθεται μόνον ο Υιός στα «δεξιά» του Πατέρα, **αλλά και ο Πατέρας κάθεται στα «δεξιά» του Υιού**, μια αποκάλυψη ελάχιστα γνωστή στους πολλούς. Παρακάτω αναφέρονται έξι χαρακτηριστικές περιπτώσεις, από τις οποίες οι τρεις πρώτες δείχνουν τον Πατέρα Θεό να κάθεται στα «δεξιά» του Υιού Του, τον οποίο η Βίβλος Τον χαρακτηρίζει και ως τον «άνδρα της δεξιάς του Θεού» και οι τρεις τελευταίες περιπτώσεις δείχνουν καθαρά ότι «δεξιά» σημαίνει «εξουσία»:

(1) ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'/110.

Στο 1^ο εδάφιο του Ψαλμού αυτού βλέπουμε τον ΥΙΟ να κάθεται στα δεξιά του ΠΑΤΕΡΑ: *«Είπεν ο ΚΥΡΙΟΣ (ΓΙΑΧΒΕ, ο Πατέρας) προς τον ΚΥΡΙΟΝ μου (ΑΔΟΝΑΪ, ο Υιός), Κάθου ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου»*. Στο 5^ο εδάφιο του ίδιου Ψαλμού βλέπουμε το αντίθετο, τον ΠΑΤΕΡΑ να κάθεται στα δεξιά του ΥΙΟΥ: *«Ο Κύριος (ο ΓΙΑΧΒΕ) ο ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΣΟΥ, θέλει συντρίψει βασιλείς εν τη ημέρα της οργής Αυτού»*. Στο εδ.5 ο Πατέρας βρίσκεται στα «δεξιά» του Υιού. Σε ολόκληρο τον Ψαλμό 110 μιλάει προφητικά ο Πατέρας προς τον Υιό Του και μεταξύ άλλων στο εδάφιο 5 του λέγει ότι **«ο Κύριος που είναι στα ΔΕΞΙΑ σου, θα συντρίψει βασιλείς»** και αναφέρεται σε ένα μελλοντικό γεγονός (βλέπε: Πράξεις Β:33-34, Α' Κορινθίους ΙΕ:25, Εβραίους Α:13, Α' Πέτρου Γ:22, κλπ).

(2) ΨΑΛΜΟΣ Ις'/16.

Το ίδιο αναφέρεται και στον Ψαλμό Ις':8, δηλαδή ο ΠΑΤΕΡΑΣ να κάθεται στα «δεξιά» του ΥΙΟΥ. Στον Ψαλμό αυτό, προφητικά μιλάει ο Ιησούς και λέγει: *«Ενώπιόν μου είχαν τον ΚΥΡΙΟΝ (Γιαχβε) διαπαντός, διότι (είναι) ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΜΟΥ δια να μη σαλευθώ»*. Το ότι μιλάει ο Υιός προφητικά και όχι ο Δαβίδ ή ο Πατέρας, φαίνεται πολύ καθαρά από την εκπλήρωση του Ψαλμού αυτού, την οποία εξηγεί ο απ. Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής στο συγκεντρωμένο πλήθος (βλ. Πράξεις Β:25-31 και ΙΓ:31).

(3) ΨΑΛΜΟΣ Π'/80.

Ο Ψαλμός αυτός παρουσιάζει προφητικά τον Ιησού σαν τον

«άνδρα της ΔΕΞΙΑΣ του Θεού», δια του οποίου ο Πατέρας ενεργεί τα θαυμάσια και τα μεγαλεία Του: *«Ας είναι η χειρ Σου επί τον ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΣΟΥ, επί τον Υιόν του Ανθρώπου»*. Ο όρος «Υιός του Ανθρώπου» αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού και ο «άνθρωπος Χριστός Ιησούς» είναι το ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ του παντοδύναμου Θεού Πατέρα, μέσω του οποίου ενεργεί τα ΠΑΝΤΑ. **Ο αναστημένος Ιησούς είναι ο ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ του Θεού Πατέρα.**

(4) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Γ:20.

Την πιο χαρακτηριστική περίπτωση ότι «δεξιά» σημαίνει «εξουσία» έχουμε στην Αποκάλυψη Γ:21, όπου ο ίδιος ο Ιησούς αναφέρει ότι δεν κάθεται στα ΔΕΞΙΑ, αλλά κάθεται ΜΕΣΑ στο θρόνο του Θεού Πατέρα, όπου μια ημέρα θα καθίσει μαζί Του και η ένδοξη Νύμφη εκκλησία: *«Ὅστις νικά, θέλω δώσει εἰς αὐτόν να καθήσῃ μετ' Ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς και ἐγὼ ἐνίκησα και ἐκάθῃσα ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ἐν τῷ θρόνῳ Αυτοῦ»*. Το ίδιο ακριβώς είπε και ο απ. Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής, αναφερόμενος στον προφητικό Ψαλμό Ις'/16: *«Επειδή λοιπόν (ο Δαβίδ) ἦτο προφήτης και ἤξευρεν ὅτι μεθ' ὅρκου ὤμοσε προς αὐτόν ο Θεός, ὅτι ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς οσφύος Αυτοῦ θέλει ἀναστήσει κατὰ σάρκα τον Χριστόν ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΘΙΣΗ Αὐτόν (τον Ιησού) ἐπὶ (ἐπάνω) του θρόνου Αυτοῦ...»* (Πράξεις Β:30).

Ο Πέτρος το αναφέρει ρητά και πολύ καθαρά ότι ο Θεός ανέστησε τον Ιησού για να Τον καθίσει, όχι δίπλα, αλλά ΕΠΑΝΩ στο θρόνο Του (**«ἐπὶ του θρόνου Αυτοῦ»**). Ο αναστημένος Ιησούς δεν κάθεται στα «δεξιά», αλλά «μέσα» στο θρόνο του Πατέρα και ασκεί όλη την εξουσία του Πατέρα. Έχουμε ΕΝΑ θρόνο και όχι ΠΟΛΛΟΥΣ και «θρόνος» σημαίνει «δύναμη» και «εξουσία». Αυτά τα εδάφια (Αποκάλυψη Γ:21 και Πράξεις Β:25-31), καθώς και ο Ψαλμός ΡΓ'/110, ίσως είναι από τις πιο γνωστές περικοπές της Βίβλου και για τις οποίες έχουν γίνει πολλές ερμηνείες και σχόλια, πλην όμως το τόσο απλό γεγονός, που εξετάζουμε και που είναι εύκολο στην ερμηνεία του (δεν είναι καθόλου δυσνόητο) παραβλέπεται από τους Βιβλικούς σχολιαστές.

(5) ΠΡΑΞΕΙΣ Β:33-36 και Ε:31.

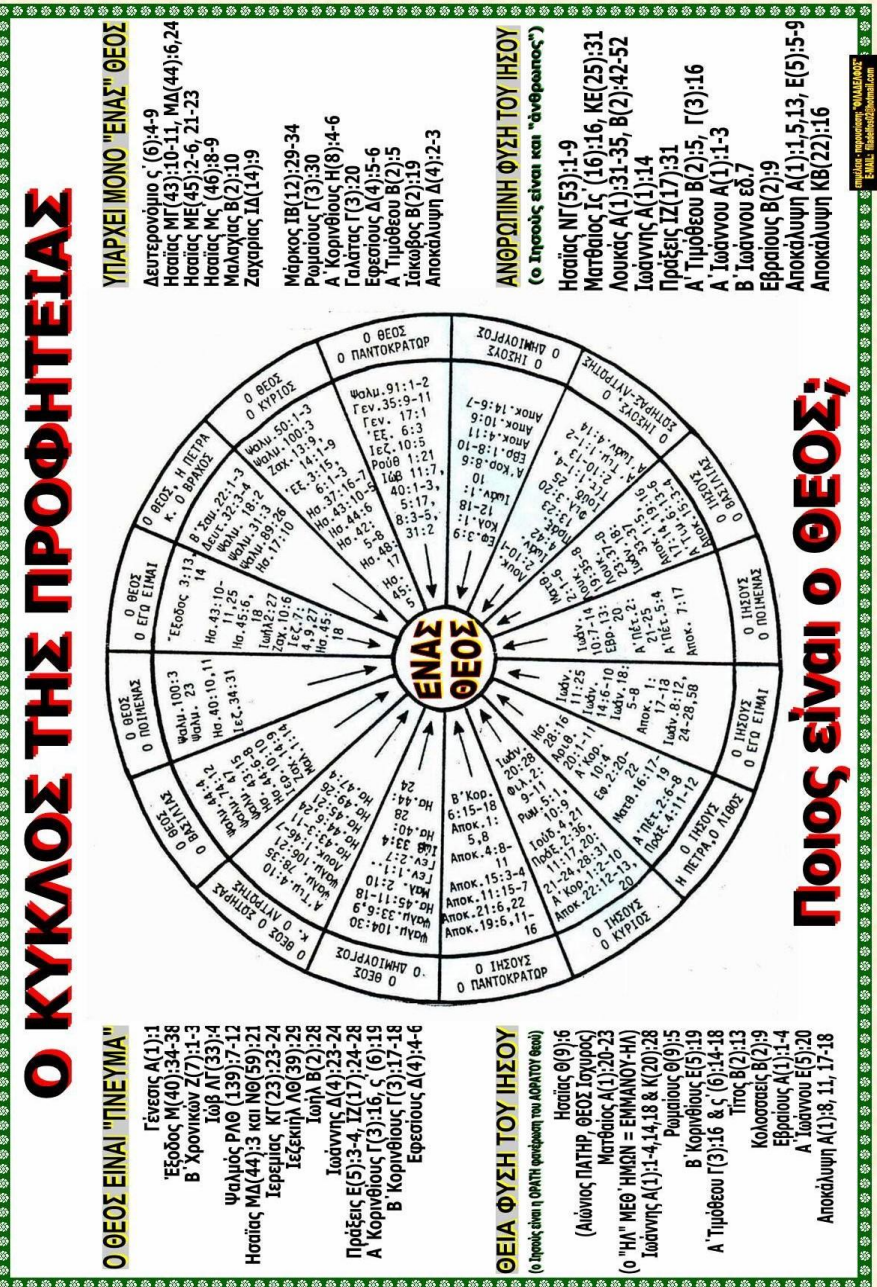
Ο Ιησούς Χριστός, πήρε τη θέση της εξουσίας, της δόξας και του μεγαλείου ενώπιον του Θεού, γι' αυτό, λίγο πριν αναληφθεί, είπε στους μαθητές Του: *«Εδόθη εἰς Ἐμέ ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς»* (Ματθαίος ΚΗ:18). Τα πάντα (όχι «μερικά», ή «λίγο») δόθηκαν

από τον Πατέρα στον Υιό, «τον οποίον έθεσε ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ πάντων» (Εβραίους Α:2). Αυτό διακήρυξε ο απ. Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής: «Αφού λοιπόν υψώθη ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ του Θεού και έλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του αγίου Πνεύματος, εξέχεε τούτο, το οποίον τώρα σεις βλέπετε και ακούετε.... Βεβαίως λοιπόν ας εξεύρη πας ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός ΚΥΡΙΟΝ και ΧΡΙΣΤΟΝ έκαμεν αυτόν τούτον τον Ιησούν, τον οποίον σεις εσταυρώσατε» (Πράξεις Β:33-36). Το ίδιο ακριβώς ανέφερε αργότερα ο Πέτρος, όταν απολογείτο μπροστά στο συνέδριο των αρχιερέων: «Τούτον (τον Ιησού) ο Θεός ύψωσε ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΑΥΤΟΥ αρχηγόν και σωτήρα, διά να δώση μετάνοιαν εις τον Ισραήλ και άφεσιν αμαρτιών» (βλ.Πράξεις Ε:31). Ο απόστολος Πέτρος και στις δύο περιπτώσεις, χρησιμοποιεί την ίδια ορολογία «διά της ΔΕΞΙΑΣ Αυτού, του Θεού», έχοντας πλήρη επίγνωση και αποκάλυψη **τι σημαίνει** «δεξιά», ή **ποιος είναι** «η δεξιά του Θεού». Ο Πατέρας, αφού ανάστησε τον Υιό, τον έκανε «Κύριον» και «**χριστόν**», δηλαδή του έδωσε όλη την κυριότητά Του, όλη τη χρηστότητά Του, όλη τη δύναμή Του και όλη την εξουσία Του.

(6) ΠΡΑΞΕΙΣ Ζ:55-59.

«ΔΕΞΙΑ» σημαίνει «εξουσία» και «δύναμη» και ο Ιησούς είναι ο άνδρας της «**δεξιάς του Θεού**», είναι ντυμένος με τη δόξα του Πατέρα. Έτσι είδε τον Ιησού και ο Στέφανος όταν τον λιθοβολούσαν, Τον είδε ντυμένο με τη δόξα του Πατέρα: «**Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την ΔΟΞΑΝ του Θεού** (ο Θεός είναι Πνεύμα, δεν φαίνεται, μόνο τη δόξα Του είδε, **Πως** την είδε;) **και τον Ιησούν ιστάμενον ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ του Θεού...**» και στον Ιησού απευθύνθηκε λέγοντας: «**Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου**» (βλ. Πράξεις Ζ:55-59). Ο Ιησούς σηκώθηκε από το θρόνο Του, που ήταν πλήρης της δόξας του Πατέρα για να υποδεχθεί τον πιστό Του δούλο, που δεν Τον αρνήθηκε μέχρι θανάτου.

Η Βίβλος αναφέρει ότι ο Στέφανος είδε δύο πράγματα: (1) Είδε «**την ΔΟΞΑΝ του Θεού**», και (2) Είδε «**τον Ιησούν ιστάμενον ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ του Θεού**». Δεν μπορούσε να δει τον Πατέρα, αφού ο Θεός είναι Πνεύμα, παρά μόνο τη «δόξα Του», την οποία είδε στο πρόσωπο του Ιησού. Το «**εκ ΔΕΞΙΩΝ του Θεού**», σημαίνει ότι Ιησούς **είχε ντυθεί ΟΛΗ τη δόξα του Πατέρα** και καθόταν μέσα στον ΕΝΑ και ΜΟΝΑΔΙΚΟ θρόνο που υπάρχει.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Φθάνοντας στο τέλος της μελέτης μας, πιστεύω ότι το συμπέρασμα και το κεντρικό μήνυμα του βιβλίου, βγαίνει πλέον από μόνο του. Η Βίβλος διακηρύσσει ΕΝΑ Θεό, ΕΝΑ Κύριο, ΕΝΑ Πνεύμα, ΕΝΑ μεσίτη, ΕΝΑ βάπτισμα, ΜΙΑ πίστη. Η πρώτη «πασών» των εντολών είναι ότι υπάρχει μόνο **ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ** και αυτό το γνωρίζουν τα δαιμόνια και φρίττουν: *«Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεός ἐστὶν Εἷς· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίττουσι»* (Ιάκωβος Β:19). Γι' αυτό ο Ιωάννης στις επιστολές του προτρέπει ΝΑ ΦΥΛΑΜΕ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΜΑΣ από τα είδωλα: *«Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων»* (Α' Ιωάννου Ε:20-21). Εάν εφαρμόζουμε αυτές τις αλήθειες, τότε αυτές γίνονται για μας ασπίδα κατά των επιθέσεων του Πονηρού, γίνονται για μας ασφαλή καταφύγια κατά των μεθοδειών του Διαβόλου και των σκοτεινών δυνάμεών του.

Ο Διάβολος μισεί και τον Θεό και τον άνθρωπο, στόχος του είναι να παρασύρει στην απώλεια όσους περισσότερους μπορεί. Εκείνο που τον κάνει να τρέμει και συγκλονίζονται οι πύλες της κόλασης είναι όταν ο πιστός γεμάτος από το χρίσμα του Κυρίου Ιησού, εξασκεί δύναμη και εξουσία στο παντοδύναμο όνομά Του. Στο όνομα του Ιησού συντρίβονται όλες δυνάμεις τους σκότους, γι' αυτό και ο Διάβολος από αιώνων εργάζεται για να σβήσει και να εξαφανίσει το όνομα αυτό από τους πιστούς και να διασπάσει τη λατρεία του ενός και μόνου Θεού σε δύο ή τρεις ή περισσότερες θεότητες και δυστυχώς αυτό το έχει κατορθώσει και σήμερα ο πιστός αδυνατεί να λατρεύσει το σωτήρα του Ιησού *«εν πνεύματι και λατρεία»*.

Η βάση, το θεμέλιο επάνω στο οποίο στηρίζεται η αρχή της πίστης του δόγματος του ΕΝΟΣ Θεού βρίσκεται στο Δευτερονόμιο ζ':4 *«'Ακουε, Ισραήλ, ΚΥΡΙΟΣ ὁ Θεός ἡμῶν ἐστὶν "Εἷς" ΚΥΡΙΟΣ»*. Αυτό το εδάφιο ήταν και είναι στις ημέρες μας η πιο χαρακτηριστική και σημαντική ομολογία της πίστης των Εβραίων στη μοναδικότητα του Θεού. Αυτή πρέπει να είναι και η δική μας ομολογία, παντού να ομολογούμε αυτό που μας διδάσκει η Γραφή και να μην προσθέτουμε στο Λόγο του Θεού ανθρώπινες διατάξεις και παραδόσεις. Η Βίβλος δεν διδάσκει **"ένα Θεό με τρία πρόσωπα"** (τρισυτόστατο), αλλά ο άνθρωπος, θελοντας να εξηγήσει (ίσως) δυσνόητα μέρη της Γραφής έχει προσθέσει πλήθος **αντιβιβλικών** εκφράσεων και όρων, όπως, τριάδα, τριαδικός Θεός, ομοούσιοι, συνάναρχοι, αδιαίρετοι, συμπροσκυνούμενοι, Θεός Υιός, Θεός Άγιον Πνεύμα, κλπ. Όλες αυτές οι ορολογίες είναι ανθρώπινα δημιουργήματα που ξεκίνησαν από τα τέλη του 2ου μ.Χ. αιώνα και εδραιώθηκαν μετά τη Σύνοδο της Νίκαιας το 325 μ.Χ, όπου θεσπίστηκε το Σύμβολο της Πίστεως, το οποίο αποτελεί τον θεμέλιο λίθο της

τριαδικής διδασκαλίας. Ναι, πίστη σε **"Πατέρα, Υιό και άγιο Πνεύμα"**, αλλά όχι σε **"τριάδα"**, είναι 2 διαφορετικά θέματα.

Πρέπει ο κάθε ειλικρινής εκζητητής της αλήθειας να γνωρίζει ότι τριάδα δεν είναι "Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα". Εφόσον η Αγία Γραφή αναφέρεται **και** στον ΠΑΤΕΡΑ Θεό **και** στον ΥΙΟ, τον Κύριο Ιησού **και** στη διακονία του αγίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ **του Θεού**, αλλά ταυτόχρονα διακηρύττει τη μοναδικότητα του Θεού, δεν πρέπει εμείς αυθαίρετα αυτό να το ονομάζουμε "άγια τριάδα", γιατί έτσι προσθέτουμε στον Λόγο του Θεού και όταν το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας την προειδοποίηση του Κυρίου: *«Εάν τις ΕΠΙΘΕΣΗ (προσθέσει) εις ταῦτα, ὁ Θεός θέλει ἐπιθέσει εἰς αὐτόν τας πληγὰς τας γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ...»* (Αποκάλυψη ΚΒ:18-19). Ο πιστός έχει επίγνωση **"ΠΟΙΟΣ είναι ο Θεός Πατέρας, ΠΟΙΟΣ είναι ο Ιησούς και ΠΟΙΟΣ είναι το άγιο Πνεύμα"** και έτσι δίνει στο Θεό λατρεία "εν πνεύματι και αληθεία" και αυτό ακριβώς αναλύσαμε στο βιβλίο αυτό, δείξαμε ότι ο Θεός είναι **ένας**, ο **ΠΑΤΕΡΑΣ**, ο Κύριος του ουρανού και της γης, ο οποίος είναι **"άγιος"** και **"Πνεύμα"** και το **άγιο ΠΝΕΥΜΑ** Του, κατοίκησε σε **πληρότητα, χωρίς μέτρο, μέσα στον ΥΙΟ** Του, τον άνθρωπο Ιησού Χριστό.

Όσοι ακολουθούν την "τριαδική διδασκαλία" και έχουν συνήθως άγνοια στο πως η διδασκαλία αυτή εδραιώθηκε ιστορικά, απλά λέγουν ότι "τριάδα είναι Πατέρας, Υιός και άγιο Πνεύμα" και με την άστοχη χρησιμοποίηση μερικών εδαφίων από την Βίβλο, κλείνουν το θέμα και δεν δέχονται καμιά παραπέρα συζήτηση. **Τριάδα δεν είναι αυτό, όπως καλοπροαίρετα νομίζουν, αλλά είναι κάτι πιο βαθύ.** Η τριάδα προϋποθέτει "τρία θεία πρόσωπα", συμπροσκυνούμενα και συνδοξαζόμενα, που τα έχει επιβάλει το Σύμβολο της Πίστεως, το οποίο είναι ένα καθαρά ανθρώπινο δημιούργημα από ένα θρησκευτικό ιερατείο, **το οποίο ο Ιησούς ΚΑΤΗΡΓΗΣΕ με τη θυσία Του στο σταυρό**, όταν είπε "τετέλεσται" και το καταπέτασμα του επίγειου ναού της Ιερουσαλήμ σκίστηκε από πάνω προς τα κάτω. Δυστυχώς πολλές χριστιανικές ομολογίες θέτουν το Σύμβολο της Πίστεως **σε ανώτερη θέση** από την Βίβλο, σε σημείο που όποιος δεν το δέχεται να τον θεωρούν πλανημένο. Προτρέπω τον κάθε ενδιαφερόμενο να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ"** (σελ.524) και πιστεύω ότι πολλές απορίες και ερωτηματικά για το θέμα αυτό θα του λυθούν. Κλείνοντας, εύχομαι ο αναγνώστης μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού και με την παράθεση υπερβολικά μεγάλου αριθμού εδαφίων από την Βίβλο, να οδηγήθηκε μέσα στα ουράνια "άγια των αγίων", λατρεύοντας Εκείνον που κάθεται στο θρόνο του Θεού και του Αρνίου, τον "Θεό Πατέρα εν Χριστώ Ιησού". **ΑΜΗΝ.**